

ሐመር

ዘኢሮቶዶክስ ተዋሕዶ

ሐመር ፲፯ኛ ዓመት ቁጥር ፩

ግንቦት-ሰኔ ፳፻፩ ዓ.ም

ወ ነሐሴ

በ

ቤተክርስቲያን

«መሰካችን የቤተ ክርስቲያን፤
ተሰክኮሰችንም የሐዋርያት ነው።»

ኮ መ ር

ዘ ኾ ር ት ይ ክ ስ ተ ዋ ሕ ይ

፲፯ኛ ዓመት ቁጥር ፪

ግንቦት/ሰኔ ፳፻፩ ዓ.ም.

ደዘት

መሰልከት ዘመናዊ ቅዱሳን
 * በሃይማኖት የመከባበር ባህላችንን እንጠብቅ!..... ፪

መሰልከት ትምህርት ፫

በረከተ ወንጌል
 «በዓለ ሃምሳም የተባለው ቀን» ፭

ወቅታዊ ጉዳዮች
 * ዐሥር ነጥቦች ስለመጽሐፍ ቅዱስ ፮
 * ስለ ስብከቶቻችን እንወያይ..... ፱

ትምህርት ሃይማኖት
 * ዐርገ እግዚአ ከመ ያለቡ ዕርገተ ጻድቃን ፲፫
 * ዕጣ በቤተ ክርስቲያን ትምህርትና ሥርዓት ፲፮
 * በእንተ ኩሎሙ ክህናት..... ፲፱

ሃሳቦች ፳፩

የጥያቄዎቻችሁ መሰሎች
 * በክህነት መያዝ፣ መሻርና ውግዘት መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ፳፪

ኪነ ጥበብ
 * ጽናት ፳፭

ስነ-ምግባር
 * ከቅዱሱ ሐይቅ በረከቶች ፳፯
 * ጥብርያዶስ ፴፩

ክርስትና በመሃዳዊ ነጭ
 * የሴቶች አለባበስና አጋሪያጥ ፴፬

ሐሙስ ሕይወት
 * በመታመሚያ ደካማነቴን፣ በመፈወሴ ሃይማኖቴን አውቁ አለሁ..... ፴፯

ስቡጊዳ - የግስጥ ቋንቋ ትምህርት
 * ግእዝ ከእስያ ልሳናት ጋር ሲነጻጸር ፴፱

ዋና ስዘጋጅ
 ዲ.ዶቆን ብርሃኑ አድማስ

ሃ/ ዋና ስዘጋጅ
 ዲ.ዶቆን ያረጋል አበጋዝ

ስዘጋጅ
 ዲ/ን ማለደ ዋስይሁን

ከፍተኛ ሪፖርተር
 ገሩይ ስሜ

ሪፖርተር
 ጌታቸው በቀለ
 ዲ/ን ምትኩ አበራ

የገዢ መሰከስ/ሲዩ ስውት/ ዲዛይነር
 ርብቃ ኃይለማርያም

ሪ/ የገዢ መሰከስ/ሲዩ ስውት/ ዲዛይነር
 ወይንሸት ወልደጻድቅ

ዘጠጫዎች
 ጸዳሉ ሁንዶሳ
 ልደት አስፋው
 ደብረወርቅ ተክለጽዮን

የዝግጅት ክፍሉ
 ☎ 011 1 553442

የዝግጅት ክፍሉ:
 Email:- hamermk08@gmail.com

የመሃዳዊ ድ/ቤት
 E-mail: eoc-m-kidusan@ethionet.et
 www.eotc-mkidusan.org

በመሃዳዊ ቅዱሳን የሰሜን ስሜን ስሜን መካነ ድርጅት
 www.mahiberekidusan.org

መ.ሣ.ቁ 80078
 አዲስ አበባ

«መሃዳዊ ቅዱሳን»

እግዚአብሔር ያከበራቸው የነበሩት፣ የሐዋርያት፣ የጻድቃን፣ የሰማዕታት በአጠቃላይ የቅዱሳን ገድል፣ ትሩፋትና አማላጅነት የሚዘከርበት በመሆኑ ይህን ስያሜውን አግኝቷል።

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በሰንበት ትምህርት ቤቶች ማደራጃ መምሪያ በመሃዳዊ ቅዱሳን የሚዲያና ሕዝብ ግንኙነት ዋና ክፍል በመጽሔት ዝግጅት ክፍል የሚዘጋጅ ትምህርታዊ መጽሔት።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንን ትምህርተ ሃይማኖት፣ ሥርዐተ እምነትና ክርስቲያናዊ ትውፊት ጠብቆ የሚወጣ።

በሃይማኖት የመከባበር ባህላችንን እንጠብቅ!

ሰው በሥነ ፍጥረቱ በእግዚአብሔር አርአያ የተፈጠረ ከቡር ፍጥረት በመሆኑ አንድ ቢሆንም በዘመናት ባላለፋቸው ጉዞዎች በገ ጠሙት የተለያዩ ተፈጥሮአዊና ሰው ሠራሽ፣ ማንበራዊና ፖለቲካዊ ክስተቶች አንዱ ካንዱ የሚመሳሰሉባቸው ወይም የሚለያይባቸው ነገሮች ይኖሩታል። ይህም በባህሉ፣ በቋንቋው፣ በሃይማኖቱና በአ መላካከቱ የራሱ የሆነ መገለጫዎች አሉት። ይሁንና ሰው በዚህች ምድር በሚኖርባት አጭር ዘመን ሰላማዊ ነጭ በመኖር የዕለት ምግባሩን ማከናወን የሚችለው አንዱ የሌላውን ጉዳይ አክብሮ መኖር ሲችል ነው። ሰው በተፈጥሮው ማሳበራዊ ፍጥረት ነው። ሰው ብቻውን ከሌላው መሰል ፍጥረቱ ጋር ሳይገናኝ መኖር አይችልም። አብሮ ለመኖር እግዚአብሔር የሰጠውን ሀብት ቢጋራ ለመጠቀም መከባበር ዓይነተኛ መማሪያ ነው።

መከባበር ማለት ጠቅላላ ባለ መልኩ ስናየው በሰዎች መካከል ያለውን ልዩነት ተቀብሎ አንዱ የሌላውን ሃይማኖት፣ ባህልና ማንነት አክብሮ የራሱንም ማንነት አስከብሮ መኖር ማለት ነው። አንድ ሰው እርሱ የማይቀበለውን የማያምነውን ነገር እንኳ ቢሆን ሌላው አምኖ ተቀብሎ የመኖር መብት በሰውነቱ እንዳለው መረዳት የመከባበር አንዱ ገጽታ ነው። ሰው በፈቃድ ነጻነቱ ተጠ ቅሞ በሚይዘው አቋም የሚቀበለው ዋጋ የራሱ ሆኖ ነገር ግን በፍጥረቱ ከቡር እንደሆነ እናውቃለን። ነቢዩ «ሰው ከቡር ግን ተፈጥሮ ሳለ» እንዳለው። እግዚአብሔር ሁሉን ፈጥሮ የሚገዛ አምላክ ሲሆን ለሚያምኑትና ለማያምኑትም ለደጋጋኝና ለክፋዎችም ዐሐ ይን የሚያወጣ መግባቱንም የማያደጅል አምላክ ነው። አስቀድመን እንዳልነው። ሁሉም እንደሥራውና እንደ ሃይማኖቱ መልካምነት በመጨረሻው ዘመን ፍርድ የሚቀበል ቢሆንም ሰው ሆኖ በመፈጠ ሩ ግን የመኖር መብቱን ጠብቆ እግዚአብሔር ፍጥረቱን ሁሉ ይንከባከባል። እንዲሁ ሁሉ ሰው በተፈጠረባት ምድር ሲኖር የሌላ ውንም የመኖር መብት መጋፋት የለበትም። በወንጌል እንደምናነበው «እንክርዳሩን እንንቀል ስንደውን እንንከባከብ» ሳሉት ሠራተኞች ጌታቸው «ተውአቸው እስከመከር ይነሩ» አለ እንጂ ስንደውን የማይ መስል እንክርዳድ ሁሉ ይጥፋ አላለምና። ስለዚህ ክርስቲያን ሁሉ በሌላው ሃይማኖት ማንነት ባልቃ ሳይገባ የራሱን መስመር ጠብቆ መኖር ያስፈልገዋል።

አገራችን ኢትዮጵያ የብዙ ወገኖች አገር፣ የብዙ ቋንቋዎች መነ ጋሪያ የተለያዩ ሃይማኖቶች ተቋማት የማግኘት አገር ናት። ኢት ዮጵያ በአምልኮት እግዚአብሔር የረድም ዘመን ታሪክ ያላት እና ሕዝቧም በውስጡ ካለው ፈረሃ እግዚአብሔር እና የጨዋነት መንፈስ የተነሣ እርስበርሱ ተከባብሮ ለዘመናት አብሮ የኖረ ነው። የሚመጣውን ሁሉ እጁን ዘርግቶ በመቀበልና በፍቅር በማስተናገድ ኢትዮጵያን እንግዳ አፍቃሪ እንግዳ ተቀባይ መሆንዋን በዓለም አባ ውቋል። የራሱን ሃይማኖትና ባህል ጠብቆ የሌላውንም ባህልና ሃይ ማኖት አክብሮ በማንበራዊና አገራዊ ጉዳዮች በጋራ ሲተጋገዝ ሲተ ሳሰብ ኖሯል። ይህ የመከባበር አፈጻጸር ለአፍሪካም ሆነ በመላው ዓለም ጥፋ ምሳሌ የሚሆን ነው። ከሌሎች አገሮች ልምድ እንደምናየው አንድ ቋንቋ ተናግረው በአንድ ሃይማኖት ኖረው እንኳ በፍቅር መኖር አቅቶአቸው ሲኖወጡ እናያለን። ኢትዮጵያ ግን ብዙ ቋንቋዎች የሚ ነገሩበት ብዙ የተለያዩ የሃይማኖት ተቋማት ያሉባት አገር ሳለች በመከባበር ባህል ግን ዓለምን አስደንቃ ኖራለች። ይህን ደግሞ ምን ጊዜም ቢሆን ልንጠብቀው ልንከባከበው ይገባል። መልካም ባህላ ችን ካልጠበቅነው የእኛ ላላሆነ ክፉ አመልና ባህል አልፎ እንሰጣ ለንና። ይህ ደግሞ በማንኛውም መልኩ አይጠቅመንም።

ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን በመከባበር ላይ የክበረን ባህል እየተከፋፈለ ከእኛ በመነጨ ሳይሆን ከውጭው ዓለም በነፈስ የአክራሪነት መንፈስ በአንዳንድ ቦታና ገጠመኞች ሰላማችን ሲደፈርስ እናያለን። ይህ የሌላውን የመኖር፣ የማመን፣ የመሥራትና የመጠቀም መብት ያላ ገናዘበ እኩተሳሰብ ለእኛ ለኢትዮጵያውያን ባዕድ ነገር ነውና ከእኛ ልናርቀው ይገባል። የተለያዩ በጉ ያልሆነ ዓለማ እንግበው ለሚን ቀሳቀሱ ኃይሎችም መሳሪያ እንዳይሆን ማንኛውም ዜጋ መጠንቀቅ ያስፈልገዋል። ከዚህም ላይ ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለው «መራራውን ጣፋጭ፣ ጣፋጭን መራራ» በማለትና በማድረግ ክርስቲያኑን ከክርስ ቲያን፣ ከክርስቲያኑን ከመንግሥትና ከሌሎችም አካላት ጋር ለማጋ ጨት ጥረት የሚያደርጉ የውስጥ አካላት ሊኖሩ ስለሚችሉ ክርስ ቲያኑና የሚመለከታቸው ሁሉ በንቃት መቆም ይገባቸዋል።

ለእኛ የሚበጀን በመከባበር ለአገራችን ዘርፈ ብዙ ዕድገትና አን ድነት በጋራ መሥራት ነው። ቤተ ክርስቲያን ራስዋም መሠረ ትኖም የሰላም ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ ሰላም ያላት ቦታ

ከፍተኛ ነው። ሰላምን ትሰብክለች ሰላምን ታስተምራለች። ሁሉም በሰላም ለመኖር የሰላም ተጠቃሚ ለመሆን ከእርሱ የሚጠበቀውን ድርሻ ሊወጣ ይገባል። ነገር ግን አንዱ ለሰላም ሲጥር ሌላው ለትንኮሳ የሚሮጥ ከሆነ አስቸጋሪ ይሆናል። የመከባበር ባህላችንንም ያጠፋብናል። ስለዚህ ሁሉም የድርሻውን መወጣት አለበት። ከቅዱስ መጽሐፍ እንደምንረዳው እኛ ለሆንንን፣ ለደረግራን የምንሻውን ለሌላው ወንድማችንም እንደሚያስፈልገው ማመን እንዳለብን ነው። ያ ከሆነ የሌላውን ሰላም የማይፈረስ፣ መብቱንም የመጋፋት አስተ ሳሰብ አይኖረንም። መብት ሲባል ደግሞ የሌላውን መብት አክብሮ የራሱንም መብት አስጠብቆ መኖር ማለት ነው እንጂ የራሱን አስ ጠብቃለሁ በሚል ስበብ የሌላውን መብትና ሰላም ማናጋት አይደለም።

መከባበር ከአንድ ወገን ብቻ የሚጠበቅ የግል ጉዳይ አይደለም። ከሁሉም ወገን የሚጠበቅ የጋራ ሐላፊነት ነው አንጂ። አንዱ ሲሰፋ ሌላው የሚቀድ አንዱ ሲጠግን ሌላው የሚያደርስ ከሆነ ጤናማ ነጭ መኖር አይቻልም። የተቋጠረውም ይበተናል፣ የተቀዳውም ይፈላል። ስለዚህ የሁሉንም የጋራ ትኩረትና ትብብር ይጠይቃል። አንዳንድ ጊዜ ግን የራሱን ድካምና ችግር ለመሸፈን የጤናማውን ሰው ማጥ ፋትና ንጹሐንን ወንጀለኛ አስመስሎ ማናፈሱ አንዱ የፀረ መከባበር ደቀመዛሙርት መገለጫ በመሆኑ ልንጠነቀቅ ይገባል።

በተለይ የሃይማኖት ተቋማት ለመከባበር ባህላችን መጠበቅ ትልቅ አስተዋጽኦ ማድረግ ይጠበቅባቸዋል። በመሆኑም ለአገራችን ሰላምና ለሕዝባችን አንድነት የመከባበር ባህላችንን መጠበቅ እንደሚኖርብን ማገባረ ቅዱሳን ያምናል። በመከባበር ላይም ብዙ ሥራዎችን እየሠራ ይገኛል። በሚዲያዎቹም ሰፊ ሽፋን ሰጥቶታል። ለምሳሌ በጥቅምት ፲፱፻፺፱ ዓ.ም እትሙ በስምዖ ጽድቅ ጋዜጣ ርዕሰ አንቀጽ ላይ የመ ከባበር ባህል ዳብሮ መቀጠል እንዳለበት የመንግሥትም ሆነ የአካባቢ ሽግግሊዎች ሊጠጡ የሚገባቸውን ድርሻ ጠቀሞአል። በዚህ ዓመ ትም በጎጃር ወር ጆትሙ በመከባበር ላይ ሰፊ ዘገባ አቅርቧል። በተ ላይኛ ጊዜያትም አብሮ ተከባብሮ መኖር የሚሰጥባቸውን አገራዊ፣ ተቋ ማደና ግለሰባዊ ጭቅም ለማስቀመጥ ተሞክሮታል። ሃይማኖትን በመ ከላከል ረገድ ያለበትን ክርስቲያናዊ ሐላፊነት ደግሞ ለተጠየቁ ጥያ ቀገቶች መልስ በመስጠት፣ በሃይማኖቱ ላይ የቀረቡ ትችቶችንም ተቀግሮ አለመሆናቸውን በመጠቀምና ክርስቲያኖች ሃይማኖታቸውን ተቸተው በጠጡ ጽሑፎች ግራ መጋባት እንዳይፈጠርባቸው በሐ መንገድ የተሞላ ቁጥር ፩ እና ፪ እትሞቹ አፖሎ-ጂያዊ /መጠቀሚያ/ ጽሑፍ አዘጋጅቷል።

አሁንም ቢሆን ማንበራ ቅዱሳን ለመከባበር ትልቅ ቦታ በመስጠት በዚህ ጽሑፍም ተጠናክሮ እንዲቀጥል አስከኞ ማሳሰብ ይወዳል። አባቶቻችን ሃይማኖታቸውን ሥርዓታቸውን አጥብቀው ይይዛሉ እንጂ ሌላው አይነር አይሉም። በሃይማኖት ባህል የማይመሰሰባቸውን እንኳ ከታሪክ እንደምንረዳው በእንግድነት ተቀብለው ያስተናገዱ ናቸው። ማንኛውም ሰው ለሚያምንበት ሃይማኖትና ሥርዓት ተገዝቶ በትክክ ልም በዘ መኖር መቻሉ በሌላው ላይ የሚያመጣው ተጽዕኖ የለም። ችግሩ ግን የራሱን ሃይማኖትና ባህል ለመጠበቅ ሌላው አይነር ሲል ነው። እንዲህ ከሆነ ነው በዘመኑ አነጋገር አክራሪ ነው የሚባለው። አክራሪነት ደግሞ የመከባበር ጠላት በመሆኑ አክራሪነትን አጥብቀን ልንጠላው ይገባል። ስለዚህ የሌላውን መብት አክብሮ የራሱን ሃይ ማኖት አጥብቆ በመያዝና ሌላው ጨርሶ መኖር የለበትም በሚል አክ ራሪነት መካከል ያለውንም ልዩነት መረዳት ይገባል። ለአንዳንዶች ሃይማኖት ትእዛዛትን ጠብቆ ሳይጓድሉ ሳይሳኑ አየተገ መኖን እንደ አክራሪነት በማሰብ የባሰ ሌላ ቀውስ እንዳይፈጥሩ መጠንቀቅ ይገባልና። የመንግሥት አካላት የሃይማኖት ተቋማትም ሆነ ሌሎች ባለድርሻ አካላት የመከባበር ባህልን ጠብቆ ለመኖር በጋራ አብሮ መሥራት ይኖርባቸዋል። በተጀመረውም መልካም ጅምር መቀጠ ል የበለጠ በመቀራረብና በመወያየት መሥራት ከፍተኛ ጠቀሚታ ይኖረዋል። እኛ ኢትዮጵያውን ለረዥም ዘመን በቆየና በዳብረ ባህላ ችን በመመካከር በመሸመጋገል እርቀ ሰላምን በሁላችን ዘንድ በማ ሰፈን ለአገራችን ዕድገትና ለጋራ ጥቅማችን በጋራ መራመድ አለብን። መልካምና ክፉ ክፉውን መልካም አድርገው እያደጉ ሊለያዩን ለሚ ያሰቡት ጠላቶቻችንም ቀዳዳ መስጠት የለብንም። መከባበር ረድም ዘመን የቆየ ኢትዮጵያዊ ባህል ነው። ይህ ተጠብቆ ለትውልድ እን ዲደርስ ክርስቲያኖች ሁሉ እንጠብቀው፣ እንከባከበው። ሐዋርያት «ቢቻላችሁኑ ከሁሉም ጋር በሰላም ነሩ» /ሮሜ ፲፪+፲፰/ ብሎናልና።።።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

አመስግኑልኝ

ዛሬ ብዕራን እንዳነሣ ያደረጉኝ ምክንያቶች በኪነ ጥበብና በመንገደኛው ዓምድ የተመለከትኳቸው ነገሮች ናቸው። በኪነ ጥበብ ዓምድ አንዱዓለም አባተ /የአፀደ ልጅ/ የሚጽፋቸው ጽሑፎች እጅግ በጣም ስላስደሰተኑኝ ጸሐፊውን በርታ በሉልኝ።

ሌላው ደግሞ መንገደኛው ዓምድ ነው። መንገደኛው ጠፋብን ምነው? ጉዞውን /ዙሪቱን/ አቆመ? መረረው? በአርግጥ መዞር አስቸጋሪ ነው። ያው የእግዚአብሔር ተጓዥ ቢሆንም አትሰልጥብን፤ ጠንክር፤ ረጅም መንገድ መጓዝን ልመደው፤ በኋላም ርቀት መጓዝ ትችላለህ በሉልኝ።ፄ

ባለው ሙኔ
ደብረ ማርቆስ

ይታሰብበት

መልእክት ወደ እናንተ ለመጻፍ ያነሳላችኋለሁ ሁሉ በጭንቅላቴ የሚመላለስ ነገር ነው። እኔ የተወለድኩት ወታደሮችም በብዛት በሚኖሩበት አካባቢ በመሆኑ፤ ስለ ወታደሮች መንፈሳዊ ሕይወት ዘወትር ያሳስበኛል። በትምህርት ጊዜ ብዙ ቅርርብ ነበረንና አብዛኛዎቻን ስመለከታቸው ስለመንፈሳዊ ሕይወት ዕውቀቱ የላቸውም። ለዚህ ምክንያቱ ደግሞ መንፈሳዊ ትምህርትና ጽሑፎችን ስለሚያገኙ ነው። በዚህ የተነሣ ሕይወታቸው በመጥፎ ሱሶች /መጠጥ፤ ሲጋራና ጫት፤ ዝሙት .../ የተበላሸና ብሎም ለበሽታዎች በቀላሉ የተጋለጡ እየሆኑ ነው። ማገበረ ቅዱሳንና ሰንበት ት/ቤቶች በውትድርና ሕይወት ውስጥ ላሉ እንቶችና ወንድሞች የስብከተ ወንጌልና የተለያዩ የመንፈሳዊ አገልግሎት እንቅስቃሴዎች የሚሰጥበትን አማራጭ ቢያስቡበት መልካም ነው እላለሁ።ፄ

ዲ/ን ፍስሐ ጽዮን

ተስፋ

በሁለት የሐመር ተከታታይ እትም ከዶ/ር ዓለማየሁ ዋሴ ጋር የተደረገው ቃለ መጠይቅ ብዙ ነገር አሳውቆናል። በመጀመሪያው ክፍል «ታሪክ ራሱን ይደግማል» እንዲሉ፤ በካርቦን ትሬድ ቤተ ክርስቲያን ለራሷ ቀርቶ ለሀገሪቱ ተስፋ እንደምትሆን ገልጸዋል። በሁለተኛው ክፍል ደግሞ ስለ ሕይወት ተሞክሮአቸው የሰጡን ትምህርት እጅግ ማራኪ ነው በተለይ የዓለሙንና የቤተ ክርስቲያንን ምሁር /የፕሮፌሰሩንና የድጋ. መምህሩን/ ሲያወዳድሩ፤ በዓለሙ ያለውን መባዛን በክርስቶስ ቤት ደግሞ ያለውን ሰላም ተረድቻለሁ። ስለ ሃይማኖታቸው ያላቸውን ቁርጠኝነት፤ እምነታችንን በጊዜ፤ በቦታ በሥራ ምክንያት ሊወሰን /መቀነስ/ እንደሌለበትም ተረድቻለሁ። እንደቦታቸው ብዙ ቁም ነገርና ተጨባጭ ዕውቀት አግኝቻለሁ። ተፈጥሮን የማድኘት ባህሪ ስለሚኖረኝም በጣም ረካሁ፤ ተደሰትኩ። እንዲሁም የሕይወት ተሞክሮአቸውና ፍልስፍናቸውን ከክርስቲያን ኑሮ ጥንካሬአቸው ጋር አጫውተውናል። «ሃይማኖቱን በማንኛውም ጊዜ አብሮኝ እንዲኖር ጥረት አደርጋለሁ» ይሉ ነበርና። እንደዚህ ዓይነት ምሁራን ለቤተ ክርስቲያን እና ለሀገር የሚበጁ ናቸው። ዝግጅት ክፍለ-ም ወደፊት ሌሎች ምሁራንንም እየጋበዛችሁ ስለ ሀገራችን፤ ስለ ሃይማኖታችን የሚያስተምሩ፤ የሕይወት ተሞክሮአቸውን የሚያካፍሉንን ቃለ መጠይቅ ቢቀርብ መልካም ነው። ህሕይወት ተሞክሮአቸው ብዙ እንማራለን።ፄ

ማቴዎስ ለ-//ወላይታ ዞን አርብ ከተማ/
እና መ/ር ዓለሙ ስላይ /ዳንግላ/

ራሴን እንድመረምር አድርጎኛል

በኪነ ጥበብ ዓምድ «ይቅርታው» በሚል ርዕስ የቀረበው እውነተኛ ታሪክ በብዙ መንገድ /በሚረባውም በማይረባውም/ ተኮራርፈው በመንፈሳዊ አገልግሎት ለሚያገለግሉም ሆነ ይህን ለሚያነሱ ለሌሎች በጣም ያስተምራል። ምንም እንኳን አንብቦ ከጽሑፍ መማር የአኩራፊዎች ፈንታ ቢሆንም፤ ለእኔ ግን ይህ ጽሑፍ ራሴን እንድመረምር አድርጎኛል።ፄ

ጌታሰው አምሳሌ
አስቴ

ብታሳትፋን

በአንድ ወቅት ያወጣችሁት የሥነ ጥበብ /ሥነ ጽሑፍ፤ ሥዕል፤ ድርሰት/ ውድድር በጣም የሚያስደስት ነው። እንደዚህ ዓይነት መድረኮች ብዙ ክህሎት ያላቸውን ወጣቶች ከማሳተፋቸውም በላይ ባላቸው ችሎታ አስተማሪ የሚሆኑ ሥራዎችን ማቅረብ የሚችሉትንም ያበረታታል። እንደዚህ ቀደሙ አሁንም ውድድሩ የሚወጣበትን ወቅት እናፍቃለሁ።ፄ

ታምር አዳም
ምሥራቅ ጉጃም
ብቸና

ከዚህ በታች ስማችሁ የተዘረዘረው አንባብያን ደብዳቤዎቻችሁ ደርሰውናል። እናመሰግናለን። መልእክቶቻችሁንና የጥቆማ ሐሳቦቻችሁን ወደፊት እንደ አስፈላጊነታቸው እንጠቀምባቸዋለን።
ሰሎሞን ደሳለኝ - አዲስ አበባ፤ ዲ/ን ጋሻው ወቤ-ሰሜን ጎንደር፤ ወልደ ሰንበት-ጎንደር፤ ዲ/ን ኩራባቸው ሣህለ ወላይታ ሶዶ፤ ጻዊት ጥበብ- ወንዶ ነገት፤ አቶ አሳዩኸኝ ይልማ- እምድብር፤ አሸናፊ መኩራያ-ቴፒ፤ ታደሰ አበበ-ናዝራት፤ ኃይሉ ተስፋዬ ዲላ፤ ደረጀ ጀማል- ዲላ ዩኒቨርሲቲ፤ መ/ር አናንዩ አስፋው -ምዕራብ ሐረርጌ፤ መስፍን አበጀ - አዲስ አበባ፤ ብርሃኑ ከተማ- አዲስ አበባ፤ የሺጥሳ ኃይለ- ምዕራብ ጉጃም ዞን።

የቤተ ክርስቲያን ሕግ በሁሉም ምዕራባዊ አካል ይከበር

ለሐመር ጋዜጣ አዘጋጆች እንደምን አላችሁ። ሰፊ ልጅ ጽናላችሁ የተነሱት በዓብይ ጸም ስለታዘቡትና በጣም ስላላዘነን ጉዳይ ነው። ይኸውም ዓሣን በጸም ወቅት መብላት እና ባለመብላት መካከል ያለው ጉዳይ ግራ ስላጋባኝ ነው። የቤተ ክርስቲያን ቀኖና እንደማይበላ ይደነግጋል። ይህንንም ተቀብሎ የሚተገብር የቤተ ክርስቲያን ምዕራባዊ አካል። እንደገናም ደግሞ የተፈቀደ ይመስል የቤተ ክርስቲያን ዓብይት አጽዋማት ሲጀመሩ ሲበላ ይታያል። እኔን ግን በጣም ያስደነገጠኝ እና ተፈቅዶታል እንዴት እንደሌለ ያደረገኝ ደግሞ እዚህ በአዲስ አበባ በአራት ኪሎ አካባቢ ከሚገኙት ሬስቶራንት መካከል በአንዱ ውስጥ ያጋጠመኝ እውነታ ነው። ይኸውም በቤተ ክርስቲያን ቀኖና ውስጥ በከፍተኛ የአገልግሎት ደረጃ ላይ ያሉ በሰባኪነት እና በዘመናዊ የሚታወቁ ባለሰፍነው ዓብይ ጸም ውስጥ በምሳ ሰዓት ላይ የዓሣ ሥጋ ሲበላ ሳይ ዓሣ ተፈቅዶታል እንዴት የሚል ጥያቄ ስለፈጠረብኝ ምላሽ እንደተሰጠኝ ስለ በእግዚአብሔር ስም እጠይቃለሁ።

ተፈቅዶ ከሆነ ለምን ለምን እመክራለሁ? ተነግሮ በመሆኑም በዘመናዊ ላይ ጥርጣሬ አድርገው ከመሰናከል እንዲጠበቁ አይደረግም? ካልሆነ ደግሞ ከቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ውጪ በዓመፅ የሚንቀሳቀስ የሰባኪያንና የመዘምራን ቡድን አለማለት ነው። ለማንኛውም ምላሽ እፈልጋለሁ።ፍ

ሥነ ጊዮርጊስ ከአዲስ አበባ

ከዘግጅት ክፍል

ውድ ወንድማችን ዓሣ በዓብይ ጸም እንዲበላ የተፈቀደበት አዲስ ሥርዓት አልተሠራም። በዚህ ወቅት ከማኅበረ ክርስቲያኑ አንድነት ተለይተው በራሳቸው ፍልስፍና የሚራመዱ ዘመናዊ ሰባኪያን ካሉ ሊመከሩ ይገባል እንላለን። ምክንያቱም ዓሣ የሥጋ ዓይነት እንጂ የቆሎ ወይም የቅጠል ዓይነት አይደለም። ቅዱስ ጳውሎስም «የዓሣም ሥጋ ሌላ ነው» በማለት የሥጋ ዓይነት መሆኑን ነግሮናልና። [ጵቆር.፲፭-፱] ስለዚህ በዚህ መንገድ የሚንቀሳቀስ ምዕራባዊ በተለይም «ታዋቂ» የሚባሉ ሰባኪያንና ዘመናዊ ምዕራባዊ አንድ ሐሳብ አንድ ልብ ሆነው ከሚጸሙበት ጊዜ ተለይተው ያንን በማድረጋቸው የሚያገኙት ትርፍ ምን እንደሆነ ራሳቸውን ይጠይቁ እንላለን።

የሕይወት ስንቅ

እኛ በሕግ ጥላ ሥር ለምንገኝ ታራሚዎች የእግዚአብሔር ቃል ዘወትር ያስፈልገናል። በመሆኑም ሐመር መጽሔት ወደ ቤተ መጻሕፍታችን በምትደርስን ወቅት በአንባቢያን ትሞላለች። ይህ ደግሞ የሚያመለክተው ምን ያህል የእግዚአብሔርን ቃል መጠማታችንን ነው። በሐመርም ሆነ በስምዖን ጽድቅ በተለያዩ ዓመድ የምታነሳቸውን ሃይማኖታዊ ጽሑፎች አንድም ሳናስቀር እናነባቸዋለን። ሌሎች ያላነበቡትም ካሉ የያዘቸውን ጽንሰ ሐሳብ በማስተዋወቅ እንዲያነሳቸው ግፊት እናደርጋለን። በተለይ በቅርቡ በሐመር ፲፮ኛ ዓመት ቁጥር ፭ ዕትም ከይ/ር ዓለማየሁ ዋሲ ጋር በተደረገው ቃለ ምልልስ ቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ምን ያህል ለኢትዮጵያ ደን ሀብት፣ ልማትና ጥበቃ የምታበረክተውን አስተዋጽኦ ተረድተናል። በመዝሙራችን በኩል ያሉ ችግሮችና መፍትሔ ምቹቸው፣ ስለ ስብከቶቻችንና በአሁኑ ጊዜ በጣም አሳሳቢ የሆኑ ወቅታዊ ችግሮች ... ወዘተ በመጽሔቷ የምታቀርቡት ትምህርት ማንኛውም ክርስቲያን አንብቦት በቀላሉ ሊረዳው የሚችል ነው። እኛም የቅድስት ቤተ ክርስቲያናችንን ትምህርት በትክክል ጠንቅቀን በማወቅ ለወደፊቱ በዓለማዊም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወታችን አስተማማኝ የሕይወት ስንቅ በእስር ቤት ሆነን ለመሰነቅ አስችሎናል። የእናንተም ጥረትና ዓላማ ፍሬ እንዲያፈራ፣ እኛም ከዘመኑ አታላይ ሰባኪዎችና ተኩላዎች ራሳችንን እንድንጠብቅ አስችሎናል።ፍ

በትረ ጊዮርጊስ ከወልድያ ማረሚያ ቤት ቤተ መጻሕፍት

ሃሎ

በስምዖን ጽድቅ ጋዜጣ ያነበብነው በደቡብ ክልል በሆላዕና አካባቢ ታየ የተባለውን ተአምር አንብቤዋለሁ። በሆነውም ነገር እግዚአብሔር ልጆቹን አስተምሮናል። የሆነው ነገር ግን በእጅጉ ተብራርቶ በሐመር መጽሔት በሰፊው ቢዘገብና የበለጠ መረጃ እንድናገኝ ቢሆን መልካም ነው።

ጫኔ ከመቀሌ

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሚን።

ታላቅ የቅዱሳን መጻሕፍት ሽያጭ ሳምንት

ምግብ የሰውነት፣ ንብብ ግን የነፍስ ምግብ ነው።

የለ ቅዱሳን መጻሕፍት የሚመራ ሕይወት ያለልብ የሚኖር ሰው ነው።

ፈልገው ያጠኑቸው መንፈሳዊ መጻሕፍትን፣ መጽሔቶችን፣ ጋዜጦችን፣ ካሴቶችን እና የቆዩ ኅትመቶችን ለማግኘት የግቢ ጉባኤ ተማሪዎች እንዲሁም ምዕራባዊ ያለባቸውን የአቅምና የአቅርቦት ችግር ለማቃለል ይረዳ ዘንድ ታላቅ የቅዱሳን መጻሕፍት ሽያጭ ሳምንት ተዘጋጅቷል።

ከሰኔ ፲፱ እስከ ሰኔ ፳፰/፳፻፩ ዓ.ም

ሁሉምንም ተሸላሚ የሚያደርግ ልዩ ዕጣ ተዘጋጅቷል።

ከመ/ፖ/ቅ/ቅ/ማርያም ገጸም ፊት ለፊት እየተሠራ በሚገኘው በማኅበሩ ሕንጻ

ነፍስዎን በቃለ እግዚአብሔር ያለምልሙ!

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን በሰንበት ት/ቤቶች ማደራጃ መምሪያ ማኅበረ ቅዱሳን

«በዓለ ሃምሳም የተባለው ቀን»

ቀሲስ ፋሲለ ታደሰ

ሐዋ. ፪፥፩-

፪. ጸንጠቆስጢ

በዓለ ሃምሳ በዓለ ጳራቅሊጦስ ወይም በዓለ ጸንጠቆስጢ መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት የወረደበትን ቀን የምናስብበት ከዐይት በዓለት አንዱ ነው። በዚህም ዕለት ትንቢተ ነቢያት ተፈጽሟል፤ ለሐዋርያት ምስጢር ተገልጿል። ጋይዳንም ተገናኝቷል።

የዚህ በዓል ሁለተኛው ስያሜ ሲሆን፤ ጸንጠቆስጢ /ጸንጠኮንቴ/ ማለትም ከሃምሳ ሳኛይቱ ቀን አስቀድሞ የሚውሉት አርባ ዘጠኝ ቀናት ማለት ነው። ምሳሌ ሆኖ የኖረው ዕለትም ፍጻሜ ማግኘቱን የመለከታል።

፫. ጳራቅሊጦስ

የግሪክ ቃል ሲሆን «መንጽሂ፣ ወመጽንዒ፣ የሚያነጻ፣ የሚያጸና» ማለት ነው። ይህም ከአብና ከወልድ ጋር ለምንሰግድለት የዘለዓለም አምላክ ለሆነው የሚያነጻ፣ የሚያጸና፣ የሚቀድስ የመንፈስ ቅዱስ መጠሪያ ነው። በዚህ የተነሳ በዓለ መንፈስ ቅዱስ ለማለት በዓለ ጳራቅሊጦስ እንለዋለን።

ይህችን ዕለት ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ «የቤተ ክርስቲያን የልደት ቀን ናት» ይላታል። በመሆኑም ቤተ ክርስቲያን በየዓመቱ ከትንሣኤ በሃምሳኛው፣ ከዕርገት በዐሥረኛው ቀን ትውፊቷን ጠብቃ በዓሉን ታከብራለች። ይህ ዕለት በዓለ ሃምሳ፣ ጸንጠቆስጢ፣ ጳራቅሊጦስ ይባላል። ለመሆኑ የቃላቶቹ ትርጉምና መነሻ ምንድነው? በጥቂቱ እንመለከታለን።

፬. በዓለ ሃምሳ

እስራኤላውያን በስደት ምክንያት ብዙዎቹ በተለያዩ ሀገሮች ከሚኖሩ አሕዛብ ጋር ተቀላቅለው በሕጋቸው ይኖሩ ነበር። ከአሕዛብም ወገን የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን አምሎ ወደ ይሁዲነት የገቡም አሉ። እነዚህ የተለያዩ ቋንቋዎችን የሚናገሩ እስራኤላውያን ሁሉ በዓለ ፋሲካን ለማክበር በኢየሩሳሌም ይሰባሰባሉ። ይህ በዓል በብሉይ ኪዳን ግላሪት በዓል /በዓለ ሰዊት/ ይባላል። በሃምሳኛይቱ ቀን በዓለ ሰዊት /የእሸት በዓል/ ያከብራሉ። በዓሉን ለማክበር ሀገሩ የነረበውም ከሀገሩ የራቀውም ስንቁን ይዞ በዚያው ይሰነብታል። የእሸት በዓል የሚባለውም ከፋሲካኛው በሃምሳኛው ቀን ካመረቱት ምርት በኩራቱን ለቀርባን በማቅረብ እንዲያከብሩት ከእግዚአብሔር በታዘዙት መሠረት የሚከበር በዓል ነበር። /ዘሌ. ፳፫፥፲፮-፲፯/

ይህ በዓል ሲወርድ ሲዋረድ መጥቶ ከዘመነ ሐዋርያት ደረሰ፤ ታዲያ በዓሉን ለማክበር የሌሎች ተመልሰው፤ ያሉት ተሰብስበው በነበረበት ዕለት ለሐዋርያት በጸርሐ ጽዮን መንፈስ ቅዱስ ስለወረደላቸው «በዓለ ሃምሳ» የሚለውን ስያሜም አገኘ። ከኒታችን ትንሣኤ በጳላ በሃምሳኛው ቀን የሚከበር ማለት ነው።

፭

መንፈስ ቅዱስ በጽርሐ ጽዮን የወረደበትን ሁኔታ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚዘተሰው ገልጿል። «በዓለ ሃምሳም የተባለው ቀን በደረሰ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው አብረው ሳሉ ድንገት እንደሚነጥቅ ዐውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ መጣ ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው ... በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር» ይላል። /ሐዋ. ፪፥፩-፬/

በነፋስ አምሳል መውረዱ፡- ነፋስ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ በመሆኑ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ምስጢረ ጥምቀት እና የመንፈስ ቅዱስን ጥበብ ልጅነት ሰጪነት ለኒቆሌዎስ ሲያስተምረው መንፈስ ቅዱስን በነፋስ መስሎ ተናግሯል። /ዮሐ.፫፥፭/ ምሳሌነቱም ነፈስ ረቂቅ ነው። መንፈስ ቅዱስም ረቂቅ ነው። /ዮሐ.፱፥፳፱/ ነፋስ ኃይል ነው። ፍሬን ከገለባው ይለያል። መንፈስ ቅዱስም ጸድቃን ከኃጥአን ይለያል። ነፋስ በምልዓት ሳለ አይታወቅም፤ ባሕር ሲገሥጽ፤ ዛፍ ሲያናውጽ እንደሚታወቅ፤ መንፈስ ቅዱስ በምልዓት ሳለ አይታወቅም፤ ቋንቋ ሲያናግር፤ ምስጢር ሲያስተረጎም የሚታወቅ ነው። ነፋስ መዓዛን የመጣል። መንፈስ ቅዱስም መዓዛን ጸጋን የመጣል። ነፋስ ለሰውና ለተከል ዕድገት አስፈላጊ ነው። «እስመ ነፋስ ይሰህቦ ለቆመተ ሥጋ» እንዲል መንፈስ ቅዱስም መንፈሳዊ ዕድገት ይሰጣል።

በእሳት አምሳል መውረዱ፡- እሳት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ በመሆኑ ነው። ይህም «ወውእቲ፣ የጠምቀክሙ በመንፈስ ወበእሳት» በሚለው የቅዱስ ዮሐንስ ትምህርት ይታወቃል። /ማቴ.፫፥፲፪/ ምሳሌነቱም እሳቱ ኃይል ነው፤ መንፈስ ቅዱስም

በባህርይ ኃይል ነው። እሳት ጣዕምን ያመጣል። መንፈስ ቅዱስም ጣዕም እጋን ይሰጣልና። እሳት ከአንዱ ፋና ሃምሳና ስድሳ ፋና ቢያበሩበት ተከፍሎ የለበትም፤ መንፈስ ቅዱስም ተከፍሎ ሳይኖር በት እጋና ረድኤትን ሲሰጥ ይኖራልና። እሳት የበላው መሬት ለእሁል ለተክል እንደሚያመች መንፈስ ቅዱስ ያደረገበት ሰውነትም ለገድል ለትሩፋት ያመቻልና። እነዚህን በመሰሉ ምሳሌዎች ነገረ መንፈስ ቅዱስን እንረዳለን ማለት ነው።

መንፈስ ቅዱስ በበዓል

ሰዊት ዕለት ለምን ወረደ?

በዓል ሰዊት /የእሸት በዓል/ ለበዓል ሃምሳ ምሳሌ ሆኖ ይከበር ነበርና ነው። ይህም ለፋሲካቸው ሃምሳኛ ቀን መሆኑ፤ ለአማናዊው ትንሣኤ ሃምሳኛውን ቀን የመንፈስ ቅዱስ በዓል እንደሚሆን ቀድሞ በምሳሌ እንደተንቢት ማመልከቱ ነው። በተጨማሪም በበዓል ሰዊት ካህናተ ኦሪት ሕዝቡ ያመጡትን ዓሥራት፣ በኩራቱን እየተመገቡ ለሕዝቡ ይጸልዳላቸዋል። በዚህም ከራብ፣ ከቸንፈር ተጠብቀው ይኖሩ ነበር። /ዘጸ.፳፫፣፵፱/ በበዓል ጸራ-ቅሊጦስም ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ምእመናንን እያጠመቁ፣ እያቆረቡ እጋና ክብርን አሰጥተዋልና።

መንፈስ ቅዱስ ልሳን መስጠቱ፡- ልሳን በቁሙ የአንደበት ክፍል /ሕዋስ/ ሰያሚ ነው። የልሳን መሣሪያነት ለንግግር የሚያበቃ ነው። በሌላ አገላለጽ ቋንቋን ነው። መንፈስ ቅዱስ ለሐዋርያት በወረደበት ዕለት ከሰጣቸው እጋ አንደኛው ልሳን ነው። ልሳን ባልተማሩበት፣ ባልኖሩበት . . . ቋንቋ መናገር መቻልን ያመልክታል። እግዚአብሔር ባወቀ በዚህ ዕለት የባህርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስን ለሐዋርያት የሰደደው በዚያ የተሰበሰቡ ከብዙ ሀገር የመጡ ልዩ ልዩ ቋንቋ ይናገሩ የነበሩ እስራኤላውያን ሁሉ በራሳቸው ቋንቋ የክርስቶስን ነገር ስምተው ይምኑ ዘንድ ነው። ሕዝቡም በየገዛ ቋንቋቸው ሲናገሩ ስምተዋል ለዚህም ነው። «እያንዳንዱም በገዛ ቋንቋው ሲናገሩ ይሰማ ስለነበር የሚሉትን አጡ» የሚለው። /ሐዋ. ፪፣፮/ ከሰውነትም ውስጥ በዚህ ቀን ሦስት ሺህ ያህል ሰዎች አምነው ተጠምቀዋል። ሐዋ. ፪፣፵፩-፵፪

በበዓል ሃምሳ ፍጻሜ ያገኙ ትንቢቶችና ተስፋዎች

ሀ. የንቢያት ትንቢት
ነቢያት በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ከተናገሩት ትንቢት አንዱ ስለ በዓል ሃምሳ ነው። ለአብነት ያህል በነቢዩ አዩኤል የተነገረው ተጠቃሽ ነው። «መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈሰሳለሁ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢትን

አንድ ልብ መሆን በዚህ መልኩ የሚቀርብ ጸሎት የመንፈስ ቅዱስን እጋ እንደሚያስገኝ ዛሬም ላለነው ካህናትና ምእመናን የሚያስተምረን የቤተክርስቲያን ታሪክ ነው።

ይናገራሉ። ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ. . . » አዩ.፪፣፳፰ በዚህ ትንቢት መሠረት የመጨረሻው ዘመን የተባለው የኦሪትን መጨረሻ ሲሆን «ወንዶች ሴቶች» ያላቸውም መቶ ሃይማኖት ቤተሰብ እንደሆነ ቅዱስ ጴጥሮስም በዕለቱ በሰበከው ስብከት ተርጉሞታል። ሐዋ. ፪፣፳፰-፵፩ በተጨማሪም ነቢዩ ጳዊት «ዐረገ ውስተ አርያም ጸዊውከ ጸዋ ወወሀብከ እጋክ ለእኛለ እመ ሕይወት፣ ወደላይ ዐረግህ ምር ከንም ማረክ ስጦታን ለሰዎች ሰጠህ» በማለት የተናገረው። ከዕርገቱ በኋላ መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክ የተነበየው ነው። /መዝ. ፳፯፣፲፮/

ለ. የጌታችን የተስፋ ቃል ተፈጸመ
መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማስተማር ዘመኑ እና በዕርገቱ ጊዜ «እነሆ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ» በማለት ለሐዋርያት የተስፋ ቃል በነገራቸው መሠረት፣ ጊዜው ሲደርስ አጽናኝ ኃይልና ምስጢር ገላጭ መንፈስ ቅዱስን ልክላቸዋል። /ዮሐ.፲፬፣፳፰/ ሉቃ. ፳፱፣፵፱፣ ዮሐ. ፲፮፣፲፪/

ሐዋርያትን ብቁ ያደረጓቸው ነገሮች ቅዱሳን ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ምስጢር እንዲገልጽላቸው፣ ኃይልን እንዲጎናጸፉ ያበቃቸው ከእነርሱም የሚጠበቅባቸውን ድርሻ ስለተወጡ ነው። ከእነዚህም ውስጥ፡-

፩. በእምነትና በትዕግሥት መጠባበቃቸው

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተለያዩ ተግባር የጠራቸው ሐዋርያት በዋለበት እየዋሉ፣ ባደረገበት አያደሩ ከእርሱ ጋር ተመላልሰዋል፣ ተምረዋል። ስለዚህም «ሁሉን ትተን ተከተልንህ» ለማለትም በቅተዋል። ጌታችን ከዕርገቱ በኋላ መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክላቸው ቢነግራቸውም መቼ እንደሚፈጸም? ግን አያወቁም ነበር። ቢሆንም ግን እስከመጨረሻው ቃሉን በማመን እና በትዕግስት ጠብቀዋል። ይህም እጋ መንፈስ ቅዱስ ማግኘታቸው ምክንያት ሆኗል ። እግዚአብሔር የማያደርገውን አይናገርም፣ የተናገረውንም አያስቀርምና፣ ዛሬም ቢሆን ከሁላችን የሚጠበቀው ቃሉን በእምነትና በትዕግስት መጠበቅ፣ ደጅ መጥናት ነው። ነቢዩ ጳዊት «እግዚአብሔርን ቆይቼ ደጅ ጠናሁት፣ እርሱም ዘንበል አልልኝ» በማለት እንደገለጸው በቃሉ አምና ደጅ የጠና ሁሉ የተስፋው ቃል እንደሚፈጸምለት የሚያረጋግጥ ነው። /መዝ. ፱፱፣፩/

፪. ትእዛዝ በመፈጸማቸው

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከማረጉ በፊት ከሐዋርያት ስለሚጠበቀው ድርሻ ሲነገራቸው «እናንተ ግን ከላይ ኃይልን እስክትለብሱ ድረስ በአዩሩሳሌም ከተማ ቆይ» ብሏቸው ነበር። ሉቃ.፳፱፣፵፱ እነርሱም ምንም እንኳን ሰቃይያን ክርስቶስ አይሁድ ሊያሳድዱቸው ቢፈልጉም ከአዩሩሳሌም ሳይወጡ በማርቆስ እናት ቤት ተሰብስበው ትእዛዜን በመፈጸም ቆይ በተባሉበት እንተዋልና የመንፈስ ቅዱስ እጋን አገኙ። «ትእዛዜን ለሚጠብቁ ምሕረት የማደርግ እኔ ነኝ» ተብሎ እንደተጻፈ ምሕረተ ሥጋ ወንፍስ ያገኙ ሁሉ ለትእዛዜ ተገዝተው ነው። /ዘጸ.፳፯፣፮/ በመሆኑም ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ ለጽድቅ የሚያበቃ የመንፈስ ቅዱስን እጋ የሚያስገኝ መሆኑን በማመን አዩሩሳሌም በተባለች በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ልንጻፍ ይገባል። «ትእዛዜን ጠብቁ» የሚለንን ቃልም በተግባር መግለጥ ይጠበቅብናል። /ዘጸ.፯፣፲፩፣ ፳፰፣፩-፲፮፣ ዮሐ. ፲፬፣፲፪/

፫. የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች
ቅዱሳን ሐዋርያት ቆይ በተባሉበት ቦታ ሲቆይ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያምን ይዘው ነው። ሐዋ.፩፣፲፬ ኤልሳቤጥ መንፈስ ቅዱስ የመላባት እመቤታችን

ወደ ገዱ ፲፮ ዘገረል

ዐሥር ነጥቦች ስለመጽሐፍ ቅዱስ

ዐ/ር መንግሥተአብ አበጋዝ

መጽሐፍ ቅዱስ እናትም አባትም ሆኖ በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ መጻሕፍትን የወለደ ወላጅ መጽሐፍ ነው።

፩ የትምህርተ ሃይማኖታችን መሠረት ነው።
ቤተ ክርስቲያናችን እምነቷ፣ ሥርዓቷና ትውፊቷ የተመሠረተው በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ነው። በዚህ ምክንያት ያለ መጽሐፍ ቅዱስ የሚፈጸም ሥርዓተ ጸሎት የለንም። ለአንድ ምእመን ከልደት እስከ ዕረፍት ያለመታከት መጽሐፍ ቅዱስን የምታነብ ቤተ ክርስቲያን አለችን።

ከክርስትናዎ እሳት አንሥቶ ለቅዱስ ሰመዳ፣ ማገላት ሲቆም፣ ኪዳን ሲያደርስ፣ በተክሊል ሲያገባ፣ በርፍ /ሞቶ/ እስኪፈታ ድረስ ከመጽሐፍ ቅዱስ የተለየ ሕይወት የለውም።

ሃይማኖታችንን የምንማረው፣ የምናስረዳበትና የምናስረግጥበት መጽሐፍ በመሆኑ፣ መጽሐፍ ቅዱስ የትምህርተ ሃይማኖታችን መሠረት ነው።

፪. ለጅማራውም ለፍጻሜውም ወሰን የለውም

መጽሐፍ ቅዱስ ትላንት የሆነውን ዛሬ እየሆነ ያለውንና ነገ የሚሆነውን በእርግጠኝነት የሚናገር ነው። ይኸውም ዓለም ከመፈጠሩ በፊት፣ ከተፈጠረ በኋላና ዓለም ሲያልፍ ስለሚሆነው ነገር የሚናገር ለይዘቱ ወሰን የሌለው መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው። ሌሎች መጻሕፍት ልብወለዶች፣ መላምቶች ወይም ታሪክ ብቻ ናቸው።

የእራት መጻሕፍትን የጻፈው ሊቀ ነቢያት ሙሴ ነው። ነቢዩ ከሦስት ሺሕ ዓመተ ዓለም በኋላ ስለ ሥነ ፍጥረት ሲጻፍ «እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰማይንና ምድርን ፈጠረ።» «ፈጠረ» አለ እንጂ በጥርጣሬ በገግ ምት/ ቃላት «ላይፈጥሮ አይቀርም» «ፈጥሮ ይሆናል» ወዘተ አላለም። **ዘፍ.፩-፩/**

፫ ቅዱስ ነው ቅዱስ መጽሐፍ ነው/
በዕብራይስጥ «ከዳሽ» በሱርስት ቃል «ካዲሽ» የሚለው ቃል በዐረቢኛና በግእዝ ቋንቋዎች «ቅዱስ» የሚለውን አቻ ቃል ይተካል። ትርጓሜውም የተለየ ማለት ነው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ቅድስና አስገኘው ቅዱስ እግዚአብሔር በመሆኑ እንዲሁም ስለ ቅዱስ እግዚአብሔርና ስለ ቅዱሳን ወዳጆቹ የሚናገር በመሆኑ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያከብትን የሚቀድስ የሚሰሙትን ወደ ቅድስና የሚመራ መጽሐፍ ነው። **1ሉቃ.፲፩-፳፰/ ራእ.፩-፴፩/** ቅዱሳን ሰዎችም በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ጽፈውታልና ቅዱስ ነው።

፬ የበረከት መጽሐፍ ነው
መጻሕፍትን የሚያነብ ሰው ዕውቀትን ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስን የሚያነብ ሰው ግን በረከትን ይጨምራል። ይማራል፣ ይገሠጻል፣ ልቡም ይረጋል። **፪ጢሞ.፫-፲፮/ ራእ.፫-፲፱/ ምላጃ፫-፲፱/**

የመጽሐፍ ቅዱስ በረከት በአጥንት ጠገን ለነፍስም ምግብ ነው። ስለዚህም ንጉሥ

ዳዊት «ለክሮሮዬ ጣፋጭ ነው» ሲል ነቢዩ ሕዝቅኤልም «ይህን መጽሐፍ ብላ» እያለ ይመክራል። የሚበላ የበረከት መጽሐፍ ነውና። **1መዝ.፻፲፰+፻፫/ ሕዝብ-፩፫/** ጌታችን ይህንን ሲያስረግጥ «ሰው በእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንጂ በእን ጀራ ብቻ አይኖርም» ብሏል። ከጌታው የተማረ ቅዱስ ጳጳርስ ይህን በረከት «ተንኮል እንደሌለበት ሕጻን... የቃልን ወተት ተመኝ» ይለናል።

የመጽሐፍ ቅዱስ በረከት ከወርቅና ከብር ሀብት ሁሉ የሚልቅ የከበረ ሀብት ነው። **1መዝ.፻፲፰+፻፳፯/** የመንገዳችን ሁሉ ብር ሃን ስለሆነ እንቅፋትን የምናልፍበት የጠላትንም ጦር የምንዋጋበት ኃይላችን ነው። **1መዝ.፻፲፰+፻፱/ ኦራ.፮+፲፯/**

፭ የቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ ራስ ነው
ቅዱሳት መጻሕፍት የመጽሐፍ ቅዱስ ልጆች ናቸው። ለዚህ ነው አዋልድ የምንጠኘው። መጽሐፍ ቅዱስን በይዘት መስለው በመልእክት አህላው ተወልደዋልና።

የአንድ ሰው ልጆች ወላጆቻቸውን በመልክ መስለው በጠባይ አህላው እንዲወለዱ

መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ
1ማቴ.፳፪-፲፱/

ስለ ስብከቶቻችን እንወያዩ

የሚያነብ ሰባኪ

ለሐመር መጽሐፍት አዘጋጅ መንፈሳዊ ሰላምታዬ ይደረገላችሁ። በስብከትና በሰባኪያን ዙሪያ ያሉ ችግሮችን ለመቅረፍ የወይይት መድረክ በመክፈታችሁ የተሰማኝ መንፈሳዊ ደስታ ከፍተኛ ነው። እኔም እንደ አቅሚ የታዘብኩትን በስብከትና በሰባኪያን ያሉ ክፍተቶችን ልጠቁም።

ስብከት፡- ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተጠናከረና በርካታ ምእመናን በንስሐ ሕይወት እንዲመለሱ በምግባረ ሃይማኖት እንዲፀኑ አሕዛብም፤ መፍፍቁም ወደ ክርስትና እንዲመለሱ ከፍተኛ አገልግሎት እየተሰጠ ይገኛል። በተለያዩ መምህራን የሚዘጋጁ ስብከቶች በተለያዩ የቴክኖሎጂ ውጤቶች እየተዘጋጁ በተለው ወደ እያንዳንዱ ቤት ሰተት ብለው እየገቡ ይገኛሉ። ትልቁ ችግር ግን በከተማ ተወስኖ ሰፊ ሕዝብ ወደ አለው የገጠር ክፍል በበቂ ሁኔታ አለመሠራጨቱ ነው።

ሰባኪያን፡- ከእግዚአብሔር ክብር ይልቅ የራስን ጥቅም ማስደቀም፤ አገልግሎቱን ገንዘብ ተኮር ማድረግ፤ ለሥጋ ምቹት ወደ ከተማ እንጂ ወደ ገጠር ያለመውጣት፤ የተሰባኪ ሕዝብ ቁጥር ካልበዛ ደስተኛ አለመሆንና ያለመስበክ ቁልፍ ችግሮች አሉባቸው። ለአንባቢያን ግልጽ እንዲሆን መጠነኛ ትንታኔ ልስጥ።

፩. እግዚአብሔር ፍቅር መሆኑን ከማስተማር ይልቅ «ሊቀ ስፍህ ነው፤ ሊቆርጥህ ነው»፤ በሚል ዛቻ፤ በኃይለቃል ብቻ የተሞላ አነጋገር በመጠቀም የምእመናንን ልብ ከማግኘት ይልቅ ማሸፈንና ተስፋ ማስቆረጥ።

፪. «አልል በሉ፤ አጨብጭቡ» በማለት ሰማእያንን ማጨና ነት፤ አንድ ወቅት «አልል በሉ ካልሆነ ሌላ ጊዜ አልመጣም» እያለ አንዱ ሰባኪ ሲናገር በአጠገቤ የነበሩ አንድ ምእመናን «አድርገኸው ነው» ያሉትን አልረሳውም። ሌላው ነጥብ ከሚያስተምሩት ርእስ ነገር ለማግለጫ የሚያቀርቡትን ተረት የሚያበዙ፤ እንዲሁም የትምህርቱ ርእስና የሚያስተምሩት የማይገናኝላቸው፤ ከርእስ ወጥተው ሳይመለሱ በዚያው የሚቀሩ ብዙዎች ናቸው። የትምህርቱን መቋጫ አጥተው እሚን ካስባሉ በኋላ «አሁን ጠቀሰላለሁ» ሲባሉ ሌላ ርእስ የሚጀምሩ ሰባኪያን ቁጥር ቀላል አይደለም።

፫. ድምፃቸው የማይሰማ ከአትሮጊነት ጋር የሚነጋገሩ የሚመስሉ፤ ምእመናን ላይ እንቅልፍ የሚላቱ፤ አንድ

በአንድ እየተነሣ ግማሽ ሕዝብ እስኪቀር የማይሰተውሉ ሰባኪዎች አሉ። ድምፃቸው የገደል ማሚቱ የሆነ፤ መልእክቱ ምን እንደሆነ የማይጨበጥ፤ ግለ ታሪካቸውን የሚያወሩ ብዙዎች ናቸው። እዚህ ላይ አንድ ጓደኛዬ ያጫወተ ተኝን ላስታውሳችሁ፡- ሰባኪው መድረክ ላይ ወጣና ማይክ ጨብጠ «... የደሴ ሕዝብ ልዩ ነው። ትናንት ኮረም ክርኩ፤ አቤት ሕዝቡ ትምህርት ሲወድ፤ ነፍስ ነው፤ የሠቆጣውንም ተዉት፤ በነቂስ ነው የሚወጣው፤ የአላማጣ የአዲስ አበባን ሕዝብ ነው የሚመስለው...» እያለ ሲቀጥር ትዕግስቱ ያለቀበት ምእመናን «ሰማ ወንጌሉ እንደዚያ ይላል» ብሎ ከምእመናን ፊት ገሠፀው።

፬. «ባለፈው እንደተማርነው»... ይላል ግን እኮ አሳስተማረም። አንድ ርእስ ነገር ያሞቶ ሳይቋጨው «እንመለስበታል» ይላል፤ እስከ ምዕግት ሳይመለስ። ለሰዎች መልክፈ ውዳሴ በማነብኩ ጊዜ የሚያባክን ሰባኪም አለ።

፭. እድገት የሚገርመኝ ደግሞ የሚያነብ ሰባኪ መኖሩ ነው። በየሔደበት ደብር አንድ ጊዜ የያዛትን በአንድ ቦታ ያስተማራትን ርእስ እየደጋገመ የሚኖር። ሕገናት ብቻ ባለበት «በጉብ ዝናህ ወራት ፈጣሪህን አስብ» ሽማግሌዎች ባለባቸው ጉባኤ «በጉብዝናህ ወራት...» እያለ የሚሰብኩ። ሌላ ርእስ እንዲያቀይር አላነበም። አንድ ወቅት ከአዲስ አበባ የመጣ ሰባኪ «ወደ እግዚአብሔር ቤት እንሂድ ባሉኝ ጊዜ ደስ አለኝ»። ብሎ አስተምሯል። ልቡ የተነካው ሌላኛው ሰባኪ ደግሞ በሌላ ጊዜ መድረክ ላይ ወጥቶ እየሰበከ «ሰማችሁ እኛ እዚህ ሆንን ቤተ ክርስቲያንን አንሔድም። ከአዲስ አበባ የመጣ ወንድማችን ግን ወደ ቤተ እግዚአብሔር እንሂድ ሲሉኝ ደስ አለኝ አለ። አይገርማችሁም» ይላል። የቅዱስ ጳውሎስ ስምን ማን ይንገረው! እሱ እንደሆነ ማንበብ ሲያልፍም አይነካውም፤ የሚያነብ ሰባኪ ደግሞ ጎደሎ እንሥራ ነው።

ሌላው ቁልፍ ችግር ሰባኪ የሚናገረውን ሆኖ አለመገኘቱ ነው። ጽሑፍ እያለ በጥቁቱ ይበላል። ቁረቡ ይበል እንጂ ኪዳን አድ ርሶ አስቀድሶ የማይውቅ አለ። ሳያገባ አግቦ የሚል ሰባኪም አለ። ተፋቀሩ እያለ ቂም የሚይዝ አለ። የሰባኪያን ችግር ብዙ ነው። ከብዙ በጥቂቱ ለዛሬ ይህንን ካልኩ በሌላ ጊዜ እስክንገናኝ ድህና ሁኑ። ስብከቶቻችን ለማሳደግ ችግር ቻችን ለመቅረፍ። ያብቃን።ፍ ረድኤተ እግዚአብሔር አይለዩ። ገ/መድኅን አይሌው ከማይጨው

ቤተ ክርስቲያን የሰባኪያን ጥያቄ

በመሆኗ እንኳን ጮኾ መሳቀፍ ጮኾ መነጋገርም የሚገባባት ቦታ አይደለችም። ... ውብ የቤተ ክርስቲያናችን የአሰባሰብ ስህተት ዛሬ

በዘመናዊነት ስም ውኃ ሲቸስስበት እየተመሰከትን ነው። የክርስቲስ መንግሥት የሚሰበክበት ወውደ ምሕረት፤ የመሳቂያ ቦታ፤ የዓለም ትርኪ ምርኪ መነጋገሪያ ቦታ ሲሆን ማየት ስምን አያሳዝን?

ሁሉ በአግባብና በሥርዓት ይሁን

በሐመር ተከታታይ እትሞች ስለ መዘመናቸውን እንደ ወያይ የሚለው ርእሰ ጉዳይ ጥሩ ትምህርት ሂግኝተ ንበታል። አሁንም ስለ ስብከቶቻችን መወያየት ወቅታዊ ብቻ ሳይሆን በጣም አስፈላጊ በመሆኑ፤ እንድንወያይበትና እንድንማመርበት መደረጉ ተገቢ ነው።

አርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ከሌሎች የሚለያዩት ትምህርት ሃይማኖቷ ብቻ ሳይሆን መዘመኛ፣ ሰብከቷ፣ የንግግር፣ የአለባበስ ሥርዓቷና እምነቷም ጭምር ነው።

በዚህች ቤተ ክርስቲያን የጸኑ የቀድሞ አባቶቻችንና እናቶቻችን በሰውነታቸው ባደረጉ፣ በልቦናቸው በነደደች በገሊናቸው በተቃጠለች የክርስቶስ ፍቅር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ ብረት ችንካር ተተክለው ለደግማዋና ለሥርዓቷ ታማኝ በመሆን ዘብ ቆመው፣ ከአዋርያት ጀምሮ ሲወርድ ሲዋረድ በቅ ብብል የደረሰባቸውን የቤተ ክርስቲያን ሥርዓትና ሃይማኖት ሳይ በረዝና ሳይቀየጥ ለዘመናችን አድርሰዋል። ዛሬ ዐረፍተ ዘመን ገትቷቸው ቢለዩንም፣ ባለውለታነታቸውን ግን አንዝነጋውም። በዚህ ህግ የቅዱሳን መኖሪያና የአገልግሎት ሥፍራ በሆነች ቅድስት ቤተ ክርስቲያን የተተካኝ የዛሬ አገልጋዮችም፣ ይህንን የቤተ ክርስቲያን አንጠራ ሀብት ልንጠብቀውና ልንከባከበው ይገባል። አለበለዚያም በአንድ ወቅት ብዑስ አቡነ ኅርጎርዮስ ካልዕ እንዳ ሉት ይህንን ከቀበርን በኋላ ሃይማኖታችንን ፍለጋ ወደ ቤተ መዘክር እንዳንሔድ ያስፈራል።

ይህንን እንድል ያስደፈረኝ በዘመናችን እንደ ሰደድ እሳት እየተዛመተ ያለው የሰብከት ዘዬ ነው። በየከተማውና በየደብሩ የሚካሄዱት ጉባኤዎች አዎንታዊ ጎን ቢኖራቸውም፣ በተለይ በአንዳንድ «ሰባኪዎች» የሚነገሩት ቃላት ለጆሮ የሚቀፉ፣ ክርስቲያናዊ ለዛ የሌላቸው፣ ምእመናን ለንስሐ የሚያበቁ እንዲያው ለሳቅና ስላቅ የሚያቀርቡ በመሆናቸው ብዙዎቻችንን አሳዝኖናል። ቤተ ክርስቲያን የአርምም ቦታ በመሆኗ እንኳን ጭኝ መሳቅ ይቅርና ጭኝ መነጋገርም የሚገባባት ቦታ አይጠ ደለችም። በአንዴ ሰብከት ሰዎችን ለንስሐ የሚያበቃ፣ አንዴ ሰምተነው ምንጊዜም ከአእምሮአችን የማይጠፋውና የማይጠ ገበው ውብ የቤተ ክርስቲያናችን የአሰባበክ ለዛ፣ ዛሬ በዘመ ናዊነት ስም ውኃ ሲቸለስበት እየተመለከትን ነው። የክርስቶስ መንግሥት የሚሰክበት ዐውደ ምሕረት፣ የመሳቂያ ቦታ፣ የዓለም ትርኪ ምርኪ መነጋገሪያ ቦታ ሲሆን ማየት ለምን አያ ሳዘን?

በተለይ በየክፍላተ ሀገሩ የሚሔዱ ሰባኪዎቻችን ለሁለትና ሦስት ቀናት እንኳን ሔደው የሚያሳዩት ሥነ ምግባር የሚና ገሩት ቃላት፣ የሚያመሰክቡት ቦታ ሲታይ፣ በጠቅላላው ከክርስ ቲና በተፈታ ሕይወታቸው የየዋህ ምእመናንን ልብ እየከፈሉ ነው። ዛሬ ድምፁ ማገረ ሁሉ ዘማሪ፣ አንደበት ያለው ሁሉ ሰባኪ የሆነበት ጊዜ ይመስላል። ሰባኪ ዘማሪ ለመሆን የእነቅዱስ ጳውሎስን፣ የእነ ቅዱስ ያሬድን ዜና ሕይወት ማወቅ ብቻ ሳይሆን እነሱን መስሎ መገኘትም እንደሚያስፈልግ የተዘነጋ ይመስላል።

ለነገሩ ማየት የአንዳንድ «ሰባኪዎቻችን» የአሰባከና የአነጋገር እንዲሁም የሰብከት ርእሰ አመራረጥና አብነታቸው የቤተ ክር ስቲያናችን ሊቃውንት ሳይሆኑ፣ የመናፍቃን ፓስተሮች ለመሆ ናቸው ከፈሳቸው «ከመምህራኖቻችን» እና ከንደኞቻቸው መስ ማት ከጀመርን ሰነበትን። ይህ የሆነበት ምክንያትም በየጉባኤ ቤቶቻችን ሔዶ ለመግር የሚጠይቀውን ውጣ ውረድ መክፈል ከብዳቸው ይሆንን? በአቅራቢያቸው ከሚገኙ መናፍቃን ጉባኤ የሚያውላቸው ወይንስ ሌላ ነገር አላቸው? አንድ ሰባኪ ልመ ንፈሳዊ ሕይወት ጥንካሬና እድገት መጨነቅ ሲገባው አንዳንድ ሰባኪዎቻችን ግን ፀጉራቸውን ፈትለው /ፈርዘው/፣ ለዘመን አመ ጣሽ አደኛር ብልዕንና እየተሯሯጡ ሲኖሩ ማየት በአንደበታ ቸው ከሚያስተምሩት ይልቅ በሕይወታቸው የሚያበላሹት የሚ በዛ ይመስለኛል።

ዛሬ ዛሬ «ሰባኪዎቻችን» ለጉባኤ ሲጠፉ የሚያሳስባቸው የምእመናንን ልብ ሰብሮ ለንስሐ ማዘጋጀት ሳይሆን፣ የእራ ሳቸውን ተደናቂነት አገልጥ ለመምጣት ይመስላል። የሚገር መው ደግሞ የየጉባኤ አዘጋጆቻችን መምህራኖቹን መምረጥ ሲገባቸው የዚህ ጥፋት ተባባሪ መሆናቸው ነው።

በትሕትና፣ በተዘክሮተ እግዚአብሔርና በፍርሃት በምንው ልበት ዐውደ ምሕረት ቀልድና እንቶ ፈንቶ በማብዛት፣ ሕ ዝቡን ድፍረት በማስተማር ዐውደ ምሕረቱን የቴአተር አዳራሽ የሚያስመስሉትን ማስመጣቱ ትርፋ ምኑ ላይ ነው?

አስተባባሪዎችም ጉባኤ ከማዘጋጀታቸው በፊት አጥብቀው ሊያስቡበት የሚገባው የሚጋበዙ ዘማሪዎችና መምህራን ጉዳይ መሆን አለበት።

በጣም ስለጮኹ ድንቅ ሰባኪ የሆኑ የሚመስሉ ሳቸውም አሉ።

በቅርብ የግውቀውን ትዝታ ላካፍላችሁ አንዴ በአንድ ከተማ በተዘጋጀ ጉባኤ ላይ የተጠፉ ሰባኪዎችና መዘምራን ወደተጋበዙበት ቦታ በጊዜ ገቡ። የእንኳን በሰላም ደረሳችሁ አቀባበል ከተደረገላቸው ራት ከበሉ በኋላ ወደተዘጋጀላቸው ማረፊያ ለማድረስ ቢፈለጉ ጠፉ። በዚህ የተደናገጡት ኮሚቴ ዎች ሲፈልጓቸው ከሰዓታት ፍለጋ በኋላ ከDSTV ቤት ሲወጡ አገኛቸው።

«ሰባኪዎቻችን» መድረክ ላይ ወጥተው ተገቢውን ቃለ እግዚአብሔር አስተምረው ምእመናን በተረጋጋ መንፈስ እንዲ ሰሟቸው ከማድረግ ይልቅ፣ ተነሡ፣ ቁጭ በሉ፣ እጃችሁን አውጡ፣ ከእኔ ጋር አብራችሁ ይህንን በሉ፣ እያሉ በየደቂቃው ምእመ ናንን በጥያቄ ማሰላቸት የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት አይደለም።

አንድ ጊዜ በአንድ ቦታ በተደረገ ጉባኤ ላይ «ሰባኪው» የተ ለዩዩ ጥያቄዎችን እያየሳ ሕዝቡን በማሰላቸቱ ሕዝቡ ዝምታን ሲመርጥ «ሰባኪው» ሲመልስ «በመጨረሻው ሰዓት እንደ ዜዳን እንዳታሳስቱን» አለ። ስንቶቹ እናቶችና አባቶች ዜዳንን ያውቁ ይሆን? ደግሞስ እንደዚህ ዓይነት ነገር ለሳቅ በሚገባ ቦታ ላይ ቢቀርብ ምናለ?

ነጠላ አጣጥለው፣ ዐውደ ምሕረት የተሰበሰቡ ምእመናንን «እጆቻችሁን ከአፋችሁ ላይ አንሁ! ለማሸጧጠጥ፣ ቡና ለመጠ ጣት አይደለም የተጠራችሁት» እያለ ምእመናንን የሚያሰደነብር «መምህር» ተብሎ፣ ጉባኤ አዘጋጆች መምከር መገሠጽም ይጠ በቅባቸዋል። ለሚያስተምራቸው ነፍሳት የማይጨነቅ፣ የማያከ ብር የተዋሕዶ መምህር ሊሆን አይገባውምና። ሁሉ በአግባብና በሥርዓት ይሁን።ቀ

የሴፍ ታምራት ዘጨፋርበት

ዝና ፈላጊዎች

ከዚህ ቀደም በቀረበው የመዝሙር ውይይት ብዙ ጠለቅ ያሉ ቁምነገሮችን ለማግኘት ችያለሁ። ለውይይት ባቀረባችሁት «ስብከት» ላይ የታዘብኩትን በጥቂቱ ለመግለጽ እሞክራለሁ።

ስብከት ማለት የእግዚአብሔርን እውነት በሚገባ ቋንቋ፣ በሥርዓት ሰውን ከፈጣሪ ጋር ማስታረቅ ነው። ለዚህ አገልግሎት የተመደበ ደግሞ ሰባኪ ይባላል። «ከእግዚአብሔር ጋር ታረቀ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን» እንዲል። /ጴቆር. ፭፥፳/ ይህም አገልግሎት የጻጋ ስጦታን ከእግዚአብሔር የሚሻ መሆኑ ቅዱሳት መጻሕፍት ይመሰክራሉ።

በወደ ምሕረትም ሆነ በመቅረጻ ድምፅና ምስል የሚቀር ቡት ስብከቶች ሁሉንም ሰባኪ ባይመለከትም በብዙዎች የሚከተሉት ስሕተቶች ይታይባቸዋል።

፩. ለገንዘብ ብሎ መስበክ

ዛሬ ብዙዎች የእግዚአብሔርን ቃል መሸጥ ጀምረዋል። ለእነዚህ ሰዎች እውቀቱ የተሰጣቸው ያለምንም ክፍያ እንደሆነ ይታወቃል። ሁላችንም ያለ ዋጋ ተቀብለናልና «ያለ ዋጋ ተቀብላችሁ ያለ ዋጋ ስጡ» /ማቴ. ፲፥፳/ በማለት ጌታችን ያስተማረው ቃል ሲጣስ ቅጣትን ያመጣል። ይህ ማለት ግን አገልጋዮች ምንም ገንዘብ አያስፈልጋቸውም ማለት አይደለም። «የሚያበራወውን በሬ አፋን አትሰር» ይላልና። /ጴቆር. ፱፥፫/ ተቃውሞዬ ከልክ በላይ መጠየቅን ነው።

ስለገንዘብ ብሎ መስበክ እጅግ በጣም አሳፋሪና የእግዚአብሔርን ጸጋ ለሚጠፋ ነገር መለወጥ ነው። ገንዘብን መውደድ ደግሞ የኃጢአት ሁሉ ሥር ነው። /ጴጢ. ፮፥፲/ ስለዚህ በሰባኪያን ሕይወት ውስጥ ቅናትና ከንቱ ውድድርን ያስከትላል።

ሰባኪ ሰዎችን እንጂ ያላቸውን መፈለግ የለበትም። ለምሳሌም ቅዱስ ጳውሎስ «እናንተን እንጂ ያላችሁን አልፈልግም» በማለት ተናግሮአል። /ጴቆር. ፲፪፥፲፱/ እርሱ ከእነሱ ገንዘብ እንዳይቀበልም ድንኳን በመስፋት ይተዳደር እንደነበር ከሁላችን የተሰወረ አይደለም። እንዲህ ብሎም አላቆመም፤ በዚህ ምዕራፍ ፲፪ ወረድ ብሎም «እኔ ግን ስለነፍሳችሁ በብዙ ደስታ ገንዘቤን እከፍላለሁ፤ ራሴን እንኳን እከፍላለሁ» ያለው ሕይወቱ ምንኛ ድንቅ ነው!

፪. የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት ንፍ አባቶችን ማቃለል

ከቅርብ ጊዜ ወዲህ «ባህታዊ» ነን ከሚሉት ሰዎች ጀምሮ «ሰባኪ» ነን ብለው እራሳቸውን ከሚጣሩም መካከል አንዳንድ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያንን ማቃለልና መሳደብን ተያይዘውታል።

እዚህ ላይ ምን አልባት እነርሱ ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ናቸው ወይ? መወቀስ አይገባቸውም? የሚል ጥያቄ ሊነሣ ይችላል። በርግጥ አይደሉም፤ ነገር ግን እኔም ጥያቄ ላንግ ስለ አባቶች በደል /ኃጢአት/ ለምእመናን ማውራት ምን ይጠቅማል? የግለሰቦችን ስምስ እያነሡ መኮነን የሚችል ማን ነው?

እኔ በተለይ ሊቃውንት ቤተ ክርስቲያንና ካህናት አባቶችን በሚያቃልሉ ሰባኪዎች ላይ ጥርጣሬ አለኝ። ሕዝቡን ከአባቶቹ ለይቶ የራስ ተከታይ ማድረግና ከንስሐ የራቀውን ሕዝብ የበለጠ እንዲርቅ ማድረግ ይመስለኛል።

፫. የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል አለመተርጎም

ለምሳሌ ያህል፦ የሰናፍጭ ቅንጣት ታክል እምነት ቢኖራችሁ» የሚለውን ቃል ትንሽ /ጥቂት/ እምነት ቢኖራቸው በማለት የተረጎመ ሰባኪ ገጥሞኛል። እኔ ደግሞ የተማርኩት ሰናፍጭ ፍፁምነት ናት፤ ስለዚህ ፍፁም እምነት ቢኖራችሁ ማለቱ ነው ተብሎ ነው። ስለዚህ ከእንዲህ ዓይነቱ ስሕተት መታረም ይገባል። በተለይ ትንቢቶችን ማንም በገዛ ራሱ ሲተረጎም አልተፈቀደለትምና። /ጴጲ. ፩፥፳፭፩/

፬. የማይመሰሰሉ ነገሮች ማቅረብ

እንዲህ ዓይነቱ ረብ ስብከት መስሎ በማይረባ የዓለም ተረት ሰዎችን ለማሳቅ ተብሎ የሚቀርብ መሆኑን ለመረዳት ችያለሁ።

አንድ ምሳሌ ላንግ ሰባኪው ስለ አንዲት እናት ስለአት ተስላ እንደነበር ተናገረ። «ስለአቱም ከቤተ ክርስቲያን አጥር በር እስከ ዐውደ ምሕረት ድረስ እንደሕፃን መጻህን ነበር። ከዚያም ልመናው ሲደርስላት ለመዳህ አቃታት ሐምረ ፈሰሰ። «ከዚያም ሰዎች ተሰብስበው ሆ እያሉ ሲያጨበጡበላት ሐድገች» አለና ይህን ሲያነጻጽር «ሌባ ሰርቆ ከተያዘ በኋላ ካልተጨበጨበልኝ አልሐድም እንደሚለው ነው» አለ። በእውነቱ በጣም ያሳዝናል ምክንያቱም

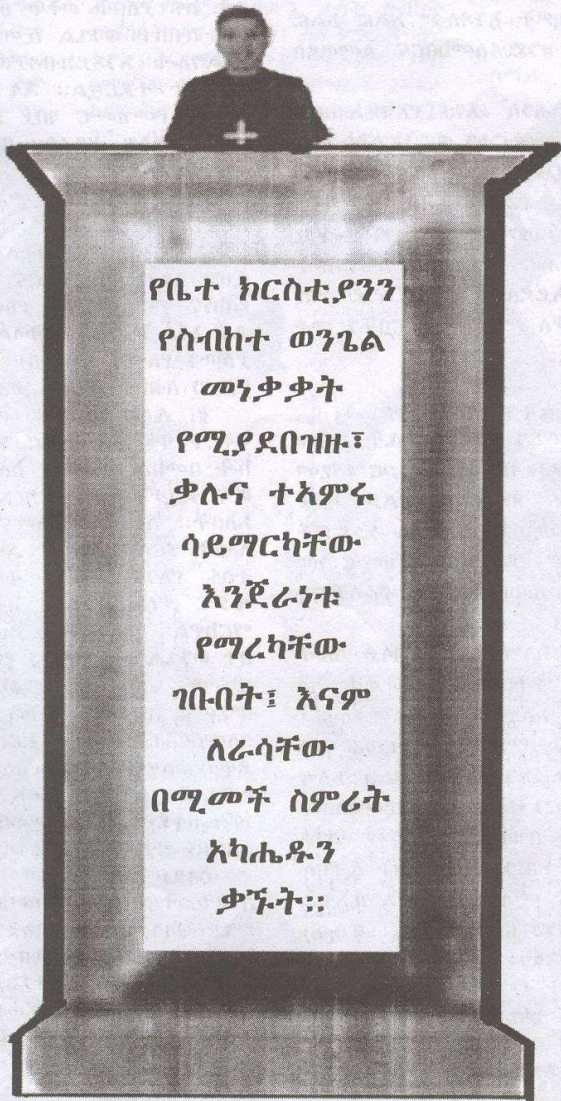
፳ኛ. የሴትየጥና የለባው ገዳይ አለመገናኘቱና

፪ኛ. ካልተጨበጨበልኝ፤ አልሐድም የሚል የትኛው ሌባ ይሆን? ብዬ እራሴን ጠየቅሁ።

፭. ብዙ ሕዝብ ከሌለ አንሰብክም ማለት

በአንዳንድ ዓውደ ምሕረቶች መርሐ ግብር የሚመሩ አባቶችና ወንዶች «አስተማሪዎቻችን ብዙ ካልሆናችሁ አንመጣም ስለሚሉ ሰብስብ በሉ» በማለት በድምፅ ማገያ ሲናገሩ ስሰማ ያሳፍረኛል።

ለስም አጠራሩ ምስጋና ይገባውና ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «በሰማሪያ ሊያልፍ ግድ ሆነበት» ይላል። /ዮሐ. ፱፥፭/ የሚያደናት አንዲት

የቤተ ክርስቲያንን የስብከተ ወንጌል መነቃቃት የሚያደባዝዙ፣ ቃሉና ተአምሩ ሳይማርካቸው እንጀራነቱ የማረካቸው ገቡበት፣ እናም ለራሳቸው በሚመች ስምሪት አካሄዱን ቃኙት።

ደራሽ «ሰባክያን»

በቀደሙት የሐመር ኅተመቶች ተገቢውን ምክክር፣ መረጃና የሊቃውንት ብሰለትን ያየንበት በ«መዝሙር» ላይ የተደረገ ውይይት መልካም ነበር።

ስለ ስብከቶቻችን ለመወያየት ሰፊ ነገር ማለት ቢቻልም፣ ከሁለት ጉዳዮች አንጻር ሳብራራና ሌሎቹንም ልጠቁም

፩. በእርግጥ ዛሬ ዛሬ የሰብከት አገልግሎት አድጓል። ለመጠቀስ ያህል ጥቂት ሰንበት ት/ቤቶችና የአብነት መምህራን በበዓላትና በሰንበት /ቅዳሜና እሁድ/ የሚያስተምሩባቸው ዘዴዎች እየጠነከሩ፣ እየሰፋ፣ ሕዝቡን እየማረኩ እስከ ፲፱፻፺፬ ድረስ የበለጠ አድጓል። ይኸውም በሠርክና በመምህራኑ ፈቃድ በሚዘጋጅ ሰፊ ሰዓት ጳጳም የሁለትና ሦስት ቀን ገባኤ ለረጅም ሰዓታት ሲደረግ እያደር ልዩ ልምድ ሆኖ አኅጉረ ስብከቶች በአድናቆትና በገጉት ቶሎ ተላምደውት እያለ የመምህራን እጥረት ከፍተኛ ወቅት ሆነ። ይህንን የተረዱ ብዙ ወጣቶች ወደ ስብከተ ወንጌል ሲመጡ ደግሞ መምህራንን መምረጥ፣ አገልግሎቱ እንዳይከብዳቸው አስፈላጊውን ሁሉ ወጪ እስከ ማውጣት ተደርጏል። ጳጳ ደግሞ በሰባኪያኑ የሚዘጋጅ የመጽሐፍና የመዝሙር ገበያ እየተቀላቀለና ገበያ ያለውን ገባኤ ወደ ማፈላለግ ተደረሰ። በዚህ ሁኔታ ግራ የተጋቡ የተወሰኑ መምህራን ደግሞ የነገሩ ሐደት እስኪጠራ ይመስላል ጥግ ይዘው ቆመዋል። በዚህ መሐል ግን አዳዲስ የሰብከት ባሕሎች እየተንሠራፉ መጡ።

አሁን ምእመናን በተለይ /ወጣቱ/ ጠግግ ሳገና እየተመራ ሲሆን ጎልማሳው በፍቅርና ተመሰጦ የሚሟረው ቃል እያጣ፣ የሰከነና መንፈሳዊ ለዛ ያለው ስብከት ተአምር እየሆነ ነው። ይህ እኔ ትናንሹንና ትላልቁን ከተሞች እስከ ገጠር ድረስ ያለውን የሰሜን ምዕራብ፣ የደቡብ የምዕራብና የመሐል ኢትዮጵያን ስብከተ ወንጌል ታሪክ በግርድፋ የገመገሙት ነው።

፪. ሌላው ዕይታይ መምህራኑ ካላቸው የእግዚአብሔር ፍቅርና ተመክሶ አንጻር ነው። የወንጌል መምህራን የሚመኩት በመከራ መስቀል፣ ስለ እውነት በመገፋታቸው፣ ተስፋቸውና ደስታቸውም የእግዚአብሔር ስጦታ /ጸጋ/ ብቻ መሆን አለበት። ስጦታው ሁለመናችንን የሚሳርክ ነው። ለጤናም፣ ለዕለት ጉርስም ለዓመት ልብስም ጸጋው ይበቃናል እንጂ ሌላ ተስፋ የለንም። ይህን ተስፋ ይዘው ብዙዎች በዘመናችን ጭምር ቃሉን በግልጽና ከተአምር ጋር መስክረው ብዙዎችን ማርከዋል። ይሁን እንጂ ይህን ምርኮና የቤተ ክርስቲያን የሰብከተ ወንጌል መነቃቃትን የሚያደበዝዙ ቃሉና ተአምሩ ሳይማርካቸው እንጀራነቱ የማረካቸው ገቢባት፣ እናም ለራሳቸው በሚመች ስምሪት ቃችት። የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል በትክክል ስለመስበካቸው፣ የቤተ ክርስቲያን አስተምህሮ በቃልና በሕይወት ስለመቀበላቸውና ስለ መግለጫቸው ደንታ የለሽ የሆኑ የመድረክ ላይ አንበሳች፣ ጓጉተው ለቀረቧቸው የተራበችን ነፍስ በቅድስና አልባ ቃላቸውና ሕይወታቸው ከበረቱ የሚያስደነብሩ ተኩላዎች ተከሰቱ።

ስለዚህ እኔ የምለው የተተኪው ትውልድ መሰብሰቢያ ሰንበት ት/ቤት ተልእኮውን እንዲወጣ ይደገፍ፣ ምእመናኑን የሚያስናክሉ ደራሽ «ሰባክያን» በሥርዓት ተለይተው ይመክሩ፣ ከግብዝነትና ከሥጋዊ ገበያ የጸጸ የሃይማኖት ሥርዓታችንን እንደዚህ ያሉ ወገኖች እንዳይበክሉት በእርጋታ ይታሰብበት ከቃል ብዛት ሳይሆን በእውነተኛ መንፈሳዊ ኃይል የኖርንበት ተገቢ ሕይወት ይጠናከር እላለሁ፣ አምላክ በረድኤት አይለዩን።

ነፍስ ነበረችና። ፈጣሪያችን የአንድ ሰው ነፍስ ግድ ይለዋል። ለዚህም ነው «ሁለትና ከዚያ በላይ ሆናችሁ በሰሜ ብትሰባሰቡ እኔ በመካከላችሁ እገኛለሁ» ያለው ታዲያ ሕዝቡ ካልበዙ አንስብክም የሚሉ ሰባኪዎችን ምን እንላቸዋለን? ዝና ፈላጊዎች ወይስ አገልጋዮች? መልሱን ለእነርሱ እተዋለሁ።

፫. በጣም መጮኽ በጣም ስለጮኹ ድንቅ ሰባኪ የሆኑ የሚመስላቸውም አሉ። የሰዎች ድምፅን መስማት የምንችለው በጣም ሳይጮኽና በጣም ዝቅ ሳይል በመካከለኛ የድምፅ ሞገድ ነው። ከዚህም በተጨማሪ እንደየታሪኩ ሁኔታ ድምፅን መቀያየር ይገባል እንጂ አብዝቶ መጮኽ ስብከት አይደለም። ይኼም ቢታረም ጥፋ ነው።

፬. እራስን መስበክ የራስን ታሪክ ዝርዝር መናገር፣ ስለ እራስ አገልግሎትና የትምህርት ደረጃ ማውራት፣ እንግሊዘኛ እንደሚያውቁ ሊገልጹ የሚፈልጉ ወዘተ የመሳሰሉ ሰባኪዎች እንዳለም አልፎ አልፎ ለማየት ችያለሁ። ይህ በሰው ዘንድ ለመከበርና ለመወደስ የታለመ ይመስላል።

መጥምቀ መለኮት ቅዱስ ዮሐንስ «እነሆ የእግዚአብሔር በግ» /ዮሐ. ፩፣ ፱፻/ በማለት ደቀ መዛሙርቱን ወደ ክርስቶስ መራቸው፣ እነርሱም ተከተሉት ስለዚህ ሰባኪ ሕዝቡና ክርስቶስን እንዲከተል ማድረግ ነው እንጂ የራሱን አጃቢ የማሰባሰብ ዓላማ ሊኖረው አይገባም። ስለዚህ ይህም ሊታረም ይገባል «ሰባኪ ማለት ነፍሳትን ወደ እግዚአብሔር የማምጣት አገልግሎት እንጂ ውዳሴን ለራስ ማከማቸት አይደለም» በቅርቡ አንድ ሰባኪ በአንድ መጽሐፍት ላይ በሰጠው ቃል ምልህ «ከጀርባችን መቶ ሺዎች አሉ» ማለቱን ልብ ይበሉ።

፭. ሰባኪም ዘማረም የሆኑ /ካሴትን ማስተዋወቅ/ እነዚህ ሰዎች ዓላማቸው ዘመርን ያሉትን ካሴት መሸጥ ብቻ እንደሆነ አቋማቸው ያስረዳል። ከካሴታቸው ጋር የሚመሳሰል ርእስ በመምረጥ ይሰብኩና በየሰብኩ ጣልቃ ከዚያ ካሴታቸው ውስጥ ይዘምራሉ። እነዚህ ሰዎች የቃሉ ነጋዴዎች እንደሆኑም ያስታውቃሉ። ከዚያም «ይህ የእኔ መዝሙር ነው ቁጥር እንደዚህ» እያሉ በመስበክ አብዛኛውን ጊዜ የራሳቸውን ማስታወቂያ በመሥራት ያጠፋሉ።

በአጠቃላይ ግን ለመዘርዘር ስለሚያስቸግር ከላይ ካሉት በተጨማሪ ርእስን አለመጠበቅ፣ የተሰባኪውን ዕውቀት እልመለካት /አለመመርመር/፣ በጊዜ አለመጠቀም /አለመቆጠብ/፣ በስብከታቸው ውስጥ የምንአልባት የሚሉትን የጥርጣራ ሐሳቦች /አባባሎች/ የሚከቱ፣ የአካል እንቅስቃሴን በልክ አለማድረግ /በእግዚአብሔር ቤት እግርን አለመጠበቅ/ የመሳሰሉት በሙሉ የሚታዩባቸው አገልጋዮች በዝተዋል። ይህንንም ስንል በቅንነት የሚሰጠውን አስተያየት ነገርን ባለመሰንጠቅ ሊቀበሉ ይገባል። የሚደረገው ሁሉ ንጹህና ሙሉ የሆነው የእግዚአብሔርን ቃል በሥርዓትና ሰውን ለማገጸ በሚረዳ መልኩ ቢሰብኩ መልካም ነው እያልኩ እሰናበታችኋለሁ።

ገብረ መስቀል
ከየካ ደ/ም/ኪዳነ ምሕረትና
መድኃኔ ዓለም ቤተ ክርስቲያን
መሠረተ ሕይወት ሰንበት ት/ቤት

ቀስ ሰይፋ
ከጅማ

ዐርገ እግዚእ ከመ ያለቡ ዕርገተ ጻድቃን

ጌታችን የጻድቃንን ዕርገት ያስገነዘበን ዘንድ ዐረገ

ዲ/ን ዘላለም ቻላቸው

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰውን ልጅ ከወደቀበት ለማን ሣት ከሰማየ ሰማያት ወርዶ በድንግል ማርያም ማገፀን ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን አድርጎ ከሥጋዋ ሥጋ ከነፈስዋም ነፍስ ነስቶ፣ ተወልዶ፣ ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር በዚህ ምድር ላይ ተመላልሶ፣ የእኛን የእዳ በደል ለመደ ምስስ ተይዞ፣ ተገርፎ፣ የእኛን አክለል ተቀዳጅቶ፣ ተሰደቦ፣ ወሪቀ ምራቅን ተቀብሎ መስቀል ተሸከሞ፣ እጆቹንና እግሮ ተቸንክሮ፣ በመ ላይ ተሰቅሎ፣ ሲል የሞ ተመላኮ።

ጌታችን ከመታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ለአርባ ቀናት ያህል በዚህ ምድር ቆይቶ በተለያዩ ቦታና ጊዜ ለሐዋርያት ተገልጿል። ይህም የትንሹውን ምስጢር ይረዱ ዘንድ ነው። /ሐዋ.፩፣፫/ ሊቃውንት አባቶቻችን ሲያስተምሩ ጌታ ለእነ መግደላዊት ማርያም /ሉቃ.፳፬፣፩/፣ ለሉቃስና ለቀላሎስ /ሉቃ.፳፬፣፫/፣ ፫፫-፴፪/ እንደተገለጠው ሁሉ አርባውን ቀን ሙሉ ለአንዱ ወይም ለሁለቱ ደቀመዛሙርት ሳይገለጥላቸው አይውልም ነበር። ነገር ግን ገባኤ ዘርግቶ ሁሉም ሐዋርያት በተገኙበት ያስተማረባቸው ዕለታት ግን የተወሰኑ ናቸው።

ጌታችን በእነዚህ ዕለታት ለሐዋርያት ሰባቱን ኪዳናት አስተምሯቸዋል። እነዚህም ጸሎተ ኪዳን፣ ቅዳሴ እግዚእ /በሰማይ የሃለ/ ቅዳሴ እግዚእ /ኑራ ቅዳሴው ነአኩተ/፣ ትምህርተ ኅቡአት፣ በእንተ ቅድሳት፣ እግዚአብሔር ዘብርሃንና እና በቅዳሴ ጊዜ ድርገት ሲወርድ የሚባለው ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ሥሎስ ዘኢይትነገር የሚሉት ናቸው።

ከዚህ በኋላ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አስቀድሞ ከቡር ዳዊት በመዝሙሩ «ዐርገ እግዚአብሔር በይባቤ፣ ወእግዚእነ በቃለ ቀርን» /መዝ.፵፮፣፳/ ብሎ እንደተናገረ በክብር በምስጋና ወደ ሰማይ ዐርጓል። የጌታችንን የዕርገቱን ነገር ቅዱስ ሉቃስ ከሌሎቹ ሁሉ አስኖቶ ጽፎታል። /ሉቃ.፳፬፣፱-፶፫፣ ሐዋ.፩፣፲፩/ ጌታ ደቀመዛሙርቱን ይዟቸው ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ወጣ። ይህ ተራራ ጌታ የተራራው ስብከት ተብሎ የሚጠራውን የመጀመሪያውን ታላቅ ስብከት የሰበከበት /ማቴ.፩፣፯/፣ ስለ ምጽአት ያስተማረበት /ማቴ.፳፬፣፩/ በተራራው ሥር በሚገኘው የጌታሰማኒ የአትክልት ሥፍራ አዘውትሮ የሚጸልይበት /ማቴ.፳፮፣፴፮/ ቦታ ነበር። ጌታ ይህንን ተራ ለዕርገቱም መርጠታል። ብዙ መምህራን ደግሞ

ለፍርድ ሲመጣም የሚገለጠው በዚህ ተራራ ላይ ነው። እግሮቹ ያርፉበታል ይላሉ። በዚያ ተራራ ላይም ጌታችን ደቀመዛሙርቱን ከባረካቸው፣ በዓለም ሁሉ ምስክሮቹ እንዲሆኑ ከአዘዛቸው፣ ስለሚመጣላቸው አጽናኝ መንፈስ ከነገራቸው እና ኃይልን ከሰማይ እስኪ ያገኙ ድረስ በኢየሱሳም እንዲቆዩ ከነገራቸው በኋላ ደቀመዛሙርቱ ከበው ቆመው እየተመለከቱት ከፍ ከፍ እያለ ወደ ሰማይ

ዐረገ። «እየባረካቸውም ራቃቸው ወደ ሰማይም ዐረገ» /ሉቃ.፳፬፣፶፩/፣ «ይህንም እያነጋገራቸው ከፍ ከፍ አለ። ደመናም ሰውራ ተቀበለችው፣ እነርሱም ወደ እርሱ እያዩ ወደ ሰማይ ዐረገ...» /ሐዋ.፩፣፱/

አባቶቻችን ይህንን የጌታችንን ዕርገት እንዲህ በማለት ይገልጡታል። ጌታ ያረገው በርቀት /ቀ ጠብቆ ሲነበ/ ሳይሆን በርቀት /ርሀ ቀት/ /ቀ ላልቶ ሲነበ/ ነው። ርቀት /ቀ ጠብቆ ሲነበ/ ማለት እንደ ጠስ ተኖ፣ በኖ መጥፋት ማለት ሲሆን ርቀት /ቀ ላልቶ ሲነበ/ በመራቅ፣ እየታየ ከፍ ከፍ በማለት መለየት ማለት ነው። የጌታችን ዕርገት እንደ ሁለተኛው ያለ ነው። የጌታችን ዕርገት በዚህ መልኩ መሆኑ ጌታ የእኛን ሥጋ ፍፁም መወሐዱንና ያ ሥጋም ወደ ዘበነ ኪሩብ ማረጉን የሚያጠይቅ / የሚያሳይ/ ነው።

ቅዱስ ቄርሎስ የሥጋንና የመለኮትን መዋሐድ ጉዳይ ሲገልጽ «አንተአሁ ለሥጋ ኮነ ለቃል፣ እንተአሁ ለቃል ኮነ ለሥጋ» የሥጋ ገንዘብ የሆነው ሁሉ የመለኮት ገንዘብ ሆነ የመለኮት ገንዘብ የሆነው ሁሉ የሥጋ ገንዘብ ሆነ ብሏል። ይህም ማለት መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል እመቤታችንን ባበሰራት ጊዜ ልክ እመቤታችን

ዐርገ እግዚአብሔር በይባቤ

ወእግዚእነ በቃለ ቀርን

ሲሔድ እንዲያቸሁት እንዲሁ ይመጣል

«ይኩነህ በከመ ትባላህ» እንደ ቃላት ይደረግልኝ /ሉቃ ፩፥፴፰/ ባለቸው ጊዜ /ቅጽበት/ እግዚአብሔር ወልድ /ቃል/ በተለየ አካሉ ከሰማዮ ሰማያት ወርዶ ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ በማገፈፈ አድሯል። እግዚአብሔር ወልድ /መለኮት/ የሥጋን ባህርይ ገንዘብ አድርጎ አንድ ቀን ተብሎ ዕድሜ ተቆጥሮ ለታል /ጥንትና ፍጻሜ የሌለው ሲሆን፣ የማይወሰን ምሉዕ ሲሆን፣ በእመቤታችን ማገፈፈም ተወስኗል። በዚያች ቅጽበትም ያ ከእመቤታችን የተነሳው ሥጋ ወደ ሰማያት ወጥቶ ከአብና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በዘባነ ኪሩብ ተቀምጧል። እግዚአብሔር ወልድ በእመቤታችን ማገፈፈ አደረ ስንል በዘባነ ኪሩብ የነበረው ወልድ ሥጋን ተዋሕዶ ነው። ስለዚህም ሥጋ /ፍጡር ሲሆን፣ የመለኮትን ባህርይ ገንዘብ አድርጎ ምሉዕ ሆኗል/ ማለት ነው/..... ምስጢሩን ይግለጥልን።

**ጌታችን ደህንን
ደደረገው
ትንሣኤው
የጻድቃን የክብር
ትንሣኤ ስንዳስ
ስንደሚያስገ
ነዝበን ሁሉ
በዕርገቱም
የጻድቃንን
ዕርገት
ስንገነዘብ ዘንድ
ነው።።**

ስለዚህ ጌታችን ከትንሣኤው በኋላ በአርባኛው ቀን ዐረገ ስንል ሥጋ ወደ ዘባነ ኪሩብ የወጣው በዚህ ዕለት ነው ማለታችን አይደለም። ሥጋ ወልድ በማገፈፈ ድንኳን ከተገኘበት ቅጽበት ጀምሮ ሥጋ በዘባነ ኪሩብ ነበር።

የጌታችን ዕርገት ይህንን ምስጢር በተረጎጠ ነገር ያወቅንበት ዕለት ነው። ለምሳሌ እግዚአብሔር በአንድነት በሦስትነት ጸንቶ ይኖር የነበረው ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ሦስትነት ግን ለሰው ልጆች በግልጽ የታወቀው ጌታችን በተጠመቀ በት ጊዜ ነው። አብ ከሰማይ ሆኖ «የም ወደው ልጅ» ሲል ወልድ በየርዳኖስ ሲጠመቅ፣ መንፈስ ቅዱስም በተለየ አካሉ በግብ አምሳል ሲወርድ እግዚአብሔር ሦስትነት እንዳለው ታውቋል። ስለዚህ የጥምቀትን ቀን ምስጢር ሥላሴ /የሦስትነት ምስጢር/ የተገለጠበት ቀን ነች እንላለን። ቀኗ በግሪክ ቋንቋ ኤጲፋንያ ትባላለች። ኤጲፋንያ ማለት መገለጥ ነው። ይህ ማለት ግን ጌታችን ከተጠመቀበት ቀን በፊት እግዚአብሔር ሦስትነት ያለው አልነበረም ማለት አይደለም። /ማቴ.፫፥፲፫-፲፯/

ዕርገቱንም በተመለከተ ያለውን ነገር ልንረዳው የሚገባው በዚህ መልኩ ነው። ጌታችን መጋቢት ፳፱ ቀን በእመቤታችን ማገፈፈ ከተገኘበት ቅጽበት ጀምሮ ሥጋና ቃል ለአንዲት ቅጽበት አልተለየ ይም። ሥጋም በዘባነ ኪሩብ ነበር። የጌታችን ዕርገት ደግሞ ጌታችን ደቀመዛሙርቱ እያዩት ከፍ ከፍ እያለ /በርሀ ቀት/ ወደ ሰማይ በመውጣቱ / በማረገ/ ይህ ረቂቅ ምስጢር ለሰው በሚረዳ መልኩ የተገለጠበት ነው።

ከዚህ በመቀጠል ደግሞ ይህ የጌታችን ዕርገት ለሰው ልጆች ያለው ትርጉም ምንድን ነው? የሚለውን እንመለከታለን።

ሀ. እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያለው ጥልቅ ፍቅር የተገለጠበት ነው። በነገረ ድንገት ውስጥ ለተከናወኑት ነገሮች ማለትም የእግዚአብሔር ወልድ ሥጋን መዋሐድ፣ በሥጋ መወለድ፣ መስቀል፣ ትንሣኤ፣ ዕርገት፣ ወዘተ መነሻ የሆነው የአዳም በደል ነው። አዳም ዕፅበለስን የበላው «አምላክ ትሆናለሁ» /ዘፍ.፫፥፳/ የሚለውን ... ሰምቶ አምላክ ለመሆን አስቦ በመሆኑ በደሉ «መልካምና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ» /ዘፍ.፪፥፲፯/ የሚለውን ትእዛዝ መሻር ብቻ ሳይሆን «እግዚአብሔር በመሆን» ከእግዚአብሔር ጋር ለመጣላት በጠላትነት መነሣትም ነው፤ ሁለት እግዚአብሔር ሊኖር አይችልምና።

እግዚአብሔር ግን አዳም እንዲህ ያለ ታላቅ በደል ቢበድልም እንኳን ይቅር አለው። እግዚአብሔር ራሱ ተበዳይ ሆኖ ሳለ አንድያ ልጁን ልኮ ለአዳም በደል በሞት ካሳውን ከፈለ። ቅዱስ ሥጋውን ከቡረ ደሙን ሰጠን።

በጌታችን ዕርገት ደግሞ ከእነዚህም በላይ የሆነ እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ያለውን ኃይል ፍቅር ተረድተናል። አዳም የበደለው፣ ዕዕ በለስን የበላው አምላክ መሆን ፈልጎ ነው። እግዚአብሔር አዳምን ይህንን እንኳን አልከለከለውም። እግዚአብሔር ወልድ /ቃል/ የተዋሐደው ሥጋ በዘባነ ኪሩብ በመቀመጡ የሰው ልጅ /አዳም/ አምላክ ሆኗል። ሊቃውንት «ሰው አምላክ ሆነ ፣ አምላክ ሰው ሆነ እንዲሉ።» ድንቅ ፍቅር።

ከነዚህ አስቀድሞ እንዳልነው ምንም እንኳን ይህ የተደረገው በዕለተ ጽንሰት ቢሆንም ለሰው ልጆች ግን የተገለጠው /የተረዳው/ በዕርገት ጊዜ ስለሆነ ዕርገት ይህንን እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያለውን ታላቅ ፍቅር እና የሰውን ልጅ የዚያ..... ባህርይ ተካፋይ በማድረጉ የሰጠንን ታላቅ ክብር የተረዳንበት ነው።

ምንም እንኳን ጎድሎበት ባንሞላለት፣ አንሶት ባንጨምርለት እንዲህ ለወደደን ለአምላካችን እኛስ ምን እናደርግ ይሆን? እናመስግንው እንጂ።

ለ. የሰው ልጆች ዕርገት የተረጋገጠበት ነው

ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ «ዐርገ እግዚአ ከመ ያለቡ ዕርገተ ጻድቃን፡- «ጌታችን የጻድቃንን ዕርገት ያስገነዘበን ዘንድ ዐረገ» ይላል።

ይህም ማለት ጌታችን ዕርገቱን አስቀድሞ ሳይነው መልኩ ያደረገው አንድም በሰማያት የሌለ ሆኖ ወደዚያ መውጣት አስፈላጊ ሆኖ አይደለም፤ መጀመሪያውንም ሥጋን ተዋሕዶ በዚህ ምድር ላይ ሲመላለስ ከሰማይ መንበሩ ጎሎ አይደለምና አንድም በአንድ ጊዜ በቅጽበት የአሰበውን ማድረግ የማይችል ቀስ በቀስ ማድረግ የሚያስፈልገው ሆኖ አይደለም፤ ለይኩን ብሎ ይህንን ዓለም የፈጠረ ነውና።

ነገር ግን ጌታችን ይህንን ያደረገው ትንሣኤው የጻድቃን ትንሣኤ እንዳለ እንደሚያስገነዘብን፣ በዕርገቱም የጻድቃንን ዕርገት እንገነዘብ ዘንድ ነው።

አዳም በበደሉ ምክንያት ከገነት ተባሮ ሲወጣ ሦስት ዋና ዋና ነገሮችን አጥቷል።

«በዓለ ሃምሳም...»

ከገጽ ፮ የሀገር

፩. በእግዚአብሔርና በሰው ልጆች /በአዳም/ መካከል በተፈጠረው የጥል ግድግዳ ምክንያት የእግዚአብሔር ልጅነትን አጥቶ ልጅ ሳይሆን ባርያ እየተባለ መኖር ጀምሯል። ከቅዱሳን መላእክት አንድነትም ተለይቷል።

፪. «በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ» /ዘፍ.፪፣፲፯/ የሚለው የሞት ማስጠንቀቂያ ተፈጽሞበት በሰውነቱ ላይ ሞት ነግሮ ማለት፤ በሕይወት ሥጋ እያለም ነገርም በጽላሎተ ሞት /በሞት ጥላ ስር/ ውስጥ/ የወደቀ እና በሞት ፍርገት የተወጠረ፤ ሲሞትም ነፍሱ በጸዕር ተለይቶ ሥጋው ወደ መቃብር፤ ነፍሱ ወደ ሲኦል በመውረድ በጭንቅና በመከራ የሚኖር ሆኗል።

፫. ሰማያዊነቱን አጥቶ ምድራዊ ሆኗል። የክርስቲያን አገናኝ በሰማይ ነው። ይህም ማለት የተፈጠረው በምድር ላይ ለመኖር ሳይሆን በሰማያት ልክ እንደ ቅዱሳን መላእክት እግዚአብሔርን እያመሰገነ ሰማያዊ ነገር ለመኖር ነው። አዳምም ዕፅ በለሰን በልቶ ይህ ፍርድ ባይፈረድበት ነገር አንድ ሺሕ ዓመት በገነት ኖሮ፤ ዕፅ ሕይወትን በልቶ፤ ታደሶ ወደ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ይገባ ነበር። እዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባው ገነት፤ መሬት፤ ሲኦል፤ ብሔረ ሕያዋንና ብሔረ ብፁዐን የምድር ክፍሎች ሲሆኑ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት፤ ዓለማተ መላእክት፤ ወዘተ... የሰማያት ክፍል መሆናቸውን ነው። ስለዚህ አዳም ዕፅበለሰን በመብላቱ ሰማያዊ መሆኑ ቀርቶ ምድራዊ ሆኗል ማለት ነው። ምክንያቱም በገነት አንድ ሺሕ ዓመት ነገር ዕፅ ሕይወትን በልቶ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት መግባቱ ቀርቶ በሕይወተ ሥጋ ሳለ በምድር፤ ሲሞትም ነፍሱ በሲኦል /ሁለቱም የምድር ክፍል ናቸው/ የሚኖር ሆኗል። ሰማያዊነቱን አጥቷል። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእኛን ሥጋ ተዋሕዶ ባደረገው የማዳን ሥራ እነዚህን ሦስቱንም ያጣቸውን መልሰለታል።

፬. ጌታችን በሕማማቱና በሞቱ የአዳምን የበደል ካሳ ከፍሎ፤ አማካኝ መሠዋት በመሥዋዕት እራሱ ካህን እና መሥዋዕት ተቀባይ ሆኖ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ የጥል ግድግዳን አፍርሷል። በዚያው በመስቀል ላይ ሳለም ልጅነቱንና ክብሩን አጥቶ በባርነት ውስጥ ሆኖና ተዋርዶ የነበረው የሰው ልጅ ዳግመኛ ከእግዚአብሔር የሚወለድበትንና ልጅነትን የሚያገኝበትን ለጥምቀት የሚሆነውን ውኃ በጉኑ አፍሰሶ /ማየ ገባ/ ሰጥቶታል። /ገላ.፩፣፮፤ ዮሐ.፫፣፩-፲፭፤ ዮሐ.፲፱፣፩-፱/ ወደ ቅዳሳን አንድነትም ተቀላቅሷል። /ሉቃ.፪፣፲፬፤ ኤፌ.፲፱፣፲፰፤ ዕብ.፲፪፣፳፫-፳፱/

፭. ጌታ በትንሣኤው ሞትን ድል አድርጎ የሰውን ልጅ ከሞት አገዛዝ ነጻ አውጥቶታል። በመቃብር ተይዞ ፈርሶና በስብሰ መቅረትን አጥፍቶለናል። ከዚህም በኋላ ሞት እንደ ቀድሞው የሚያስፈራ ነገር ሳይሆን ወደማያልፈው ዓለም መሄጃ መንገድ ሆኗል። /ዕብ.፪፣፲፬-፲፭፤ ፩ኛ.ቆሮ.፲፭፣፳፩- ፳፪፤፶፩/

፮. የሰው ልጅ እንደ ጥንቱ ሰማያዊ መሆኑ /እንደሚሆን/ እና ምድራዊ ሆኖ እንደማይቀር የተረጋገጠው ደግሞ በጌታችን ዕርገት ነው። ቅዱስ ጳውሎስ በመጀመሪያው የተሰሎንቄ መልእክቱ ውስጥ ይህንን በሚከተለው መልኩ ጽፎታል።

«ወንድሞቻችን ሆይ ስለ ሞቱ ሰዎች ተስፋ እንደሌላቸው እንዳታገኙ ልታውቁ እንወዳለን። ኢየሱስ ክርስቶስ ሞቶ እንደተነሣ ካመንን እንዲሁ እግዚአብሔር ሙታንን ከመቃብር ያስነሣቸዋል ከእርሱም ጋር ያመጣቸዋል። ይህንንም በእግዚአብሔር ቃል እንንግራችኋለን... ጌታችን ራሱ በትእዛዙ በመላእክትም አለቃ ድምፅ መለከት ከሰማይ ይወርዳልና። በክርስቶስም የሞቱ ሙታን አስቀድመው ይነሣሉ። /ከዚያም በኋላ... ጌታችንን በአየር እንቀበለው ዘንድ ከእርሱ ጋር እንኖራለን።» /፩ኛ.ተሰ.፩፣፲፫-፲፯/

ቅዱስ ጳውሎስ በዚህ የመልእክቱ ክፍል እያስረዳን ያለው «በክርስቶስ የሞቱ ሙታን አስቀድመው ይነሣሉ» በማለት በእግዚአብሔር አምላክነትና በኢየሱስ ክርስቶስ የባህርይ ልጅነት አምነውና ምግባርና ትሩፋት ሠርተው ከሞቱ በኋላ በትንሣኤ ዘገባኔ /በዳግም ምጽአት/ ትንሣኤ ዘለክብር የሚነሡ ሰዎች ከትንሣኤያቸው በኋላ የሚያጋጥማቸውን /የሚደረግላቸውን/ ነገር ነው።

በክርስቶስ ሞተው ትንሣኤ ዘለክብር የሚኖራቸው ሰዎች ጌታ በሚያስፈራ ግርማ፤ በታላቅ አጀብ በአባቱ ክብር ደግሞ በሚመጣ ጊዜ እርሱን ለመቀበል ልክ ጌታ በዕርገቱ ጊዜ እንዳደረገው እርሱን ለመቀበል በደመና ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። ከዚያም በማታልፈው ዓለም በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ከእርሱ ጋር ሆነው ለዘለዓለም ይኖራሉ።

ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅም «ዐርገ እግዚአብሔር ከመ ያለሁ ዕርገተ ጻድቃን፤ የጻድቃንን ዕርገት ያስረዳ ያሳውቅ ዘንድ ጌታችን ዐረጌ» በሉ የገለጸው ይህንን ነው። የእኛን ሥጋ ተዋሕዶ ባደረገው ዕርገት ሁሉን ያደረገልን አምላካችን የተመሰገነ ይሁን።፥

በቤቷ ተገኝታ ሰላምታዋን ስታሰ ማት ነው። /ሉቃ.፩፣፵፩/ በደኪማስ ቤት ችግር የተፈታው እመቤታችን በመገኘቷም ነው። /ዮሐ.፪፣፩-፭/ ይህንን ያስተዋሉ ሐዋርያት የመንፈስ ቅዱስ መውረድ እውን እንዲሆንላቸው እና ደካሞች የነበሩ ኃይላን የሚሆኑበትን ኃይል እንዲያገኙ የአምላክ እናትን ይዘው ተማጽኑ ዋልና ተፈጸመላቸው። ዛሬም ቢሆን በእማላጅነቷ አምነው የምስጋናዋን ድምፅ ካልሰሙ በሰሚም ካልተማጸኑ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ አይገኝም።

፬. በአንድ ልብ ሆነው ስለተጉ

ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉበት ዕለት በአንድ ልብ ሆነው አብረው ይጸልዩ እንደነበር ወንጌላዊው ሉቃስ በጻፈው በሐዋርያት ሥራ ላይ ተመዝግቧል። ሐዋ. ፩፣፲፬ አንድ ልብ መሆን የሚያመለክተው አንድ እምነትን፤ መዋደድን፤ መከባበርን፤ መደግመጥን ... ነው። የሙቶ ሃይወት ቤተሰብ አንድ ልብ መሆን በዚህ መልኩ የሚቀርብ ጸሎት የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ እንደሚያስገኝ ዛሬም ላለነው ካህናትና ምእመናን የሚያስተምረን የቤተክርስቲያን ታሪክ ነው። በተለያየ የመንፈሳዊ አገልግሎት ላይ የምንገኝ እንደየክህነታችን ድርጅቶችን የምጠንተጋ የቤተ ክርስቲያን ልጆች አለን። ነገር ግን ምን ያህል አንድ ልብ ነን? አንድ ዓላማ ይዘን ነገር ግን አንድ ልብ መሆን ባለመቻላችን /መደግመጥ፤ መቻቻል፤ መከባበር...ገንዘብ ባለማድረጋችን/ አንዳንዶቻችን እንዲያውም ስብከታቸውም፤ ዝግሬያቸው፤ ስለ እምነት ሳይሆን ስለ መብት እስከመሆን ደርሷል። አገልጋዮች ከእግዚአብሔር ይልቅ ለሰው ካደላን፤ ከመንፈሳዊነት ይልቅ ሥጋውያን ከሆንን፤ ከበረከት ይልቅ ገንዘብ ከወደድን፤ ኃጢአትና ጽድቅን መለዩት ከተቸገርን ከመንፈስ ቅዱስ በራቀ ሕይወት ላይ እንደሆንን እናስተውል። መለያየት የበዛነን፤ ትዕቢት የነገሠብንም ለዚሁ ነው። የሐዋርያት አገልግሎት ለጽድቅ አክሊል ያበቃቸው በአንድ ልብ ሆነው መትጋታቸው መሆኑን ካመንን፤ እኛም ከአባቶች ጀምሮ እስከ ምእመናን ድረስ ያለን በሁላችን አንድ ልብ መሆንና ዓላማ እርሱም ለጽድቅ ለመሥራት፤ በቤተ ክርስቲያን በአንድነት ለማገልገል መቆም ይገባል።፥

ረድኤተ እግዚአብሔር አይለዩን

ዕጣ በቤተ ክርስቲያን ትምህርትና ሥርዓት

በዲ/ን ምትኩ አበራ

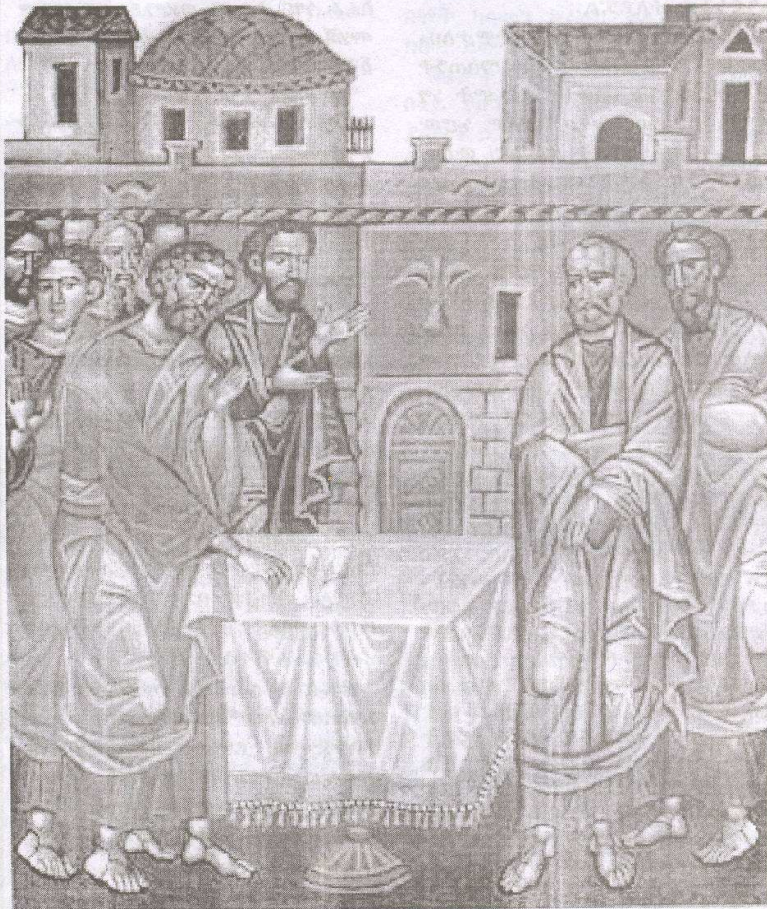
ዕጣ በአገ/ የሚለው ቃል ዐፀው ዕጣ ተጣጣሎ /አወጣ/ ከሚለው ግስ የወጣ ሲሆን አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ በግእዝ አማርኛ መዝገበ ቃላት መጽሐፋቸው አጭርና ቀጭን እንጨት፣ ከመካከለኛ ጣት የሚበልጥ» ብለው ይፈቱታል። ዕጣ እድል ድርሻም ሊባል ይችላል። የዕጣ አሠራር ከክርስቶስ ልደት በፊት ከሥራቱ ጊዜ ጀምሮ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። በጥንት ጊዜ ሰዎች ዕጣን በእንጨት፣ ጽሑፍ ባለበት ድንጋይ /ጠጠር/ ይጥሉ ነበር።

የዕጣ ሥርዓትን ለሰዎች ያስተዋወቀው ራሱ እግዚአብሔር ነው። «እግዚአብሔር መሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፡- ለእነዚህ በየሰማቸው ቁጥር ምድሪቱ ርስት ሆና ትከፈላለች... ለሁሉ እንደቀጥራቸው መጠን ርስታቸው ይሰጣቸዋል። ነገር ግን ምድሪቱ በዕጣ ትከፈላለች፣ በብዙዎችና በጥቂቶች መካከል ርስታቸው በዕጣ ትከፈላለች»። /ዙጉ-ጳጳጵ፣ ያጁ-ጳጳጵ/ ይህንን ትእዛዝ እግዚአብሔር ሲያስተላልፍ ሥርዐተ ዕጣውን የሚመሩትንም ጭምር «...ርስት ትሆናችሁ ዘንድ በዕጣ የምትደርሳችሁን ምድር... የሚከፍሉላችኹ ሰዎች ስማቸው ይህ ነው፣ ካህኑ አልግዛርና የነዌ ልጅ ኢየሱስ» በማለት አሳውቋቸዋል። /ዙጉ-ጳጳጵ፣ ያጁ-ጳጳጵ/ በዚህ ዐቢይ ትእዛዝ መሠረት ተሟሚዎቹ በተፈጥሮ ወጣ ገባ፣ ጭንጫና ለም ወዘተ... የሆነችውን ምድር ከሐሚት በጸዳና ከአድልኦ በራቀ መለኮታዊ ሥርዓት ርስቱን አከፋፍለዋል።

ከዚህም ውጪ እስራኤላውያን በዕጣ ለእግዚአብሔር የሚሠዋውን ከማይሰዋው ለይተውበታል። ዘሌ-ጳጳጵ፣ ጳጳጵ፣ ንጉሣቸውን መርጠውበታል። ጳጳጵ-ጳጳጵ፣ ወን ጀለኞችን ለይተውበታል። /ኢ.የ.ጳጳጵ፣ ጳጳጵ-ጳጳጵ፣ ወን ጀለኞችን ለይተውበታል። /ጳጳጵ-ጳጳጵ፣ ወን ጀለኞችን ለይተውበታል። ማቴ-ጳጳጵ፣ ጳጳጵ፣ ወን ጀለኞችን ለይተውበታል። ማቴ-ጳጳጵ፣ ጳጳጵ፣ ወን ጀለኞችን ለይተውበታል።

ዕጣና ጥቅም
በዕጣ መመዘኛዎቹን ተከትሎን በአግባቡ መጠቀም ከቻልን በርካታ ጥቅሞች አሉት።

ዕጣ የፈቃድ እግዚአብሔር ማወቂያ መንገድ ሆኖ በሐዋርያትም ዘመን አገልግሎ ነበር። ሐዋርያት ይሁዳ ረግጧት በሔደው ዕድል ፈንታ ለመተካት የራሳቸውን ዕውቀት ተጠቅመው ሁለት ሰው /ማትያስና ዮሴፍን/ በእጩነት ካቀረቡ

ሐዋርያት ቅዱስ ማትያስን በዕጣ እንደመረጡት የሚያሳይ

በኋላ፣ የሚፈለገው አንድ ብቻ ነበርና «የሁሉን ልብ የምታውቅ አንተ ጌታ ሆይ ይሁዳ ወደ ዝ ራሱ ስፍራ ይሔድ ዘንድ በተዋት በዚህች አገልግሎትና ሐዋርያት ሥፍራን እንዲቀበል የመረጥኸውን ከእነዚህ ከሁለቱ አንዱን ሹመው» ብለው ጸለዩ። ከዚያም «ዕጣን ተጣጣሉላቸው ዕጣውም ለማትያስ ወደቀና ከዐሥራ አንዱ ሐዋርያት ጋር ተቆጠረ» /ግብ.ሐዋ. ፩፣ ፳፫-፳፮/ ፈቃድ እግዚአብሔር በዕጣው ላይ ተገለጠ።

ዕጣ ዳኛ ሆኖ ያለ አድልኦ ይፈርዳል። ሰው ከፈረደው ፍርድ ይልቅ በዕጣ የተገኘን ፍርድ ሰው አክብሮ ያለማገራም ይቀበላል። እስራኤላውያን በኢየሱስ አማካኝነት ምድር ርስትን ሲከፋፈሉ በዕጣ ባይሆን ኖሮ መሬት ባላት ወጥ ያልሆነ አቀማመጥ ሳቢያ የሚፈጠረው ጠስ ያስከተለውን ጉዳት እናኝብ ነበር። ያ ሳይሆን

የቀረው ግን ርስት የማከፋፈሉ ሥራ በፈቃድ እግዚአብሔር ላይ ተመ ሥርዐተ በዕጣ በመሆኑ ነው።

ዕጣ ሐሚትን፣ ጭቅጭቅን፣ አድልዎን፣ ከማስወገዱ በተጨማሪም አስተማማኝና አምላካዊ ውሳኔን አውቆ በእምነት ለመቀበል ያስችላል። ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ ሰቃይዮኑ ጭፍሮች ያቺን ሰብአዊ ለጌታ የሰጡትን ከተግባር ዕድ ነጻ የሆነች ቅድም፣ ስፍም የሌላትን ወጥ የሆነች ቀሚስ እንዳይቀዳትም እንዳይተወክትም ሳስተው ሰማ ተጣጣሉ። «ጭፍሮቹም ኢየሱስን በሰቀለው ጊዜ ልብሳቸውን ወስ ደው ለእያንዳንዱ ጭፍራ አንድ ክፍል ሆኖ በአራት ከፋፈሉት፤ እጆ ጠባቡን ደግሞ ወሰዱ። እጆ ጠባቡም ከላይ ጀምሮ ወጥ ሆኖ የተሠራ ነበረ እንጂ የተሰፋ አልነበረም። ስለዚህ እርስ በእርሳቸው ለማን እንዲሆን በእርሱ

ተምህርተ ሃይማኖት

ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ አንቅደደው ተባ ባለፈው...» እንደተባለ። /ዮሐ.፲፱፥፳፫-፳፬/ ጭፍሮቹ ነገሮቹን በትንቢት /መዝ.፳፬/ መሠረት የፈጸሙት ይሁን እንጂ የዕጣ ውን አሠራር ባይጠቀሙ ኖሮ ቀሚሳን ሁሉም ከወደዱት ለመውሰድ ሲሞክሩ የሚፈጽሙትን ሌላ የእርስ በእርስ ጠብ ልናነብ እንችል እንደነበር መገመት አያዳ ግትም። ስለዚህ ዕጣ አንድ ልብ አንድ ሐሳብ ለመሆን ይሰጣል።

መንፈሳዊ የዕጣ ሥርዓት የሚኖሩት ዋና ዋና መርሆች

፩. በዕጣው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመረዳትና ያንንም ለመቀበል ተዘጋጅተን የሚፈጸም በመሆኑ ጸሎት የዕጣ ሥርዓት ቁልፍና ዐቢይ ተግባር ነው። ብላታ ወልደጊዮርጊስ እንዲህ ይላሉ-

«አሳብ እንደ አንደበት በከንፈር፣ እንደ ዐይን በቅንድብ፣ እንደገሮ በጣት አይዘጋም። አሳብ ረቂቅ ስለሆነ የነፍሳችን እንጂ የሥጋችን ሥራ አይደለም፤ ስለዚህ በገዛቶ ሥጋችን ልናገደው አንችልም። እንዲህ ዓይነቱን ትርምስ ውስጣችን ሲያነቃ በቅድሚያ እግዚአብሔርን ሁሉ የሚቻልህ አምላኬ ሆይ የምችለውንና የምሠራውን ብቻ አሳስበኝ የተበተነውንና የሚባክኝ ውን አሳብ ወስንልኝ ብለን እንለምነው። ከዚህ በኋላ ግን የሚ ያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት። ተብሏልና ተገቢውን ጸሎት ካደረጉ በኋላ አሳብን በዕጣ መቀረጥ ተገቢ ነው። /፩ኢጥ.፭፥፯/ አንዳንድ ጊዜ ሁለት በጎ አሳቦችን ስናወጣና ስናወርድ እንገኛለን። የሁለቱም አሳቦቻችን ጥቅምና ጉዳት ተካክሎ ሲታየን እግዚአብሔር በማትያስ መመረጥ ጊዜ በሐዋርያት ጎሊና እንዳ ደረገው መምረጥን ለእሱ እንድንተውለት ሲሻብን ነውና በጸሎት ለምነን በዕጣ መቀረጥ ተገቢ ነው።»

፪. ከብዙ ነገሮች አንድን ነገር ለመምረጥ የሚፈጸም ሳይሆን በእኛ አቅም ለምንሻው ግልጽ ዓላማ ግልጽ መስፈርት አውጥተን ከብዙ ጥቂቶችን ከለየን በኋላ የሚ ደጋግመንን ማመንታት በእርግጠኝነት ለማለፍ በመሆኑ ከሁለት ወይም ከሦስት ሰዎች ወይም ሁኔታዎች የበለጡ ነገሮችን በዕጣ መለየት ሳይሰፈልግ ይችላል። ይህ ካልሆነ ግን በተመረጡ ሰዎች አለማመን ብቃታቸውን መጠራጠር ወይም ስለሚከተል ይህ እንደ መርገን መያዝ የሚችል ነው። መጽሐፍ «ዕጣ ክርክርን ትከለካለች» ይላል። መክ. ፲፰፥፲፰

፫. የዕጣ ሥርዓት በራሱ ሁልጊዜ ከአድልዎ የጸዳ ቢመስልም ከዕጣ ዝግጅትና አወጣጥ ጋር የተያያዙ ሥርዓቶችን በፍጹም ታማኝነትና ግልጽነት መፈጸም ይገባቸዋል። በዕጣው መካተት ያለባቸው ተመራጮች መካተታቸው፣ ዕጣው በምንም መሥፈርት የተለያየ ያልሆነና አንዱ ከአንዱ መለያ የሌላቸውና ለማንኛችንም

ወገኖች ወጥተው ከማለባቸው ቤት ሥውር ሊሆኑ ይገባል። «ዕጣ በጉያ /በሰውር/ ይጣላል፤ መደብዋ ሁሉ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው» እንዲል። /ምሳ.፲፯፥፫/

የዕጣ አሠራር ከዚህ ሥርዓት ሲወጣ ከባሕር የወጣ ዓሳ ይሆናል

፬. ሲያወጣም ከአድልዎ ነጻ በሆነ ሁሉም በሚያምንባቸው አካላት ሊሆን ይገባል።

ብዙ ጊዜ የተጠቀሰለን ዕጣ በሕፃናት ማስወጣት የተለመደ ተግባር ሆኖ ይታያል። ይህ ብቻም አይደለም፤ ሰዎች ተንኮል ባልተቀላቀለው ፍቅር እንወድሃለን ሲሉ የሚያከብሩትንና የሚወዱትን እንግዳ በሕፃናት እጅ እቅፍ አበባ በማበርከት ይቀበሉታል። ዕጣን ማንኛውም ሰው ሊያወጣው ሲችል ሕፃናት የተመረጡበት ምክንያት ግን ለሁላችንም ግልጽ ይመስለናል። ሕፃናት ገጽሐ ጠባይ ያላደፈባቸው ስለሆኑ እግዚአብሔር በእነሱ ላይ አድሮ በዕጣው አማካኝነት እንዲፈርድልን ከማሰብ የተሦነው፤ ክብር ምስጋና ይግባውና ራሱ ጌታችንና መድኃኒታችንን አየሱስ ክርስቶስ «ካል ተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ ከቶ ወደ

የተመዘኑት
ዕጣ በሕፃናት
ማስወጣት
የተሰመደ
ተግባር
ሆኖ ይታያል። ...
ሕፃናት ገጽሐ ጠባይ
ያላደፈባቸው ስለሆኑ
እግዚአብሔር
በእነሱ ላይ አድሮ በዕጣው
አማካኝነት እንዲፈርድልን
ከማሰብ የተሦነው
ነው።።

መንግሥተ ሰማያት ትገቡ ዘንድ አትችሉም» /ማቴ.፲፰፥፫/ በማለት እንደሕፃናቱ ነጻነት በቀል፣ የዋሕ፣ ጌዳሕና ታማኝ እንድንሆን ይመክረናል። በየዓመቱ ሚያዝያ ፫ ቀን በዓለ ዕረፍቱ የሚታሰብለትና በአንድ ወቅት የእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን ሊቀ ጳጳስ የነበረው አባ ሚካኤል በስንክሳር መጽሐፍ የሰፈረው ታሪክ የዕጣና ሕፃናትን አንድነት ያስረዳናል።

አባ ሚካኤል ከታናሽነቱ ጀምሮ በገጣም አስቆጥሶ በአባ መቃርብ ቤተ ክርስቲያን መንኲሶ በተጋድሎ የኖረ አባት ነው። ከእርሱ በፊት የነበረው ሊቀ ጳጳስ አባ ገብርኤል ሲያርፍ የቅዱስ ግርቆስ መንበር ለ፬ ወር ባይ ሆኖ ቆየ። ሊቃውንት አባቶች በመገበፍ ላይ የሚተካ ሰው ከየገዳማቱ በመምረጥ ብዙ ከደከሙ በኋላ ሦስት ገዳማውያን አባቶችን በእጨነት አቀረቡ። ከዛም የሦስቱንም ስም በክርታስ /ወረቀት/ ጸፈው በመሠውያው /ታቦቶ/ ላይ ካኖሩ በኋላ ለሦስት ቀን እየጸለዩና ቅዱስ እየቀደሱ እግዚአብሔር የወደደውን ያደርግ ዘንድ በመግለጽ ቆዩ። ከሦስቱ ቀናት በኋላ አንድ ታናሽ ብላቴና ጠርተው ከእነዚህ ከሦስቱ ሰዎች አንዱን እንሥተህ ስጠን አሉት። ያም ብላቴና የአባ ሚካኤል ስም ያለበትን ክርታስ እንሥቶ ሰጣቸው። ሁሉም እግዚአብሔር እንደመረጠው አውቀው ይገዛሉ ብለው ሊቀጽጽሰና ሾሙት። ይላናል።

ዕጣና ውጤቱ
 ዕጣ የጣልንበት አሳብ በዕጣው ለገለጥ ውጤቱ እኛ የጠበቅነውም ያልተቀበልነውም ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር ሁልጊዜም ትክክል መሆኑን ካመንን ምንም ይሁን ምን ውጤቱን መቀበል ግዴታችን ነው። ለዕጣ የምናቀርበው አሳብ ወይም ሥራ በጎ ከሆነና እንደ ሐዋርያት በጸሎትና በተገቢው ሥርዓት የተደገፈ ሲሆን

ትምህርት ሃይማኖት

እግዚአብሔር በዕጣው ውስጥ ተምኔታችንን ይፈጽምልናል።

የእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ ምርጫ እስካሁን ድረስ የዕጣ ሥርዓቱን አልተወም። የሕዝብ ድምፅ የሚሰጠው ከዕጣ በፊት ነው። በሐዋርያት ቀኖና እንደተገለጸው ለከፍተኛ የክህነት መግባት የሚታዩ ሰው ሁሉ ከሕዝቡ ይህን ታማኝነት አለበት። በዚህ መሠረት ለፓትርያርክነት የሚታጩትን ሦስት ሰዎች ለመምረጥ ከአባቶች ጀምሮ ምእመናኑ ሁሉ ድምፅ ይሰጣሉ። በዚህ መሠረት ከአንደኛ እስከ ሦስተኛ የወጡት አባቶች ይለያሉ። ከዚህ በኋላ ግን የሦስቱም ስም ይጻፍና ሥርዓተ ስሙ በሚፈጸምበት ቤተ ክርስቲያን መንበር ላይ ተደርጎ ሁለት ሰባኤ /ለ፲፬ ቀናት/ ሁሉም ሲጻፉ ይሰነብታሉ። በአሥራ አራተኛው ቀን በዕለተ እሑድ ጸሎተ ቅዳሴው ከተጠናቀቀ በኋላ በዓይነ ስውር ሰው ወይም ለዚህ በተዘጋጀ ሰው ዕጣው ይወጣል። በዕጣው የተመረጠው ሰው ፓትርያርክ ይሆናል። ሕዝቡም ይደልግ ብለው ይቀበሉታል።

አሁን በፕትርክና መንበር ላይ ያሉት የእስክንድርያው ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ ብዕዕ ወቅዱስ አቡነ ሸኖዳ ሣልሳቄ ከሌሎች ሁለት አባቶች ጋር ለዚህ ታላቅ ሰሚያዊ ሥልጣን ሲታጩ የግብጽ ምዕመናንም ይሁኑ ሊቃነ ጳጳሳቱ ሁሉም ማለት ይቻላል አቡነ ሸኖዳ ከምእመናን ጋር ከነበራቸው ሰፊ ግንኙነት አንጻር ፓትርያርክ እንዲሆኑላቸው ቀድመው (በመኘንም) በዕጣ የመለዩት ሥርዓት ብጽ ቤተ ክርስቲያን የተቀመጠ ግዴታ ስለሆነ ተገቢው ሥርዓተ ጸሎት ደርሶ እግዚአብሔር የወደደውን ያደርግ ዘንድ ዕጣው እንደተጣለ ይታወቃል።

በጣም የሚገርመው የሁሉም ምኞት የተሳካና ዕጣው የአቡነ ሸኖዳን ስም ይዞ ብቅ አለ። እግዚአብሔር በዕጣው ላይ ፈርዶ የልጆቹን የልብናቸውን መልካም መሻት ፈጸመ። የግብጽ ቤተ ክርስቲያን ምእመናንም ሆነ ሊቃነ ጳጳሳቱ የእግዚአብሔርን ምርጫ በምስጋና ተቀበሉት። ውጤቱ ካሰቡትና ከተመኙት በተቃራኒው እንኳን ቢሆን መቀበል ግን ግዴታቸው ነው።

አንዳንድ ሰው ዕጣውን ለመጣል ይቻሉ ኩላል እንጂ ለዕጣው አጣጣል ካለመጠን ቀቁም ሌላ ውጤቱን በጸጋ መቀበል እያቃተው ይሰነካከላል። ተገቢውን ሥርዓት ፈጽመን እግዚአብሔር በዕጣው እንዲፈርድ ጭሻ ሰጥተናው ስናበቃ በዕጣ በቆረጥነው አሳብና ተግባር ክፉ ቢያገኘን የእግዚአብሔር ፍርድ መሆኑን አውቀን፤ በጎም ቢያገኘን እሱን አመስግንን በጸጋ መቀበል እንጂ ምኞታችንና የዕጣው ፍርድ በመለያየቱ ከተማረርን ወደ ዕጣው ሥርዓት ከመግባታችን በፊት ያሰጩን ቅን ክነበሩት መንታ ሐሳቦችና ወደዕጣ እንድንገባ ምክንያት ከሆነን ተግባር ይልቅ ይህ ምሬታችን ብርቱ ፈተና ሆኖን

በዕጣው

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመረዳትና የንንም ለመቀበል ተዘጋጅተን የሚፈጸም በመሆኑ ጸሎት የዕጣ ሥርዓት ቁልፍና ዐቢይ ተግባር ነው።

ከእግዚአብሔር እቅፍ ሊያጠግን ይችላል። ስለዚህ ከዚህ የከፋ እንዳያገኘን «ምርሐኒ ፍኖተ እግዚአ እንተ ባቲ አሐውር» /አቤቱ የምሔድባትን መንገድ አንተ ምራኝ/ እያልን ቆራጥ ልቡናን ከፈጣሪ መለመን አለብን።

የማይገባ ዕጣ

በምንኖርባት ዓለም ለሰዎች ልጆች የተፈጠሩትንና የሚሆኑትን ስናስብ ለመልካም እንጂ አንድም ለጥፋት የሆነና የሚሆን የለም። /ዘፍ.፩፣፱፣፲፮፣፲፱፣፳፩፣፳፭፣፳፮/ ሁሉም ለመልካም ቢፈጠርም ቅሎ በአግባቡና በሥርዓቱ ስለማንጠቀምበት አንጻራዊ በሆነ መልኩ መልካሙ መጥፎ፣ ጠቃሚው ጉጂ፣ ለጽድቅ የሆነው ለጋጢ አት ሲሆንበንና ስናደርገው ይታያል። «በጨለማ ለሚኖሩት ብርሃን ወጣላቸው» ተብሎ የተነገረለት ጌታ አይሁድ ባለማወቃቸው ምክንያት «የሚያዩ እንዲታወሩ፣ የማያዩ እንዲያዩ መጥቻሉ» ብሎ ሲናገር እናነባለን።

እንደዚህም ሥርዓተ ዕጣ ጥቅም እንዳለው ሁሉ ጉዳትም እንዳለው ልናውቅ ያስፈልጋል። እንዲያውም ዕጣ በተሳሳተ መንገድ እየተፈጸመ በማየታቸው ብቻ አብዝተው የሚናገሩት የዕጣን አላስፈላጊነት ነው። በጥቅሉ ዕጣ አያስፈልግም ተብሎ መደምደም ባያስከድም ስለማይገቡ ዕጣዎች ገልጦ ማስረዳት ግን ግድ ነው።

ዕጣ አውጭዎ ጠንቋይ፣ ዕጣው የጠንቋይ ጠጠር ሲሆን ጉጂም ጋጢአትም ነው። ቀድሞ ሲል በገጠና አሁን አሁን ግን በሚያሳዝን መልኩ በየከተሞቻችን ሰዎች ለትዳር የፈለጉትን አጋር ወደ ጠንቋይ ቤት ተገዘው «ዕጣ ክፍሉ ማን ነው?» በማለት ለማግኘት ሲሞክሩና ሚስት ወይም ባልሽ ዕጣ ክፍሉ /ሽ/ አይደለም /ችም/ እየተባሉ ትዳራቸውን ፈተው ልጆቻቸውን ሲበትኑ እያስተዋለን ነው። «ዕጣ»ን

ለተቀደሰ ዓላማ እንጂ ለክፋት ለማዋል መሞከርም አደጋው ከፍ ያለ ነው።

ሌላው የማይገባ ዕጣ ደግሞ ከክፋት ዓላማ ተነሥተን ክፋትም ለመፈጸም ስንጠቀምበት ነው። ክፍ ማለትም ሕገ-እግዚአብሔር ለሚያስጥሰን ለየትኛው ተግባር ማለታችን ነው።

ይህንንም ከንጉሥ አርጤክስ ከፍተኛ ባለሥልጣን ከሐማ ውድቀት መማር ይቻላል። ሐማ መርዳክዮስ ለምን እግራ ሥርወድቆ እጅ አልነሳኝም በሚል ከንቱ ስሜት ተነሥቶ በመቶ ሃያ ሰባት ሀገር፣ የሚኖሩ አይሁዳውያንን በጅምላ ለማስጨጨፍ የትኛው ጊዜና ወቅት ምቹ እንደሆነ ያውቅ ዘንድ በቤተ መንግሥቱ ዕጣ አስጥሎ ነበር። «ሐማ በአርጤክስ መንግሥት የነበሩትን... አይሁድን ሁሉ ሊያጠፋ ፈለገ።... ከመጀመሪያው ወር ከሰን ጀምሮ በየዕለቱና በየወሩ እስከ ዐሥራ ሁለተኛው ወር እስከ አዳር ድረስ በሐማ ፊት ፋር የተባለውን ዕጣ በእግራችን እንደጠጠር ጣይ የምንለው ዓይነት ማለት ነው/ ይጥሉ ነበር። /መጽ. አስ፲፥፮-፯/ ዳሩ ግን ሥርዓተ ዕጣው ከመነሻው የተሰጠና ዓላማው እግዚአብሔር የማይደደው ስለነበረ ውጤቱ ከፍተኛ ሐማን በግንድ ላይ አሰቅሎ ተደመደመ። ሐማ የቤተ መንግሥቱን አዋቂዎች ሰብስቦ ዕጣ ሲያስጥል የነበረው አይሁድን በጅምላ ለመጨጨፍ የሚያስችለውን ጊዜ በመፈለግ መሆኑ ከላይ ተገልጧል።

ማጠቃለያ

ዕጣ ውሳኔ ለሚያስፈልገው ለሁሉም ነገር የምንጠቀምበት ሥርዓት አይደለም። ለታወቀና ግልጽ ለሆነ ነገር ላን ጠቀም እንችላለን። አንጥረን ለለየናቸው በደረጃ እኩል ለሆኑ ለምናመነታቸው ጉዳዮች ብንጠቀም ተገቢ ነው። ወይም በሥርዓት ተደንግጎ የሆነውን ደረጃ እኛ ክከናወነው በኋላ ቀሪውን እግዚአብሔር እንዲገባበት ስንሻ ተግባራዊ የምናደርገው ይሆናል። ወይም ውሳኔያችን ከርክርና ፍቅር ማጣትን የሚያስከትል ከሆነ በዕጣ እናስማማለን። ከላይ በዝርዝር እንዳየነው ዕጣ በፈቃድ እግዚአብሔር ለሰዎች የተሰጠ የዳኝነት ሥርዓትና የመንታ ልብ መቀረጫ መሣሪያ ከሆነ በሃይማኖታዊው ሆነ በማገባረፊያው ሕይወታችን ለበጎ ዓላማ ብንጠቀምበት መልካም ነው። የዕጣ ሥርዓት በዓውደ ዓመት ጊዜ የቅርጫን ሥጋ ለመክፋፈልና ለዕቀብ ቤት አንዳንዴም የሰንበት ት/ቤቶቻችን በየዓውደ ምሕረቱ ከሚጠቀሙበት የገቢ ማስገኛ ባለፈ መልኩ ለተለያዩ የቤተ ክርስቲያን ዓላማዎች በሐዋርያት ዘመን ይደረግ እንደነበረው ከብርቱ ጸሎትና ምልጃ ጋር ቢተገበር መልካም ነው። በነቢያትና በሐዋርያት የነበረውን ሥርዓትና ለረጅም ዘመንም በሀገራችን የነበረ ውን ትውፊት ከማስጠበቅ አንጻር በአፈጻጸም ክፍተት ሊኖርባቸው በሚችሉ አሠራሮቻችን ውስጥ ሁሉ ሥራ ላይ እንዲውል ሐዋርያት በሚታሰቡበት በዚህ ወቅት ለመጠቀም እንወዳለን።

በሕንጻት

ሰለ ሕዝቡ ትእዛዝ ካህናቱን ያከብሩ ዘንድ ካህናቱም ይመስሏቸው ዘንድ የሚገባውን ክንርሱም ጋር የሚያደርጉትን ይናገራል።

ከሌዋውያን ወገን ያይደለ ባዕድ ምንምን መሸከም እንደማይቻለው ወይም ከካህኑ በቀር ምንምን ወደቤተ መቅደሱ ያገባ ዘንድ እንደማይቻለው እናንተም እንደዚሁ ያለ ኤጲስቆስቶስ ፈቃድ ምንም አትሥሩ። እንደዚህ ካልሆነ ግን ከንቱ ይሆናል። አያምርም ሳይገባቸው የክህነትን ሥራ እንደሠሩ እንደ ያዘያንና እንደ ሳላል፣ ያዘያን ካህን ስለ ኃጢአቱ በለምጽ ዝንጉርጉር የሆነ አይደለምን? እንዲሁም ሕዝባዊ ሁሉ ከቅጣት አይድንም እርሱ እግዚአብሔር ንቅታልና በክህነት ላይ ተደፋፍሮ ለራሱ ይሆን ክብር ተቀበለ። ሊቀ ካህናት ይሆን ዘንድ ራሱን ፈጽሞ ያላ መሰኘነ ክርስቶስንም አልመሰለውም። «እንደ መልክጼዴቅ ሹመት የዓለሙ አገልጋይ አንተ ነህ ሲል እግዚአብሔር ማለት አልተመለሰም ሲል አብን እስኪሰማው ድረስ ታገሠ እንጂ» /ዕብ.፩፥፮-፩/ ክርስቶስንም ክርሱ ጋር የተካከለ ሲሆን ያላባቱ ብቻውን ያልተመሰኘነ ከሆነ እርሱም በሥራው ሁሉ ክርሱ ጋር አንድ ነው። አንዱስ እንኳ ክርሱ ከሚበልጠው ይህንን መጻግ ሳይ ቀበል ለራሱ ክህነትን ይቀበል ዘንድ እንዴት ይቻለዋል? እነርሱ የሌዋ ወገን ሲሆኑ ሙሴንና አሮንን በተቃዋሚቸው ጊዜ የማይገባቸውንም በዳሰሱ ጊዜ የቆራን ልጆች እሳት አላቃጠላቸውምን!

አጋንንትን የሚያገለግሉ ከወገኖቻቸው የሚከብሩ ከሆነ፣ ይኸችውም ዘበት ናት፣ ከካህኑ በቀር ምንም ሥራቸውን የማይጨርሱ ከሆነ እነዚህ ድንጋዮች አንደበት ያላቸው ይመስላቸዋል። የሚያዘዙቸውን ሁሉ እሱን ይሰሙታል። ይሠራሉም። ነፍስ የለው የጣዖት ክብሩ የከበረች እንደሆነች ያያሉ። የተረዳች ሃይማኖት የከበረች አለኝታ ያለፍርሃት ምስጋናን የተመላች የዘለዓለም ዋጋ ደጅ ጥናት ያለን እኛም አስቀድመን አምላካችንን እግዚአብሔርን ቀጥሎ ካህናቱን ማክበር እንዴት አይገባንም? እነርሱም የእግዚአብሔር አፍ እንደሆኑ ስለ ኤጲስቆስቶስ እናስብ።

የሙሴ ወንድም አሮን ሙሴን በነገር በረዳው ጊዜ ነቢይ የተባለ ከሆነ ሙሴም የፈርዖን አምላክ ተባለ ይኸውም እንደ ናንተ በአንድነት ንጉሥ ሊቀ ካህናት የተባለው ነው። እግዚአብሔር እርሱን እኔ የፈርዖን አምላክ አደረግሁህ እንዳለው ሰምታችኋል ወንድምህ አሮንም ለአንተ ነቢይ ይሁንህ ስለነገር የሚያስታርቋችሁ ነቢያት እንደሆኑ ለምን አታስቡም የእግዚአብሔርም አጋሮቹ እንደሆኑም

ኩሱሙ

በአሮን ቦታ አለላችሁ። ኤጲቆስቶስም በሙሴ አምላል እግዚአብሔር «አምላክ» ብሎ የጠራው ከሆነ እናንተም ዳግመኛ ኤጲስቆስቶስን እንደአምላክ፣ ዲያቆንም በነቢይ አምላል አክብሩት።

በኤጲስቆስቶስ ላይ ክፉ

ቃል የሚናገር እነሆ

እግዚአብሔርን በደለ።

እግዚአብሔር

በአማልክት ላይ ክፉ

ነገር አትናገሩ ያለውን

አልሰማችሁምን? ስለ

ጣዖታቱ ይህ ትእዛዝ

የተባለ አይምሰልህ።

ስለካህናትና ስለዳኞች

ስለእነርሱ የተባለ ነው

እንጂ «እናንተም

ሁላችሁ አማልክትና

የልዑል ልጆች

ትባላላችሁ» |መዝ.፹፩፥፮|

እንዳለ።

ካህናት

በኤጲስቆስቶስ ላይ ክፉ ቃል የሚናገር እነሆ እግዚአብሔርን በደለ። እግዚአብሔር በአማልክት ላይ ክፉ ነገር አትናገሩ ያለውን አልሰማችሁምን? ስለ ጣዖታቱ ይህ ትእዛዝ የተባለ አይምሰልህ። ስለካህናትና ስለዳኞች ስለእነርሱ የተባለ ነው እንጂ «እናንተም ሁላችሁ አማልክትና የልዑል ልጆች ትባላላችሁ። |መዝ.፹፩፥፮| ዳግመኛም ሙሴ የሚቋቋሙትን ሕዝብ በእኔ ላይ የምታንጎራጉሩ አይደላችሁም፤ በእግዚአብሔር አምላክ ላይ ታንጎራጉራላችሁ እንጂ። |ዘገ.፲፮፥፲፩/፡ አላቸው። ሕዝባዊውን /ጨዋውን/ አንተ ስሱ ወይም አንተ ሰነፍ የሚለው ከቅጣት የማይደን ከሆነ ይህ ተግዳሮት በክርስቶስ ላይ ነውና በአንብሮተ እድ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በሰጣችሁ በኤጲስቆስቶስ ላይ ማይህን ቃል የተናገረ እንዴት ይሆን!

ልጅ ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል የነገረህንና ለሕይወት ምክንያት የሆነህን ከፊትህ ላብና ከእጅህ ድካም ባገኘኸውና በጋይልህ ሁሉ እንደ እግዚአብሔር አክብረው /ርዳው/ እነሆ እግዚአብሔር ሥጋ ዊንና መንፈሳዊውን ምግብ የዘለዓለምን ሕይወት ክርሱ እንድትቀበል ዝግጁ ካደረገህ አንተም ፈጽሞ ጠፊውንና መናዊውን ምግብ ትሰጠው ዘንድ ይገባል። እነሆ ለሚያገለግል ዋጋው እንደሚገባው ተጽፎልናል። ዳግመኛም እህል በምታብራይበት ጊዜ የበሬውን አፍ አትሰጥሙ አለ። አንዱስ እንኳ ወይን ተክሎ ፍሬውን የማይበላ የለም። ከክህነት ሥራው ገን ከሕዝባዊው ወገን ለአንዱ ይሠራ ዘንድ ምንም አናዝዝም። ይኸውም ሥጋውንና ደሙን ማቀበል፣ የክርስትና ጥምቀት ማጥመቅ ለታላቅም ሆነ ለታናሽ ለክህነት ሹመት እጅን መጫን ነው።

ስለ ካህኑ ይሰነካል ዘንድ አንዱስ እንኳ አይገባውም። ከአለቃውም በቀር ይቀጣው ዘንድ አይገባውም። መጽሐፍ ግን ያስረዳል። ካህን ባደኗሩ በጎ ቢሆን በስምምነት ሊያከብሩትና ሊታዘዙለት እንጂ ሊቀጡት አይገባምና። በአካሄዱ ክፉ ቢሆን በደሉም ቢታወቅ በዚህም ቢፀና ሕጉ እንደሚያዝዘው ፍርድ በርሱ ላይ ይፈርዱ ዘንድ ለሊቃውንት ይገባል። ለሕዝቡ ግን ስለዚህ ካህን ምሳሌ የጌታችን ትምህርት አላቸው። «በሙሴ ወንበር ላይ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ተቀመጡ፣ የሚሏችሁን ሁሉ ጠብቁ ሥሩም እንጂ እንደ ሥራቸው ያለውን ግን አትሥሩ» |ማቴ. ፳፫፥፪-፫/፡ በደሉ ባይገለጹ ግን በርሷም መጽናትን ባይጸና ሊሸሩት አይገባም የሚቀጣውም የገደል ትሩፋት ባለቤት ቢሆን «አንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ» |ማቴ.፮፥፩/፡ ካለው ከጌታችን ቃል የተ

ተምህርት ሃይማኖት

እናንተ እንዳትበድሉ የተጠበቃችሁ ሁኔታ
/ገላጭ/። ደግሞም «የአንተ ያይደለውን
ባሪያ የምትነቅፈው አንተ ምንድን ነህ?
አለ ቢቆም ወይም ቢወድቅ ለጌታው
ነው። ወንድምህን አትፍረድበት፤ አታቃለ
ውም፤ እኛ ግን ሁላችን በክርስቶስ ዙፋን
ፊት እንቆም ዘንድ አለን። ከእኛ ወገን
ሁሉም እያንዳንዱ ስለ ሰውነቱ መልስ
ይሰጣል» ሮሜ. ፲፬፥፱-፲፩/

ዛሬም ከዚህ በኋላ እርስ በርሳችን
አንፈራረድ በሥራው እንመስለዋለንና ዳግ
መኛም «በፈረዳችሁበት ይፈረድባችኋል
በሠፈራችሁት ይሠፍሩላችኋል» /ማቴ.
፯፥፳፮/። ባለው በጌታችን ትምህርት እን
መከር። «በዓይንህ ውስጥ ያለውን ጉድፍ
ሳታይ በወንድምህ ዓይን ውስጥ ያለው
ጉድፍ ለምን ታያለህ? አንተ ግብዝ እስ
ቀድሞ የዓይንህን ጉድፍ አውጣ። ከዚህ
በኋላ የወንድምህን ዓይን ጉድፍ ለማውጣት
ታያለህ» /ማቴ. ፯፥፲፮/። ሐዋርያው ጳው
ሎስ «ሰው ሆይ ወንድምህን የምትነቅ
ፍበት ምክንያት የለህም አለ። አንተ
ወንድምህን በምትፈርድበት ገንዘብ ሰው
ነትህን ትፈርድበታለህና፤ ታስነቅፋትም
አለህ። ሰው ሆይ አንተ የምትሠራውን
ይህችን ክፋት የሚያድርጉትን በምትፈ
ርድባቸው ጊዜ ምን ይመስልሃል? ከእግ
ዚህኩህ ፍርድ ማምለጥ ትችላለህን?»።
/ሮሜ. ፪፥፩-፬/

ልባዊ ፍርድም ይህ ነው አምላካዊት
የምትሆን ሥልጣን ከህነት በካህኑ ልብ
ውስጥ ትኖራለችና ልቡናውም ይበራባታ
ልና ለዘለዓለሙ ያይደል ለሕዝቡ ጥቅም
መጨረሻ ከሸመው ወገን በርሷ እግዚ
አብሔር ያጸናዋልና ይህችውን ሕዝቡን
ለመጥቀም በእጅም ለመርዳት ነው። ራ
ሱንና ሕዝቡን በአንድነት ለመጥቀም
ከህነትን መስጠት የሚያሻ ከሆነ እንግዲህ
አልቀረም። ስለራሱና ስለ ሕዝቡ በሚገባ
ሥራ ጸንቶ የሚሠራ ቢሆን፤ ስለፍጹም
ውም በደል ባይኖር አስቀድሞ ስለራሱና
ስለ ሕዝቡ እጥፍ ድርብ ዋጋ ይገባዋል።
በሚገባ የንስሐውን ቀኖና ባይፈጽም ግን
ሰውነቱንም ከከህነት ቢለይ በሰውነቱ
ስለሕዝቡም እጥፍ ድርብ ቅጣት ይገባዋል።

**ወጃ ሆይ የስግዳታውን ቃዕ የነገረህንና
በሕይወት ምክንያት የሆነህን ከፊትህ ሳብና ከስጅህ
ድካም ባገኘኸውና በኃይወህ ሁሉ ስንደ ስግዳታው
ስለሕይወት /ርዳው/ ስነሆ ስግዳታው ሥጋዊና
መንፈሳዊውን ምግብ የዘሰግሰምን ሕይወት ከርሱ
ስንድትቀበል ዝግጁ ካደረገህ ስንተም ፈጽሞ
ጠፊውንና መናዊውን ምግብ ተሰጠው ዘንድ**

ይገባሃል።

በሰውነቱ ላይ በደል የሌለበት ሰው ስለ
ሕዝቡ ቅጣት ይገባዋል። የጌታውን
ወርቅ እንደቀበረ ባርያ በሰጡት ገንዘብ
ስላልሠራበት እርሱ ተፈርዶበታ ልና።
ፈጽሞ የላጠፋት ቢሆን ግን ስለ ራሱ
ያይደል ስለ ሕዝቡ ነው እንጂ ስለ ራሱ
ብቻ የቅጣት ናጋ ይገባዋል። በሕዝቡ
ምክንያት ዕዳ የለበትም በርሱም ምክን
ያት በሕዝቡ ላይ ዕዳ የለባቸውም።
ነባቤ መለኮት ነርጎርዮስ ስለ ጥም
ቀት በሚናገረው በእራሱትኛው ድርሳኑ
እነሆ ክፋውንና በጎውን ሰው በሰምዎ ከነ
ርሱ ከህናትን በሁለት ማኅተም መስሎ
ተናገረ። ከእነርሱ አንዱ የወርቅ ሁለተ
ኛው የብረት ሆኖ በውስጣቸው የአንድ
ንጉሥ መልክ የተቀረጸባቸው ናቸው።
ስምዕ በታተመባቸውም ጊዜ የንጉሣዊ
ውን ቅርጽ በማስገኘት በወርቅ ማኅተም
በታተመው መካከል ልዩነት የለም።
በኋላ ጊዜ በብረት ከታተመው ተለይቶ
በወርቅ የታተመው አይታወቅም ነገር
ግን መለያየትስ የሚያትሙበትን በሚቀ
በለውና በማይቀበለው መካከል ነው።
ለሥራ ግን በቅርፁ ልዩነት የለም። ዳግ
መኛ ምግብ የሳይደሉ ካህን እንደሰም

መብራት ነው። የሚነደው እሳት በከህ
ነቱ ይመሰላል። እሳቱም ሰሙን የቀል
ጠዋል ለሕዝቡ ግን ያበራል ከብርሃና
የተነሣ ጨለማ አያገኛቸውም።
ስለዚህች ትርጓሜ ከሁለት ሰዎች
ሌላ ምሳሌ እናምጣ አንዱ ደግኖ አንዱ
ክፋ ነው። ሁለቱ ከንጉሡ ዘንድ ፈቃድ
አላቸው፤ ፈቃዳቸውም አንድ ነው። ለን
ጉሡም ሁለት መኳንንት አሉት አንዱ
ደግ አንዱ ክፋ ነው። ደጉ ሰው ከንጉሡ
ፈቃዱን ይፈጽምለት ዘንድ ክፋውን
ዳኛ ማለደው። ክፋውም ሰው እንደዚህ
ፈቃዱን ይፈጽምለት ዘንድ ደጉን ዳኛ
ማለደው። ንጉሡ ግን አዋቂ ነው። የሁ
ለቱንም መኳንንት ሥራቸውን ያውቃል።
መኳንንቱ ስለ ግዳጃቸው ንጉሡን በማለ
ዱት ጊዜ የደገኛውን ፈቃድ በክፋው ዳኛ
እጅ ጨረሰ። የዳኛው ክፋት ፈቃዱን
አልላለሰበትም። የክፋውን ፈቃድ በደጉ
ዳኛ እጅ አልጨረሰም ስለርሱ ክፋት
የዳኛው ደግነት አልጠቀመውም። ቢቀበ
ልና ቢጠቀምም እንጂ እግዚአብሔር
ያውቃል።ፍ

ከፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፱ የተወሰደ

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን

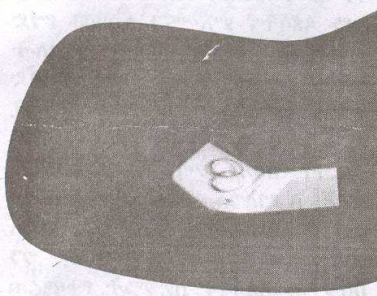
በተሰጠን መከላት እናትርፍ ማቴ 25፥18
በገጠራቱ የአገራችን ክፍሎች የሚገኙ ጉት
ክርስቲያኖች ቅዱሳት መጻሕፍትን እና የጎት
መት ውጤቶችን መምህራን-ወንጌል በማድረግ
በሚያገኙት ትምህርት ራሳቸውን ከነጣቱ ተኩላ
ይጠብቃሉ። ሥርዓተ ቤተክርስቲያንን ይማራሉ
ያስተምራሉ፤ ወቅታዊ የቤተክርስቲያን መረጃም
ትምም ያገኛሉ።
ነገር ግን እነዚህን ጎት-መተች ለማግኘት
የገንዘብ አቅማቸው አነስተኛ ከመሆናቸውም ባሻ
ገር ጎት-መተችን የሚያገኙባቸው አጋጣሚያችንም
የጠበቁ ናቸው በመሆኑም በማኅበረ ቅዱሳን
ልማት ተቋማት አስተዳደር በተለያዩ ወቅት
የታተሙ ስምዕ ጽድቅ ጋዜጦችን ለእነዚህ ገዳ
ማትና አድባራት በቅናሽ ዋጋ ለማዳረስ በማሰብ

ተ.ቁ	የስም ጽድቅ ብዛት	የገንዘብ መጠን	ተጠቃሚ ሊሆኑ የሚችሉ ገዳማት ብዛት
1	500	175.00	10
2	1000	350.00	20
3	2000	700.00	40
4	3500	1225.00	70
5	5000	1750.00	100
6	7500	2625.00	150
7	10000	3500.00	200

ስፖንሰሮችን ይፈልጋል።
ለምን መስጠት እንዳለብዎት የሚያውቁ ከሆነ
አድራሻ ይሰጡን ካልሆነ ግን ለማን እና እን
ዴት መላክ ይቻላል? ብለው አይጨነቁ። ሙሉ
ኃላፊነቱን ወስደን የሚፈልጉት ቦታ ላይ እናደር
ሳለን።
ማስታወሻ፤
ለአንድ ገዳም ቢያንስ 50 ስምዕ ጽድቅ ጋዜጣ
ቢደርሰው ተብሎ ታሳቢ ተደርጋል።
በመሆኑም በዚህ የተቀደሰ ዓለማ በመሳተፍ፤
እነዚህን ገዳማት መርዳት የምትችሉ ምዕመናን
ሁሉ።
በስልክ ቁጥር 011 124 61 81/82/84 ወይም
ምስጢር 0911 71 30 96
ፖ.ሳ.ቁ 800

ገብቶ

የሰው ዓለም ሦስት ነው፤ መገናኛ ሰው ዓለም ሚስት፤ ሽላተኛ ዓለም ልጆች፤ ሦስተኛ ዓለም ወዳጅ ናቸው። ነገር ግን፤ የመዝናኛው ዓለም የእና ከሽን፤ የቀረው ዓለም ትርፍ ነው። ቢቀርም አያስገዳም። ባልና ሚስት በሞት የተለያዩ እንደ ሽን ግን፤ ጭራሽ የሰው ጉዳይ ያን ጊዜ ነው። እኸል ቢበሉት አይጣፍጥም፤ ልብሱ ቢለብሱት አይሞቅም፤ ቤቱ ቢያስገጡት አይደምቅም፤ ይልቁንም ባንድ ልብ ሽንው ሥጋ ወደሙ የተቀበሉ፤ ነጻያንን፤ እንግዳችን፤ እስረኞችን በሽተኞችን ያገለገሉ የሽን እንደ ሽን፤ የነዚህ በሞት መለያየት እጅግ ያሳዝናል። አዳምም አለ። አሽን ይህች ዐፅንት ካፅጉት ናት፤ ሥጋም ከሥጋዬ ናት፤ ይህች ሴት ትባል፤ ከወንድ ተገኝታለችና። ስለዚህ ሰው አባትና እናቱን ይተዋል፤ ሚስቱን ይከተላል፤ ሽላተኛም እንደ ሥጋ ይኸናሉ። /ዘፍጥ፤፩፡፳፫-፳፬/ እግ ዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለየው። /ማቴ.፲፱፡፮/ ...

ልባም ሴትን ግን ሊያገኛት ይችላል? ዋጋዋ ከቀይ ዕንቁ እጅግ ይበልጣል። የባልዋ ልብ ይታመንባታል። ምርኮም አይጉ ድልበትም። ዕድሜዋን ሙሉ መልካም ታደርግላታለች። ከፋም አታደርግም። የባግ ጠጉርና የተልባ እግር

ትፈልጋለች። በእጅቅም ደስ ብሎአት ትሠራለች። እርስዋ እንደ ነጋዴ መርከብ ናት፤ ከሩቅ አገር ምግብዋን ትሰበሰባለች። ገና ሌሊት ባለ ትነሳለች ለቤትዋም ሰዎች ምግባቸውን። ለገረዶችዋም ተግባራቸውን ትሰጣለች። እርሻንም ተመልክታ ትገዛለች፤ ከእጅቅም ፍሬ ወይን ትተክላለች። ወገብዋን በኃይል ትታጠቃለች። ከንድዋንም ታብረታለች። ንግድዋ መልካም እንደ ሆነ ትመለከታለች። መብራትዋ በሌሊት አይጠፋም። እጅቅም ወደ አመልግሎ ትዘረጋለች። ባቶችዋም እንዠርትን ይይዛሉ። እጅቅም ወደ ድሀ ትዘርጋለች። ወደ ችግኛም እጅቅም ትሰድዳለች። ለቤትዋ ሰዎች ከበረዶ ብርድ የተነሣ አትፈራም። የቤትዋ ሰዎች ሁሉ እጥፍ ድርብ የለበሱ ናቸውና። ለራስዋም ግብረ መርፌ ስጋጃ ትሠራለች። ጥሩ በፍታና ቀይ ግምጃ ትለብላለች። ባልዋ በአገር ሽግግላ ምት መካከል በሽንጎ በተቀመጠ ጊዜ በበር የታወቀ ይሆናል። የበፍታ ቀሚስ እየሠራች ትሸጣለች። ለነጋዴም ድግ ትሸጣለች። ብርታትና ከበራታ ልብስዋ ነው። በኋላም ዘመን ላይ ትሰቃለች። አፍዋን በጥበብ ትከፍታለች። የርገራጌም ሕግ በምላሰዋ አለ። የቤትዋን ሰዎች አካሄድ በደገና ትመለከታለች። የሀኪትንም እንጀራ አትበላም። ልጆችዋ ይነሣሉ። ምስጋናዋንም ይናገራሉ። ባልዋ ደግሞ እንዲህ ብሎ ይመለከታል። መልካም ያደረጉ በዙ ሴቶች አሉ። አንቺ ግን ከሁሉ ትበልጫለሽ። ወጠት ሐሰት ነው። ደም ግብ ትም ከንቱ ነው። እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት ግን እርስዋ ትመሰገናለች። ከእጅቅ ፍሬ ሰጡአት። ሥራዎችዋም በሽንጎ ይመስ ግንአት። /ምላ.፴፩፡፲/።ፋ

የለቅሱ ሕግ ከተባለው ከባላቱን ጌታ ስፍራ ወገሥላ ሙሉዎ የተወሰደ

ስንት ይሆን ኪሎዬ?

በሕይወት መስመር ላይ በነገር ጎዳና፤ ጉዞዬ ከሆነ ውሃ አልባ ደመና። ፍቅር ካልቋጠርኩኝ በልቤ ስልቻ፤ ዘንግቼ ከወጣሁ የፍቅር እንጎቻ። ተስተካክሎ ቢቆም ልብስና ሥጋዬ፤ በነፍስ ሚዛን ላይ ስንት ይሆን ኪሎዬ?

ይታይሽ አዲስ ደብብ ወሎ ኮምቦልቻ

ዋዜማ ቅኔ

ምንት ደበቀፅ ሰሽመ ዓሰመ ረብሐ ሰላሳ አንገሊዝ ሥጋነ አሰመ ነፍስ ፊደስ ሀገር ዘማሰነት ብነ ባሕቱ ኢንጎዝን በኢትዮጵያ አምነ አጥ ወሀበት ዘወሰደት ሰነ ወበዝንቱ ነሐዩ ኩስነ

ዘመምዘር ደሴ ቀለብ መጋዘት ፍ ቀን ጳጳስ ዓም

ናጫ

ማልያህን ታጠቅ ቀበቶህን አጥብቅ ጫማህን አጠባብቅ መስመርህን ጠብቅ አትይ ወደኋላ ተብሎ ተነግርን ጀምረን ናጫ ለመቀበል ዋንጫ እኛ ዞረን ስናይ እነሱ ፈጠኑ ከሽልማት ጌታ ጽዋም ተቀበሉ።

መልካም ፍሬ አፈሩ

በአንድ ልብ ሆነው ሳይከፋፈሉ፤ በአየሩላሌም በዕናት ቢቆዩ፤ በሃምሳኛው ዕለት ወርዶ መንፈስ ቅዱስ፤ ቋንቋን አደላቸው ወንጌል እንዲዳረሱ። ታዲያ ብልሆቹ የተግባር ምሁራን፤ ሥራቸው ያማረ የተቃና እንዲሆን፤ ከጉዞአቸው በፊት አስቀደሙ ጸምን፤ ጸምና ጸሎትን ስንቅ ቢቋጥሩ፤ ቃሉን ለመመስከር መቸ መከራን ፈሩ፤ መልካም ዘርን ዘርተው መልካም ፍሬ አፈሩ።

መርት በደቀወርቅ አሥራት

ትርጉም

በሌታጠባላት ሕረግወይን አገዛዝ የአንገሊዝኛ ቋንቋ ሥጋችን ዓሰምን ሁሉ ቢገዛ ምን ይጠቅማል የሀገራችን ፊደስ ነፍስ ጠፍታብና ሰገር ግን በኢትዮጵያ አናታችን አንዘን አሳ የወሰደችውን ሰጥታናለችና፤ ስለዚህ ህም ሁላችን አንድናለን።

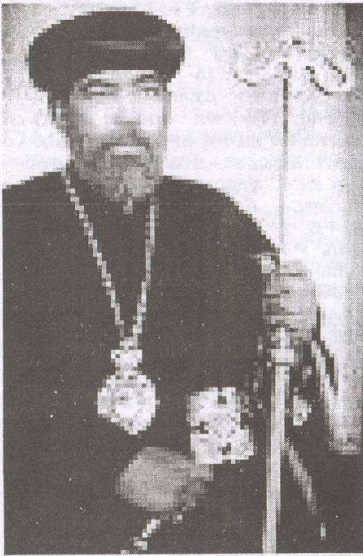
ክርስትና

ክርክር ከሰለፈና፤ ሰርክ ሙግት ከሀሊና፤ ሁሉን ጥሎ አንድ ብቻ፤ የሚያስመርጥ እንበል አቻ፤ እሱን በልቶ እንደ እንግቻ፤ እጅ ባዶ እሱን ስንቅ፤ አልቦ ጋሻ እሱን ትጥቅ፤ አድርገው እንድንጓዝ፤ ናቅ አድርገን ሌላውን ጓዝ፤ ቃላችን ቃሉን ገብቻ፤ እንዲያገኘው ሰርክ ተግባሩ።

እግራ እምጠ

በክህነት መያዝ፣ መሻርና ውግዘት መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

በመ/ር ለማ በሱፊቃድ

አገልግሎት ይሰጥ ነበር። በሕገ ልቡና የክህነት አገልግሎት ጀግራው አዳም ሲሆን በሕገ ኦሪት ደግሞ የሌዊ ወገን ብቻ ለሆኑት ለእነ አርገን እንዲሆን እግዚአብሔር አዘዘ። /ዘፀ.፳፰፥፩/ «አንተም ወንድምህን አርገንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ከእስራኤል ልጆች መካከል ለይተህ ካህናት ይሆኑልኝ ዘንድ ወደ አንተ አቅርብ» በማለት እንደተገለጸው ተግባራዊ ይሆን ነበር። በሕገ ወንጌል ደግሞ የሐዲስ ኪዳንን የክህነት ሥርዓት የዘረጋው ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ይህችም የሐዲስ ኪዳን ክህነት በሕገ ልቡና እና በሕገ ኦሪት ከነበረው በኃይልና ክብር ትበልጣለች። /ማቴ.፳፰፥፲፱/ የክህነት ሥልጣን ሰዎች ስለሌሉት ብቻ የሚገኝ ሳይሆን የእግዚአብሔር ምርጫም ነው። ስለሆነም በሐላፊነቱ ከባድ ነው። ጌታችን መድኃኒ

ከክህነት ጋር በተያያዘ ግልጽ ያልሆኑልኝ አንዳንድ ጉዳዮች አሉ። ከእነዚህ አንዱ የአንድ ካህን ክህነት ተያዘ ሲባል ምን ማለት ነው? ክህነት ተያዘ ማለት ከተሻረ ይለያል? ከተለየ በምን? ክህነት የሚያዘው ካህን ምን ሲሆን ሲያደርግ/ነው? ውግዘትን ከላይ ከተጠቀሱት ከሌላቱ በምን ይለያል?።

ሌላው ደግሞ ክህነትን የተቀበለ አንድ ሰው የክህነት ሥልጣኑን ሊመልስ ይችላል? ለምሳሌ የአካል ጉዳት በደርስበት፣ በክህነቱ ለመሥራት ጊዜ ባይኖረው?። ወዘተ እባካችሁ በዚህ ላይ የተወሰነ ማብራሪያ ስጡኝ።

ሰላምነህ አባባ ከጊናገር

ታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣን ክህነትን ለሐዋርያት በሰጣቸው ጊዜ የሰጣቸው ሓላፊነት ከባድ መሆኑን በመጽሐፍ ቅዱስ ተጽፏል። /ዮሐ.፳፰፥፲፭-፲፯/ ክህነት በጉፍን ጠብቅ በማለት የመጠበቅ የማስተዳደር ከፍተኛ ሐላፊነት የተሰጠበት ነው። በመሆኑም ክህነት ሲሰጥ ሥርዓትና ሕግ አለው። ቤተክርስቲያን ስለ ካህናት አገልግሎት በግልጽ የሚያስረዱ ቅዱሳት መጻሕፍት አሏት። ከእነዚህ መካከል አንዱ ፍትሐ ነገሥት ነው።

ይህ መጽሐፍ ስለ ካህናት ዲያቆናት እና ኤጲስ ቆጶሳት የአመራር መስፈርትና እንዴት እንደሚሻሩም በዝርዝር ያቀርባል።

የክህነት ደረጃዎች የሚባሉት ሦስት ናቸው። እነሱም፡- ጳጳስና፣ ቅስና እና ዲቁና ናቸው። /ማቴ.፳፰፥፲፬ ትርጓሜውን ተመልከት/። ከዚህ ውጭ ያሉት ለምሳሌ ሊቀ ዲያቆናት፣ ሊቀ ካህናት፣ ሊቀ ጳጳሳት የመሳሰሉት የክህነት ደረጃዎች ሳይሆኑ የአስተዳደር ሹመት ናቸው። በሚሾሙበትም ጊዜ፣ ዲቁና ሲሾሙ ጳጳሱ እጅን በተሻሻረው ራስ ይጭንበታል። ቅስና እና ጳጳስና ግን በንፍሐት /እፍ በማለት/ ይፈጸማል። /ዮሐ.፳፭፥፲፱/ ጳጳስና ሲሾም ግን በጋትርያርኩና ሌሎች ከሁለት በላይ የሆኑ ጳጳሳትና ምእመናን ሊሰበሰቡ የግድ ያስፈልጋል። ኤጲስ ቆጶሳት የሚባሉት ጳጳስና ለመሾም የታጩ የተዘጋጁ በድንገልና የመነኩሱ አበው ናቸው። እነዚህም ኤጲስ ቆጶሳት በተለይ በቀድሞው ሥርዓት ከጳጳሱ ሥር በአውራጃ /በዞን ደረጃ ሲያገለግሉ ጳጳሱ ደግሞ በሀገረ ስብከት/ በክፍለ ሀገር አጠቃላይ ያገለግል ነበር። ሊቀ ጳጳሱ /የጳጳሳት አለቃ/ ግን በሲኖዶሉ በጳጳሳት ስምምነት የተመረጠ አንድ ጳጳስ ማለት ነው።

«ክህነት ተያዘ» ሲባል ምን ማለት ነው?

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንደተናገረው፣ ክህነት ሲሰጥ መስፈርት አለው፣ /፩ጢሞ.፫፥፩/፣ ሲያዘም መሥፈርት አለው። የክህነት መያዝ እና መሻርም ልዩነት አላቸው። ክህነት ተያዘ ሲባል ለጊዜው ነው። የሚይዘውም ጳጳሱ ብቻ ነው። ጳጳሱ በቃል ወይም በደብዳቤ ክህነቱን ለተወሰነ ጊዜ መያዝ ይችላል።

የጥያቄዎቻችሁ መሰረት

የአንድን ጳጳስ ክህነት መያዝም ሆነ መሻር የሚችለው በሲኖዶስ/በጳጳሳት ምልክት ተባብሮ/ ከተወሰነ በኋላ ብቻ ነው።

የቁሱን የጲያቆኑን ክህነት ግን ጳጳሱ ብቻውን መያዝና መሻር ይችላል። ቁሱ ግን የቁሱንም የጲያቆኑንም ሥልጣን ክህነት መያዝና መሻር አይችልም። ለጳጳሱ የቀርባል እንጂ።

ሥልጣን ክህነትን በአግባቡ ያሳገለገለበት ክህን ቢኖር እንደ ገብረ ሐካይ/ክፋ ባርዶ/ ይቆጠራል። ክህነቱም ይወሰድበታል። /ማቴ.ጳጵ፥፡፲፱/ በተገለጸው የፍትሐ ነገሥት አንቀጽ በተራ ቁጁ የካህን ክህነት ሲያዝ እንዴት እንደሆነ፤ በምን ምክንያት እንደሚያዝ እና መያዝ ሲባል ምን ማለት እንደሆነ ለመጥቀስ ሞክሯል።

ክህነቱ የሚያዘበት ምክንያት

- የሥነ ምግባር ጉድለት ሲኖርበት፤
- ክህነቱን ምእመናን በተለያዩ ጉዳዮች ሲከሱት እስኪጣራ፤
- ክህነቱ የፈጸመው ጥፋት ካለ በጳጳሱ አማካኝነት የተሰጠውን ቀኖና ለመሻር ድረስ ክህነቱ ይያዛል።

እነዚህና የመሳሰሉት አነስተኛ ጥፋቶች በክህነቱ ላይ ከተገኙ ጉድለቶቹን እስኪያስተካክል ድረስ በጳጳሱ አማካኝነት የሚሰጠውን ቀኖና ጨርሶ፤ ጳጳሩም ላለማጥፋት ወስኖ በጳጳሱ አማካኝነት ሠራ ክህነቱ መሆኑን ይታያል።

«ከክህነቱ ተሻረ» ሲባል ምን ማለት ነው?

የክህነት መያዝ ለጊዜው መሆኑን ከላይ ጠቅሰናል። ክህነቱ ደግሞ ከሥልጣኑ ይሻረል ሲባል ክህነቱ በሥልጣኑ የሚሰጠው አገልግሎት ሙሉ በሙሉ ይወገዳል ማለት ነው። ክህን የነበረው ሰው ከክህነቱ በሥልጣኑ/ እንደተሻረ ሊቀጳጳሱ ለሚመለከተው ሁሉ በደብዳቤ ያሳውቃል። ያን ጊዜ ያ ሰው ከክህነቱ ተሻረ ማለት ነው። እንደ ምእመናንም ሆነ ማለት ነው።

ክህን የተሰጠውን ሐላፊነትና አደራ በአግባቡ ካልተወጣ በወንጌል ያተርፉ ዘንድ መከላከል እንደተቀበሉ ሦስቱ ሰዎች ከእነርሱም መካከል ባለአንድ መከላከያ ባለማትረፉ መከላከቱን እንደተነጠቀው ለሌላውም ብዙ ላተረፈው እንደተጨመረ ለት የክህነት የመሻር ሥርዓትም በዚያ አግባብ ይፈጸማል። /ማቴ.ጳጵ፥፡፲፱/ በሚሻሩት በእነዚህ ምትክ ሌሎች ይሾማሉ። «በጉቼን በትናችኋል! አልጉበኛችሁም የሚጠብቁ እረኞችንም አስሥሰሁ።» በማለት በነቢዩ ቃል እንደተነገረ። /ኤ.ር.ጳጵ፥፡፩/

የሽረቱ ምክንያት

«በእንተ ምክንያት እንተ ታውድቆ» ከሹመቱ የሚሻርበትን ምክንያት የሚናገረው ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፮ ቁጥር ፪፻፳፱ ሲሆን ከሽረቱ ምክንያቶች ጥቂቶቹ ደግሞ

- ሁለት ሚስት ያገባ/ሁለት ጊዜ ያገባ/፤
- ዝሙት የፈጸመ፤
- ነፍስ የገደለ፤
- ጉቦ በመቀበል የታወቀ፤
- ሁልጊዜ በሐሰት የሚመሰክር፤
- የንስሐ ልጅቹን የጋጠአት ኑዛዜ የማይቀበል፤
- እያወቀ ክፍ ሥራን ብቻ የሚያዘውትር፤
- ሁል ጊዜ ስኮር መሃደባዊ፤
- ባክህነቱ ምሥራቅን ማገልገል ለማገልገል የማይፈልግ፤
- የሃይማኖት ህጻጽ ያለበት፤
- ሥርዓተ ቤተክርስቲያንን እያወቀ የማይጠብቅ፤
- ጥፋቱን ያሻሽል ዘንድ በጳጳሱ የተወሰነ ስላትን ቀኖና ሲጨርስ በድጋሚ ወደ ጥፋቱ የሚመለስና ማሻሻል የማይፈልግ ከሆነ ከሥልጣን ክህነቱ ይሻረል።

ክህነቱን ለመያዝም ሆነ ከክህነቱ ለመሻር የሚችለው ግን ክህነቱ ያለበት የሀገረ ስበክቱ ጳጳስ ብቻ ነው። ይህንን ተግባራዊ ለማድረግ ግን የሚከተሉት ቅድመ ሁኔታዎች መሟላት አለባቸው።

- ክህነቱ የፈጸመውን ጥፋት በተመለከተ በቂ መረጃ መሰጠብ፤
- /በጥፋቱ ላይ ሪፖርት ያቀረቡት/ ክህነቱን ስለጠሉ ብቻ የሚከሱ ሰዎች አለመሆናቸውን ማጣራት፤
- እንደ ጥፋቱ ሁኔታ ታይቶ ምክርና ቀኖና መስጠት፤
- ከምክሩ በኋላ ጥፋቱን ማሻሻሉን ማረጋገጥና የመሳሰሉትን፤ ቅድመ ሁኔታዎች ተግባራዊ ከሆኑ በኋላ ጳጳሱ ከክህነት ሥልጣኑ መሻር ይችላል።

በአጠቃላይ ክህን ሥልጣን ክህነቱ የሚያዘበትና የሚሻርበት ምክንያቶች የተለያዩ ቢሆንም ተቀራራቢና ተመሳሳይነት አላቸው። መሻርና መያዝ ግን ከላይ እንደገለጽነው ልዩነት አላቸው።

ክህነትን የተቀበለ አንድ ሰው ሊመልስ ይችላል?

ሥልጣን ክህነት ሲፈልጉ የሚገኝ /የሚወሰድ/ ላይፈልጉ ሲቀር ደግሞ የሚመለስ አይደለም። ከላይ እንደተጠቀሰው ባጠፋው ጥፋት መሠረት ለወሰደበት ይችላል እንጂ የራሱን ምክንያት በማቅረብ መመለስ አይችልም።

ሰውየው አካላት ጉደሉ ቢሆን? ጊዜስ ባይኖረው?

የክህነት አገልግሎት ዘርፈ ብዙ ነው። አንድ ክህን ክህን ስለሆነ ብቻ ሊተገብረው የሚገባ ሐላፊነት አለው እነሱም

- ማስተማር
- ማጥመቅ
- ማቀረብ እና የመሳሰሉት ናቸው።

ይህን ባያደርግ ተጠያቂ ይሆናል። «የማስማርያዬን በጉች ለሚያጠፋና ለሚበትኑ እረኞች ወዮላቸው» በማለት ነቢዩ የካህናትን ድርሻ በተመለከተ ጽፏል። /ኤ.ር.ጳጵ፥፡፩-፭/

ከዚህ የተነሣ አካላት ጉደሉ ሆኖ መቀደስ የሚችል ከሆነ መቀደስ ይችላል፤ ካልቻለ ግን ሌሎቹን አገልግሎቶች

ሰነድ ማህበራዊ ጽሑፍ
ታማኝ ስድርጎ ስለቆጠረኝ
ኃይል የሰጠኝን
ክርስቶስ ስ.የሱስን ጌታችንን አመሰግናለሁ

/ጳጳር ጠ.ጥ.፩፡፲፪/

ተግባራዊ ያደርጋል። ማስተማር፣ መባረክ የመሳሰሉትን የአገልግሎት ዓይነት ከቤተሰቦቹ ጀምሮ ማገልገል ይችላል። /ፍት. አንቀጽ ፱፥፳፮-፱/

ጊዜ ባይኖረውስ ለሚለው ደግሞ የሰው ልጅ ምድራዊ አገልግሎቱን የሚያቆመው ሲሞት ብቻ ነው። አገልግሎት የሚጀምረው እራስን ከማገልገል ነው። ጊዜውም የተፈጠረልን እግዚአብሔርን ልናገለግልበት ነው። ለእያንዳንዱ ተግባር የተከፋፈለ ጊዜ እግዚአብሔር ሰጥቶናል፤ «ሲሰሙ ጊዜ አለው» ተብሎ እንደ ተጻፈ። /መክ.፫፥፩/ ስለዚህ የክህነት አገልግሎት ጊዜ የሚያሳጣ አይደለም። በሔዳብት ሁሉ ማገልገል ይቻላልና። በተለያዩ የሥራ ዘርፍ የተሰማሩ ክህነት አባቶች በሚሠሩበት የሥራ ቦታቸው /መሥሪያ ቤታቸው/ የሥራውን ሒደት በማያስተንገል መልኩ ምእመናንን ማገልገል ይችላሉ።

ውግዘት

ውግዘት የሚለው ቃል የግዕዝ ሲሆን ትርጉሙ መለየት ማለት ነው። አንድ ምዕመን ከሃይማኖት ወጥቶ ከቡድን ምግባር ተለይቶ ከሃይማኖቱ ደግሞና ቀኖና ውጪ ሆኖ ሲገኝ በሥልጣን ክህነት የሚፈጸም መንፈሳዊ ቅጣት ነው። ይህን ቅጣት ተግባራዊ የሚያደርጉት ጳጳሳትና ቀሳውስት ናቸው። ውግዘትን ለማስተላለፍ የራሱ የሆነ ሒደት አለው። ያጠፋው ክህንም ሆነ ምእመን ስለጥፋቱ አስቀድሞ ይመክራል። በገባኤ መካከልም እንዲመክር ይደረጋል። እስከ ሦስት ጊዜ ያህል ተመክሮ እምቢ ካለ በኋላ ይወጣል። ምክንያቱም ሥልጣን ክህነት ያስራልና ነው «በምድር ያሰራችሁት በሰማይም የታሰረ ይሆናል፤ በምድር የፈታችሁት በሰማይም የተፈታ ይሆናል» ተብሎ ለክህናት ሥልጣን ተሰጥቷቸዋልና ነው። /ማቴ ፲፰፥፲፭/

ሥልጣን ክህነቱ የተያዘበት፣ የተሻረ ክህንና የተወገዘ ክህን ልዩነት አላቸው። ሥልጣን ክህነቱ የተያዘበትና የተሻረበት ክህን እንደ ምእመን ሆኖ በሃይማኖት ውስጥ ሊኖር ይችላል። የተወገዘ ክህን ግን በሃይማኖት ከቤተክርስቲያን አንድነት የተለየ ይሆናልና ነው። ይህን እንጂ ያለ በቂ ምክንያት በጥቃቅን ጉዳዮች ያለ ውይይት፣ ያለ ምክር ማውገዝም የተከለከለ ነው። ምክንያቱም ማውገዝ ማለት ከቤተክርስቲያን አንድነት ይለያልና፤ በፍትህ ነገሥት ያለ አግባብ ማውገዝ እንደማይገባ ተጽፏል። «አኮ በግዘት አይለሥር ወኢያውግዝ ዘእንበለ ርትዕ. ሎቱ ይኩን ውእቱ እሥረ ውውገዝ እምኅበ እግዚአብሔር፤ በማይገባ አያውግዝ፣ በማይገባ ቢያውግዝ እሱ እራሱ

**ጥፋቱ በግልጽ
የታወቀ ክህን
ሥልጣኑ ያለ
መያዙና ያለ መሻሩ
ጉዳይ የክህናትን
ብቃት እና
አስፈላጊነት ዝቅ
ሊያደርገው
ይችላል። የክህናት
አገልግሎት
ጥራትንም
በተመለከተ መነሻና
መድረሻው
እንዳይጠፋና
ተተኪውን ትውልድ
በአግባቡ ሊመራ
የሚችል ክህን
ለማፍራት
የሚቻለው ያጠፋው
እየተቀጣ፣
የተቀጣው
እየተስተካከለ
ሲሔድ ነው።**

የተወገዘ ይሆናል» ይላልና። /ፍትህ ነገሥት አንቀጽ ፳፻፹፱/ ከማውገዝ በፊት /ቅድመ ውግዘት/ ሒደቶቹን በአጽንኦት መመልከት ያስፈልጋል።

በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ እንደ ምናገኘው የሊቀ ጳጳሳት መዓርግ የነበረው ንስጥሮስ የሃይማኖት ህዕል ስለተገኘበትና ከክህደቱ አልመለስ ሲል በገባኤ ኤፌሶን በ፱፻፵፩ ዓ.ም ፫፻ ሊቃውንት ተሰብስበው ከቤተክርስቲያን አንድነት ለይተውታል። ይህ የሆነበት ምክንያት ንስጥሮስ ተወግዞ በይፋ መለዩን ያላወቁትን ምእመናን እንዳያሳስት ሊቃውንቱ ከቤተክርስቲያን ለይተውታል። ሀብተ ክህነቱም ይወሰድበታል /የቤተክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ፣ ገጽ ፻፵፩/

አንዱ ጳጳስ ያወገውን ሰው ለላው ጳጳስ ዝም ብሎ አይፈታውም፤ እራሱ ይፈተዋል እንጂ። ጳጳሱ ያወገውን ክህን መፍታት አይችልም። ጉዳዩ ታውቆ ግለሰቡ ከጥፋቱ ከተመለሰ ያወገው ጳጳስ ካለ እራሱ ይፈታዋል፤ በሌላው ከሌለ ግን ሌላ ጳጳስ ይፈታዋል። ክህን ያወገውን ጉዳዩ ከተጣራ በኋላ ጳጳስ መፍታት ይችላል። /ፍትህ ነገሥት አንቀጽ ፳፻፶፯/

በአጠቃላይ ውግዘት ያለ ምክንያት የሚተላለፍ ስላልሆነ በጥንቃቄ ታይቶ ከብዙ ሒደት በኋላ የሚከናወኑ ቅጣት ነው። ስለሆነም ክህናቱም ሕዝቡም በአጠቃላይ በትዕግሥትና በፍቅር ቤተክርስቲያንን ማገልገል ይገባቸዋል።

ማጠቃለያ

ጥፋቱ በግልጽ የታወቀ ክህን ሥልጣኑ ያለ መያዙና ያለ መሻሩ ጉዳይ የክህናትን ብቃት እና አስፈላጊነት ዝቅ ሊያደርገው ይችላል። የክህናት አገልግሎት ጥራትንም በተመለከተ መነሻና መድረሻው እንዳይጠፋና ተተኪውን ትውልድ በአግባቡ ሊመራ የሚችል ክህን ለማፍራት የሚቻለው ያጠፋው እየተቀጣ፣ የተቀጣው እየተስተካከለ ሲሔድ ነው።

ይህ ካልሆነ ግን ምእመናን በአግባቡ የሚሠራ ክህን በመጠየቅ ብቻ ዘመናትን ሊያሳልፉ ይችላሉ።

ክህነት ሰማያዊ ሥልጣንና ጸጋ በመሆኑ በአግባቡ መያዝ የማይችል ክህን ካለ ይወሰድበታል። የአገልግሎቱን ታላቅነት ተገንዝቦ ሐላፊነቱን የሚወጣ ክህን ደግሞ ስለ አገልግሎቱ ሰማያዊ ቀጋ ያገኛል። የክህነት አገልግሎት የነፍሱን የሥጋን ችግር የማስወገድ ኃይል አለው። ይህ ውጤታማ የሚሆነው ክህን የተሰጠውን በክህነት የማገልገል ጸጋውን በአግባቡ ይዞ የተሰጠውን ድርሻ ለመወጣት ቁርጠኛ ሐሳብ ሲኖረው ብቻ ነው።

ቆይታ

ፍራሲይወት ገዛቸው

ከንጋቱ ዐሥራ ሁለት ሰዓት አካባቢ ነው። መንጋቱን ለማብሰር አዕዋፍ መንጫጫት ጀምረዋል። ከሰዓቱ ዘለቀ ትምህርት ቤት ትንን ወረድ ብሎ ከሚገኙት መደዳ የቀበሌ ቤቶች መካከል አንዱ የሳምራዊት ነች። ወደ ቤቱ ውስጥ ሲዘልቁ ከበፍ በስተግራ አነስተኛ አልጋ ተዘርግቶ በላይ ላይ አንዱ ት ከስምንት ዓመት የማይበልጣት ልጅ በጀርባዋ ሽ ብላ ተኝታለች። ፊቷ ገርጥቶ የትልቅ ሰው ይመስላል። ፀጉሯ ተንጨፍርሯል። ከራሱንም በዳንቴል የተሸፈነች ምስሰ ፍቁር ወልዳ ሥዕል ተሰቅላለች። ከምስሉ አጠገብ ከተለጠፈ ረጅም ጊዜ እንደሆነው በቀለሙ መደብዘዝ የሚያስታውቀው ጥቅስ ተለጥፏል። በሌላው ግድግዳ ላይ የባለቤቷ ፎቶ ግራፍ ይታያል። ሳምራዊት ልጇ ከተኝቶበት አልጋ አጠገብ በተዘረጋች ትንን ፍራሽ ላይ ከራምት ብላ እንደተቀመጠች እንቅልፍ ወስዷታል። የተጎሳቆለው ሰውነቷ ነጭ እንዳልተመቻች ከማሳቀም በተጨማሪ ፊቷ በማድያት በልዘል። የልጇ የማቃሰት ድምፅ ከእንቅልፏ አባነት፣ እንቅልፍ ያልጠገበት ዐይኖቿ ቀልተው አብጠዋል።

«ሚጥፍ... ሚጥፍ... ሚጥፍ...» ብላ ተጣራች። ምንም መልስ የለም። ከተቀመጠችበት ብድግ ብላ ሌዳ ሰውነቷን ዳሰሰች። ሌሊቱን ሙሉ እንደላሳት ይነድ የነበረው ሰውነቷ መቀዘቀዝ ጀምሯል። የለማቋረጥ «አሁ... አሁ... አሁ...» የሚለው ማቃሰቷና የሰውነቷ መቀዘቀዝ ተደማ ምረው ሳምራዊትን የምትይዘው፣ የምትጨብጠውን አሳጣች። ጥብቅ አርጋ አቅፋ ወደ ደረቷ እያስጠጋቻት።

«ወይኔ ልጄ... እንዴት ላድርግሽ?... ይህ ሁሉ ስቃይ ለኔ ይሁን... አዎ ለእኔ... ለእኔ ለእናትሽ...» መናገር አቃታት። ቀና ብላ የባለቤቷን ፎቶ ግራፍ አየችና እንባዋ ገደቡን ጥሶ በጉንጮቿ ላይ ፈሰሰ።

ባለቤቷ በላይ የሞተው ከሁለት ዓመት በፊት ነበር። ጠረታውን አስከብራ በምታገኛት አነስተኛ ገንዘብ ጠዋት ከቆሩ፣ ከሰዓት ከወሐደ፣ ማታ ከበርዱ ጋር እየታገለች ጉልት ነግዳ ልጇን ታሳድጋ ለች። በዚህ መሐል ነው እንግዲህ ምክንያቱ ባልታወቀ ሁኔታ ልጇ በሽተኛ የሆነችባት። ያለምንም መሰልቸት በየጠበሉ ይዛት ብትንከራተትም ምንም አልተሻሻለችም። ይልቁንም ሕመሙ ከቀን ቀን እየሰበሰበ ሕድ። በእቅድ ላይ ያለችውን

ልጇን አተኩራ ተመለከተቻች። ወዘናዋ ጠፍቶ ማስፈራሪያ መስለለች። በማቃሰቷ ብቻ በሕይወት እንዳለች ታስታውቃለች እንጂ ሰውነቷ የሙት ነው የሚመስለው። ማስታወሙን ለብቻቸው ታግላለች። ዛሬ ግን ሰው እንደሚያስፈልጋት ተገነዘበች። ግድግዳ የሚለዩቸውን ጎረቤቷን ወ/ሮ አቻምየለሽን ጭክ ብላ «ወ/ሮ አቻምየለሽ፣ ወ/ሮ አቻምየለሽ... እባክዎትን ድረሱልኝ! ... ድረሱልኝ! ... ልጄ!... ልጄ!...» ብላ ስትጣራ እንባዋ ቀደማት። ልጇን የበለጠ አጥብቃ እያቀፈቻት ተንሰቅሰቃ አለቀሰች። ወዲያው ደግሞ አልጋው ላይ አመቻችታ አስተኛቻትና ብርድ ልብሱን አለበሰቻት። ወገቧ ተንቀጠቀጠባት ብርክቶ የዛት ባለችበት መሬቱ ላይ ዘፍ ብላ ተቀመጠች። በፍ በኃይል ተንኳኳ እንደምንም ተነሥታ እየተውተረተረች ሕዳ ከፈተችው። ጎረቤቶቿ ወ/ሮ አቻምየለሽና መድኃኒት ዐይናቸውን እያሻሹ በር ላይ ቆመዋል።

ወዲያው ወ/ሮ አቻምየለሽ ሳምራዊትን ምንም ሳይጠይቋት አልፈው ወደ ሚጡ አልጋ ተጠጉ። መድኃኒትም ተከተለቻቸው። የለበሰችውን ብርድ ልብሰገልጥ አድርገው ሰውነቷን ዳሰሷት። ድንጋጤ መላ ሰውነታቸውን ሲያርደው ሳያስቡት «እንዴት? ... እንዴት ነው ነገሩ? ...» ዐይናቸውን ወደ ሳምራዊት እያፈጠጡ። በፍን ተደግፋ ውጪ ውጪውን ትመለከት የነበረችው ሳምራዊት «ምን? ... ምን? ... ምን ሆኑ? ... ልጄ... በቃ...» አለች ትንፋሽ እያጠራት ወደሰባቸው እየተንደረደረች። «አይዘን አትደንግጩ! ... ሳገላቴ ትኩሳቷ ጥፍት ብቻል... እና...» የሚናገሩት ሲያጡ ዝም ብለው ተመለከቷት። ምንም መልስ አልመለሰችላቸውም እርዱኝ በሚሉ ዐይኖቿ ለመነቻቸው።

«ልጄ ... አሁ... ሳምራዊ... እንግዲህ ለዚህች ልጅ አንድ መላ መፍጠር አለብን...» አሉ እጆቿን ይዘው ዐይን ዐይኗን እየተመለከቱ።

«እስቲ እርሶ ምን እናድርግ ይላሉ። እኔስ ደከምኩ። ሁሉን ሞክርኩ አቃተኝ» አለች ግንግን እያደረጋት።

«ቆይ ልጄ ነገሩ ቀላል ነው... እዚህ ያች አንድ አዋቂ አሉ እሳቸው ጋር ብንወስዳት አፍታም አትቆይም ይሻላታል።» አሉ። በዝምታ ነገሩን ሁሉ ስትከታተል የቆየችው መድኃኒት።

«እኔ ኮ... ገና ስትታመም ጀምሮ ይጸለይላት በለሽ አምቢ ብልሽ ከሀገር ሀገር ስታንከራትቻት ይኸው ለዚህ በቃች።»

አሁንም ለጸለይላት ይገባል» አለች ኮስተር ብላ።

ወ/ሮ አቻምየለሽ ቀጣቸው ገንፈለ። «እዲያ የምን ጸሎት ነው። ለጸሎት ለጸሎት የኛ ቁሶች መች አነሱ። ይልቁኑ ሳምራዊ ልብሷን አለባብሽትና አንድ አፍታ ደረሰ ብለን እንምጣ።» አሉ በልምምጥ። ሳምራዊት ነገሩ ሁሉ ተምታታ ባት። የልጇ ሕመም፣ ከልጅነቷ ጀምሮ የምታምንበት እምነቷና የጎረቤቶቿ ውት ወታ አጣብቂኝ ውስጥ ከተታት። የቱን እንደምትመርጥ ቸገራት። ለጊዜው በእነት ከማይጣጣሚት ሰዎች ርቃ ለእምነቷ ቀናኢ መሆኗ እንደሚያጠቅት ወሰነችና «አይሆንም! ... አይሆንም!... ሁለታችሁም በምትሉት አልሰማም። ይልቁኑ ሌላ... አዎ ሌላ ልጄን ማዳኛ ዘይፈልጉ።» አለች እየተወራጨች።

ወ/ሮ አቻምየለሽ በቀጣ። «ምን ታወራለች ይህኛ? ልጅሽ ብትሞት ከአፈር ምን ታገኘሃለሽ። ባልሽንም በዚህ ድር ትናሽ ነው ከአፈር ያገባሽው... እ...» ብለው ሊናገሩ የጀመሩትን ሳይጨርሱ ሳምራዊት ጣልቃ ገብታ «እንደዚህ አይበሉኝ ወ/ሮ አቻምየለሽ። ... እንጣላለን እንደዚህ አይበሉኝ።» አለች ምርጫ ብላ። መድኃኒት እቅፍ አድርጋ እያረጋጋቻት «አይዘን ሳምራ... ያለፈ አልፏል... አሁን ማሰብና ለማዳን መጨነቅ ያለብን የሚጥፍን ነፍስ ነው። ... እባክሽ እሺ በይኝና ይጸለይላት። ... እስቲ ተመልክቻት እየደከመች እኮ ነው።» አለችት በትሕትና። ዞር ብላ ልጇን ተመለከተቻት አሁን ከቅድመ የባሰ ጣረ ሞት መስላለች። ድምፃም ከበሬት አሁን በጣም እየቀነሰ ነው። የልጇ ሞት እውን መሆኑ ታወቃት። በምንም መንገድ ይሁን በምንም ልጇን ማዳን እንዳለባት ውሳኔ ላይ ደረሰች። ከልጇ የሚበልጥ ነገር እንደሌላት ራሷን አሳመነችው። ግን ደግሞ እግዚአብሔርን እንደምታስቀይም ታወቃትና ስቅለቅ ብላ አለቀሰች። ወ/ሮ አቻምየለሽ «ሳምራዊ... እባክሽን ይህጠኛን ልጅ አንድ በያት።...» አሉ መድኃኒትን ገልጦታ እያደረገ። ግራ ገባት አወጣች አወረደችና እንደ እብድ እያደረጋት «... ሂዱ... ሂዱ ምንም ነገር አድርጋችሁ ልጄን... አዎ ልጄን አድኑልኝ! ...» አለች እየተንዘፈዘፈች። ያልጠበቀት መልስ ስለነበር እርስ በእርሳቸው ተያይዞ። ዐይኗን አፍጥጣ እየያቻቸው «እኮ... በሉ ልያችሁ ልጄን አድኑልኝ።...» አለች ወደ ልጇ ሕዳ እጆቿን ይዛ አሻሽቻት ወ/ሮ አቻምየለሽ «መጣሁ ቤቴ ደረሰ ብዬ። ልብሷን አለባብሽ ጠብቂኝ።...» ብለው እየተጣደፉ ሰውጠ። መድኃኒት ወደ ሳምራዊት ጠጋ ብላ «ሳምራ ዝም በያት ይህኛን የዲያ ብሎስ ፈረሰ። አንድ ወንድማችን እዚህ ከኛ ቤት በታች ካለው ቸርች ስላለ እሱን ይገጥ መጥቼ ይጸልይላታል። የትም

ይዘኛት እንዳትሐጃ።... እሺ ሳምራ? » አለችት። ወደ ፕሮቴስታንቱ መድኃኒት። «ነገርካችሁ እኮ መድኃኒት። እኔ ገራ ቀኙ የተዛወረብኝ ሰው ስለሆንኩ ልጄ ትዳንልኝ እንጂ የትም እሔዳለሁ። ...» አለች እዘን ብላ። መድኃኒትም ምንም መልስ አልመለሰችላትም እየሮጠች ወጣች። ከወዳያ ወዳሁ ተንቀራጠጠች። የምታደርገው ብታጣ እግዚአብሔር የፈጸመችውን ነገር ከጥፋት እንዳይቆጥረው እያለቀሰች ልትነግረው ገድግዳ ላይ ባለው ምስል ሥር ተንበረከከች። ዐይኗ ግን ከምስሉ ላይ ላይሆን አጠገቡ ከተለጠፈው ጥቅስ ላይ ዐረፈ። ደብዛብ ቀለሙ ደምቆ ታያች። «እስከ መጨረሻው የሚጻፍ እርሱ ይደናገል። ማቴ.ጳጳ.፲፫» ይላል። ደነገጠች መላ ሰውነቷን የሆነ ነገር ወረራት። «እኔስ... እኔስ... እኔስ...» ብላ ሳታስበው ደጋግሞ ጮኻ አልጋው ጠርዝ ላይ ተደናቀ ማሰብ ጀመረች። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ አብርሃም ልጁን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጎ የቀረበው ትዝ አላት። ታዲያ የእኔ ልጅ ከእርሱ ልጅ ትበልጣለች እንዴ አለች በሐሳቧ። «ኸረ በፍጹም... ኸረ በፍጹም...» እያለች ተነሥታ ወደ ዕቃ ቁምሳጥኑ ሔዳ ከፈተኝና የጠበል ጀሪካን ይዛ ወደ ልጇ አልጋ ተጠግታ በቀሚ በልጇ ላይ አንደቀደቀች ባት። ወዳያው ደግሞ ዕቃውን በቀሚ መሬት ላይ ወርውራ የልብስ ሳጥኗን ከፍታ መቆየት አውጥታ አጥብቃ ታጠቀችው። ውጪ ስትወጣ የምትለብሳትን የክት ነጠላዋን አውጥታ አዘቅዝቃ ለበሰኝና በአልጋው ጠርዝ ላይ ቀጭ ብላ የልጇን ሞት ትጠብቅ ጀመር።

አሁን የሚጡ ድምፅ በጣም ቀንሷል። ዐይኖቿ አሁንም እንደተከደኑ ሲሆን፤ ሰላማዊ እንቅልፍ የተኛች እንጂ በበሽታ የምትሰቃይ አትመስልም። ፊቷ ላይ ሰላም ሰፍኗል። ሳምራዊት ግን እንደበፊቱ ልት

ዳሰሳት ልታቅፋት ምንም ፍላጎት የላትም። ቆርጣ ወደ መቃብር ልትሰዳት ወስኖ ዝም ብላ ውጪ ውጪውን እያየች ቀጭ ብላ ለች። ምንም ዓይነት የሐዘንም ሆነ የመረበሽ ስሜት አይሰማትም ብቻ በድን ሆኖ ለች። በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለች መድኃኒት ከአንድ መልክ መልካም ወጣት ጋር፣ ወ/ሮ አቻምየለሽ ደግሞ ቁጤማ በእጃቸው እንዳንጠለጠሉ ተከታትለው ገቡ። ሁሉም የሳምራዊትን የተዘቀዘቀ ነጠላ ሲመለከቱ በቆሙበት የጨው ዓምድ ሆነው ቀፉ።

ወ/ሮ አቻምየለሽ ራሳቸውን እንደምንም አረጋግተው «ምነው ልጄ ዐረፈች እንዴ?» አሉ በእጃቸው የያዙትን ቁጤማ በቁማ ቸው እየለቀቁት። መድኃኒትና ልጇ ወደ አልጋው እየተጠጉ «በአየሱስ ስም ሞተች!» አሉ። ሳምራዊት ግን ረጋ ብላ «አልሞችም። ግን መሞቷ ስለማይቀር ተዘጋጅቼ ልጠብቃት ብዬ ነው። ስላ ለፋዎችሁ ይቅርታ አድርጉልኝ። ከአሁን በኋላ ልጄን የትም ይገድ መሔድም ሆነ እንዳይሰደዳት አልፈልገም። በእሷ ሥጋ እቀበር ይመስል ከእምነቱ መናወጥ

አል ፈልገም። አምላክ ፍጠራት ብዬው ሳይ ሆን እርሱ ራሱ ፈጥሯታል አሁን ደግሞ ለወስዳት ከፈለገ ይወስዳት... ንብረቱ ነች።» አለች እንባዋ በጉንጭ ኮለል እያለ።

በአልጋው አጠገብ ቆመው ሲመለከቱት የነበሩት መድኃኒትና ወጣቱ ልጅ መተንፈሻን ሲመለከቱ «ልንጸልይላት ይገባል» ብለው በአልጋው አጠገብ ተንበረከኩ። «በጭንቅ አማላጃ ይገድዩአችኋለሁ ከልጄ አጠገብ ተነሡ... ተነሡ...አለዚያ ልጮኸ ነው...» ብላ ልብሳቸውን ይዛ ጎትታ አስነግቻቸውና እንደ እብድ እያደረጋት ሳታስበው «ኡ...ኡ... ኡ...» ብላ ጮኸች። በጨካኝቷ የተደናገጠችው አልጋ ላይ የተኛችው ሕፃን ተንቀሳቀሰ ችኖ ዐይኗን ገለጥ አድርጋ «አማ... ም... ምን... ሆንሽ?...» አለች። ሳምራዊት ዘር ብላ ተመለከተች። የሚጡ ዐይኖች ተገልጠዋል። ማመን አቃታገ። በደመ ነፍስ ወደ ልጇ አልጋ ተንደርደራ እላ ይዋ ላይ ተደፋች። ሁሉም በመገረም ዝም ብለው ተመለከቷት። የእግዚአብሔርን ደንቅ ሥራና የእሷንም ጽናት እያደነቁት።

የቪ.ሲ.ዲ. /ሲ.ዲ. የቴን ካሴት መሸጫ ዋጋ

የማገበሩ /የውጪ	ባለ 1 ዲስክ		ባለ 2 ዲስክ	
	ቸርቻሮ	ጅምላ	ቸርቻሮ	ጅምላ
ሲ.ዲ./ቪ.ሲ.ዲ.	15.00	11.00	20.00	15.00
የማገበሩ /የውጪ የቴን ካሴት	9.00	7.00		
MP3 የሱብክት ሲዲ	25.00	20.00		

የጅምላ ዋጋ፣ ለአዚራ ለመገመር ቤት፣ ለማዕከላት፣ ለወረዳ ማዕከላት ለሰንበት ት/ቤቶች ከአምስት በላይ ሲሆን ከላይ በተጠቀሰው መሠረት ይሆናል።

አድራሻ፡- በማገበረ ቅዱሳን ማከፋፊያዎች

ከቅዱሱ ሐይቅ በረከቶች

ዲ/ን ብርሃኑ አድማስ

ባለፉት ሁለት እትሞቻችን የጣናን ታሪካዊ መላምቶች መነሻ በማድረግ ጣና ቂር ቆስን፣ ምጽሊ ፋሲለደሰንና ሬጣ መድኃኔዓለም ገጻማትን ተመልክተን የጀልባ ጉዞአችንን መሰመር በመከተል ወደ ደብረ ማርያም በማቅናት ላይ ላለን ትረካውን ማብቃታችን ይታወሳል። በዚህ ዕትም ደግሞ ደብረ ማርያምንና የዛሬ ሚካኤልን ጉዞ ከፊል ገጽታ እናያለን።

ሙጽአ ግዮን /የዓባይ መውጫ/
ወደ ደብረ ማርያም ስንደርስ ማዕበሉ ጸጥ እያለ እየቀነሰ ነበር። ደብረ ማርያም የጣና ደብባዊ ጫፍ ላይ የምትገኝ ደሴት ናት። ዓባይ ወንዝ ከጣና የሚወጣው ከደብረ ማርያም ግራና ቀኝ ነው። ከሁለቱ አቅ ጣጫ ወጥቶ ከተገናኘ በኋላ ዓባይ ይባላል እንጂ ጣና አይደለም። ካፒቴናችን ዘመኑ ይህን ሁኔታ ለማሳየት ሲል ከሬጣ እን ደመጣን በቀጥታ ወደ ገጻማ ደሴት ማም ራቱን ትቶ ዓባይ የሚወጣበትን ሁኔታ ለማሳየት ከገጻማ በስተ ምሥራቅ በኩል ካለው ትልቁ መውጫው ጀምሮ ከመገናኛው አድርስ በሁለተኛው የዓባይ መውጫ አዙሮ ወደ ገጻማ አደረሰን። ዓባይ ከጣና ሲወጣ ለማየት የነበረንን ፍላጎትም በዐይናችን አይተን አረጋገጥን። ውኃው ከጣና መው ጣት ሲጀምር እየተናደ ወይም እየተፈረ ካከበ የሚሔድ ይመስላል። የጣና ክፍል የሆነው ውኃ ደግሞ የቆመ ወይም የረጋ መስሎ ልዩነቱን በድንበር ቁልጭ አድርጎ ያሳያል። በዚህ እየተደነቅን ጀልባችን ወደ ደብረ ማርያም ተጠጋች።

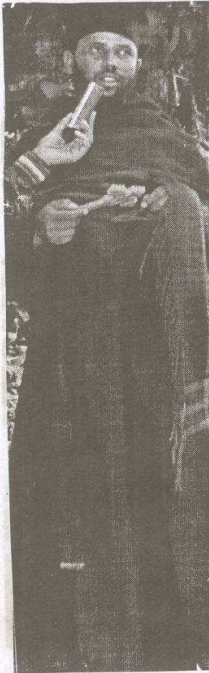
ደብረ ማርያም
ደብረ ማርያም ገጻም በጥንቱ እከ ፋፊል በበጌምድር ግዛት አሁን ደብብ ጎንደር ነን በሚባለው፣ በደራ ወረዳ፣ የዘ ንዘልማ ሹም አቦ ቀበሌ ገበሬ ማኅበር በአሁኑ ደግሞ በባሕርጻር ልዩ ዞን ባሕር ጻር ዙሪያ ወረዳ የዘንዘልማ ደብረ ማርያም ቀበሌ ገበሬ ማኅበር ውስጥ የም ትገኝ የደሴት ገጻም ናት። በደሴቷ ላይ የሚገኙት ነዋሪዎች ከሃምሳ አባወራዎች አይበልጡም። አብዛኛው የደብረ ተገል ጋዮችም ጀርመድ እየተባለ በሚጠራው መን ደር የሚኖሩ ገበሬዎች ናቸው። ጀርመድ ዓባይን /ጣናን/ በታንኳ ወደ ጎንደር አቅ ጣጫ ከተሻገሩ በኋላ የሚገኝ የገጠር መን ደር ሲሆን በባሕርጻር ዙሪያ ካሉት የገጠር ቀበሌዎች አንዱ ነው። በአሁኑ ጊዜ በማደው መንደር ላሉት የመድኃኔዓለም ቤተ ክርስቲያን ተተክሎላቸው በየዕለቱ በታንኳ መመላለስ ቀርቶላቸዋል። ይሁን እንጂ አሁንም ሁለቱ /ደብረ ማርያምና ገድሮ

ደብረ ማርያም እንተ ይለቲ ሙጽአ ግዮን እም ጣና

ደብረ መድኃኒት መድኃኔዓለም/ በአንድ ሰበካ ጉባኤ ሥር ይተጻፋሉ።
የጀርመድ፣ የገድሮና ደብረ ማርያም ያለችበት ሹም አቦ አሁንም ዘንዘልማ ደብረ ማርያም የሚባለው ቀበሌ ገበሬ ማኅበር መንደሮች ናቸው።
የደብረ ማርያም ገጻምን አመሠራረት የሚተርኩት የገጻማ ሊቃውንትም ገጻማ በጻድቅ አሰነ ታዴዎስ፣ በዐፄ ይኩኖ አም ላክ ዘመነ መንግሥት እንደተመሠረተች ይናገራሉ። የገጻማ መሥራች አሰነ ታዴዎስ መሆናቸው ልዩነት የሌለበት ቢሆንም ዘመኑን ግን በዐፄ ዓምደ ጽዮን ዘመነ መንግሥት እንደሆነ የሚናገሩም አሉ።
አሰነ ታዴዎስ ከሰባቱ ከዋክብት አንዱ እንደ መሆናቸው መጠን ጊዜው በ፲፬ኛው ክ/ዘመን እንደሆነ ይታመናል። የቦታዋ ሊቃውንት እንደሚገልጹት ሰባቱ ከዋክብት የሚሏቸው፣ በጣና ዙሪያ ገጻማትን በማቅናትና ስለከተ ወንጌልን በማስፋፋት የተገኙትን አባቶች ነው። እነዚህም ታዴዎስ ዘደብረ ማርያም፣ ዘዮሐንስ ዘክብራን ገብርኤል፣ በትረማርያም ዘዘ፣ ያፍቅረነ እግዚእ ዘጉገቤ፣ ያሳይ ዘመንዳባ፣ ዘካርያስ ዘገሊላ እና ሂሩተ አምላክ ዘዳጋ ናቸው። በርግጥም የእነዚህ አባቶች ገጻማት አሁንም አሉ። ገጻማቱም በጣና ደሴቶች ውስጥ ይገኛሉ። የሂሩተ አምላክ ዘዳጋ አንጻራዊ በሆነ መልኩ ወደ ባሕሩ በትንሹ ገባ ያለ ደሴት ሲሆን፣ የዮሐንስ ዘክብራንም ባሕርጻር ከተማ ሆኖ እጅግ በቅርበት የሚታይ ደሴት ነው። የሌሎቹ ግን ጣናን በሁሉም አቅጣጫ ከተጠውና መነሻ አድርገው ወደ ገጠና እየወጡ የሚያስተምሩባቸውን ገጻማት

መሥርተዋል። በትረ ማርያም ዘዘ፣ ጎጃምን እና ዘዮሐንስ ዘክብራን፣ በተለይም በአሁኑ ጊዜ ምዕራብ ጎጃምና አዊ ዞን የሚባለውን ሲያስተምሩ፣ ታዴዎስ ዘደብረ ማርያምና ጣና ቂርቆስ ፊት ለፊት ገጻማቸውን ያቀኑት ያፍቅረነ እግዚእ ዘጉገቤ ደግሞ ከደራ ወረዳ ተነሥተው በጌምድርን ያስተምሩ ነበር። ዘካርያስ ዘገሊላ እና ያሳይ ዘመንዳባ ደግሞ አሁን ሰሜን ጎንደር የምንለውን የጥንቱን ሰሜን ክፍል የሆነውን የጣና ዙሪያ፣ ደን ቢያንና የአካባቢውን ወረዳዎች አስተምረዋል። በርግጥ ወደ እነዚህ ገጻማት ከመግባታቸው በፊት ሁሉም በተለያዩ ብዙ ቦታዎች አስተምረዋል። ለምሳሌ ዘዮሐንስ ዘክብራን በትግራይ ያስተማሩትን መጥቀስ ይቻላል። በዚህ መሠረት ደብረ ማርያም ገጻም ከጥንታውያን ገጻማት አንዱና ታሪካዊቷ ናት።
የደብረ ማርያም ገጻም መነሳት እጅግ ታዋቂዎችም ነበሩ። በተለይ በዐፄ ዘርዐ ያዕቆብ አደባባይ ከፍተኛ ክብር እንደ ነበራቸው ይነገራቸዋል። /የቤተ ክርስቲያን መረጃዎች፣ ገጽ ፬፻፵፯/ በኋላም በጎንደር ዘመነ መንግሥት፣ ይልቁንም በዐፄ አድያም ሰገድ ኢያሱ /፲፮፻፸፱-፲፮፻፺፰/ ገጻማ የብዙ ሊቃውንት መሰባሰቢያና የመመካከሪያ ሥፍራ ነበረች።
ወደዚህ ታሪካዊት ገጻም ስንገባ የገጻማን አስተጻጻሪና ሌሎች ጥቂት አገልጋዮችን አግኝተን ነበር። ይሁን እንጂ እጅግ መሸቶ ስለነበር ዕቃ ቤቱንም ሆነ ቤተ ክርስቲያኑን ገብቶ ለማየት አልተቻለም። ላቀረብኩላቸው ጥያቄዎች ግን ምላሻቸውን

የደብረ ግርም አስተዳዳሪ

አልነፈጉኝም። ጸድቆ አሰነ ታዲ ምስ ዘደብረ ግር ም ወደ እካባ ባው በመጠብቅ ወቅት በደራ ወረዳ /የደቡብ ንጉደር/ ዜግ ወገኑ ያለ ለእሁድ ባሕርዳር ከተማ የሰሜን ምሥራቅ አዋሳኝ ወረሃ መዋጥ የሚባል መካኘን ነበር። ጸድቆ ይህን ሰው አሳምነው አጥም ቀዋል፤ የሞተ ልጁንም አሥነ ስተውለታል። ይህም ለዚህ አካባቢ አገልግሎታቸው ታላቅ በር ከፋች ነበር።

ከዚህ በኋላ ገምገማቸውን መሥርተው በሱባኤ እየተጉ በገድል እየተቀጠቀጡ በእግዚአብሔር ፊቃደም ወጥተው

በማስተማር ሕዝቡን ጠቅሞ አምልኮና ከምግባረ ብሉሽነት እየመለሱ ተጋድሎ አቸውን ቀጠሉ። በዚህም ምክንያት ብዙ መኖንያንና መክላት ወደ እርሳቸው ጉረፉ። ጸድቆም አሠረ ፍጥታቸውን የተከተሉ ለጽድቅ የሚጋደሉ መኖኖችንና ታላላቅ ሊቃውንትን አፈሩ።

ነገር ግን እነዚህንና የመሳሰሉትን ነገሮች በዝርዝር የሚነግር ታሪክ በአሁኑ ጊዜ ሊገኝ አልቻለም። የዚህም ምክንያት ገዳማ በተቃጠለችበት ጊዜ ብዙ ቅርሶቿ በተለይም መጻሕፍቱ ስለወደሙ ነው። ይሁን እንጂ አሁንም አንዳንድ ንዋያትና የክብር ዕቃዎችን ይዛለች። የገዳማ አገልጋዮች እንደገለጹልኝ ከጥንታውያን የብራና መጻሕፍት አርባዐቱ ወንጌል፣ ጳዊትና ተአምረ ግርምም እንዲሁም ከንዋያት ቅድሳት የአቡነ ታዴሞስ የእጅ መስቀል፣ የቅዱስ ላሊበላ መስቀል፣ ዐፄ ዮሐንስ የሰጡት ሰን /ባለርግብ/ እና ሌሎችም በገዳማ ይገኛሉ።

ገዳማ ከነበራት ታላቅነት የተነሳ ዐፄ ዐምደ ጽዮን ቀዳማዊ /፲፱፻፹፱-፲፫፻፲፱/ ሃምሳ ደብሮችን ቅሬፍ /የተለያዩ ግብሮችን የሚሰጡ/ አድርገው ሠርተውላት ነበር። አሁን ያለውን ቤተ ክርስቲያን ከቃጠሎው በኋላ ዐፄ ቴዎድሮስ ያሠሩት እንደሆነ ይነገርለታል። ይህም ግን በቅርቡ በ፲፱፻፹ዎቹ በወ/ሮ አጸደ ወይን በቀለና እግ ዘውዴ በተባሉ እናቶች እንደታደሰ የቤተ ክርስቲያኗ አባቶች ገልጸዋል።

ገዳማ እነ ዐፄ በዕደማርም /ወልደ ዘርዐ ያዕቆብ/ ክርስትና የተነሡባት እንደሆነችም ይመስለኛል። ይህችን ጥንታዊት ደብር ከውጭ በኩል ተዟዟረን ከጉብኝን በኋላ የገዛአችን ፍጻሜ ሆነና ወደ ባሕርዳር ተመለሰች። ታሪካም በዚህ ምክንያት አጭር ሆነ።

ክፍል ሁለት ጉዞ

አሁን ደግሞ በባሕር ላይ የተደረገው ጉዞ አብቅቶ በየብስ ጉዞ የየኋቸው ጥቂት ገዳማት ላስተዋውቃችሁ። አንዳንዶቹ የሕዝብ ማመላለሻ መኪናዎች የማይደርሱባቸው ስለነበሩ ለዚህ አገልግሎት ከፍተኛ ርዳታና እገዛ ያደረገልኝን አቶ አማራ ጻፌን ሳላ መሰማን አላልፍም። የመጀመሪያው የየብስ ጉዞዬ ቅኔንና መጻሕፍትን በአንድነት እያስተማሩ በምናኔ ሕይወት የሚኖሩት የኔታ ጥበቡ ወደሚገኙበት ደብር ዛሬ ሚካኤል ነበር።

ዛሬ ሚካኤልና የኔታ ጥበቡ

ዛሬ ሚካኤል ከባሕርዳር ወደ ጎንደር በሚወስደው መንገድ ህጅ ኪሎ ሚትር ያህል እንደተጓዘን ከሐሙስት ከተማ ወጣ ብሎ ከመንገድ በስተግራ በኩል የሚገኝ ጥንታዊና ታሪካዊ ደብር ነው። የሐሙስት ከተማ በሰሜን ዛሬ ሚካኤል፣ በደቡብ ወንጨት ሚካኤል በሚባሉ አብ

ያተ ክርስቲያናት መካከል ያለችና ሁለቱን አድባራት ጠብቆኝ ብላ የምትማጸን የምትመስል ከተማ ናት። ከባሕርዳር ስንጓዝ መጀመሪያ ያገኘው ወንጨት ሚካኤልን ሲሆን ደብሩ አቡነ ሰላማ /ፍሬምናጦስ/ ጣናን ባርኩ የአካባቢውን ሕዝብ ካጠመቀ በኋላ ለአካባቢው ምእመናን በ፫፻፴፬ ዓ.ም የተከለው ደብር እንደሆነ ይነገራል። የአቡነ ሰላማ የእጅ መስቀልና የመሳሰሉትን ጥንታዊ ቅርሶች የያዘው ይህ ደብር ጥንት ገዳም እንደነበርና እጅግ ብዙ መክላት እንደነበሩ በት ይነገርለታል። ቅድስት ወለተ ጴጥሮስ ከተጋደ ለቸባቸው ሰባት ገዳማትም አንዱ ይኸው ወንጨት ሚካኤል ነው። ወንጨትን ቀርቦን ሳንሳለም በቅርብ ርቀት እያየነውና ጥቅጥ ባለደን የተከበረውን አስደሳች ገጽታውን እያየን አለፍነው። ሐሙስትን አቋርጠን ወደ ዛሬ ሚካኤል ደረሰን።

የዛሬ ሚካኤል ደንም እጅግ ማራቢ ነው። ዋንዛው፣ ዝግባው፣ ኮሽሙ፣ ዋርካውና የመሳሰሉት ዛፎች ጥቅጥ ብለው ከብበው ታል። በጫካው ውስጥ ለው ስጥ ባለች ሰርጥ ወደ የኔታ ጥበቡ ጉባኤ ቤት አመራን። እጅግ ብዙ የሳጣ ጉጂዎች ተደርድረዋል። ደቀመዛሙርት በየጌጃቸው ውስጥና በየራሱ ሁለትና ሦስት ሆነው ይማግራሉ። ትጻላ ይሉታል።

የኔታ ጥበቡ በቤተ ገብረሥላሴ

በወንበር /በመደበኛው ክፍለ ትምህርት/ የተማሩትን የሚያጠኑት ማለት ነው። በቅኔ ቤት ገሥ ያጠናሉ፤ የቆጠሩትን ቅኔ እየነገሩ ወይም በወንበር የተነገረውን እያስታወሱ ሞያ /የቅኔውን አገባብና እያንዳንዱ ቃል በቅኔው ውስጥ ያላትን ሰዋ ሰዋዊ አገልግሎት/ እያወጡ ያጠናሉ። ለእነርሱ ሰላምታ እየሰጠን በማለፍ ወደ የኔታ ቤት አመራን፤ እሳቸው ግን በቤታቸው አልነበሩም። በሕመም ምክንያት ለሕክምና ደቀ መዛሙርቶቻቸው ወደ ባሕርዳር ወስደዋቸው ኖሮአል።

ሐዘን እየተሰማን ገብኤ ቤቱን ተዟዟረን ከተመለከትን በኋላ በዕቅዳችን ለመመራትና ቀኔን ላለማባከን የኔታ ይገኙበታል የተባለውን አድራሻ ጠይቀን ወደ ባሕርዳር ገሰገሥን።

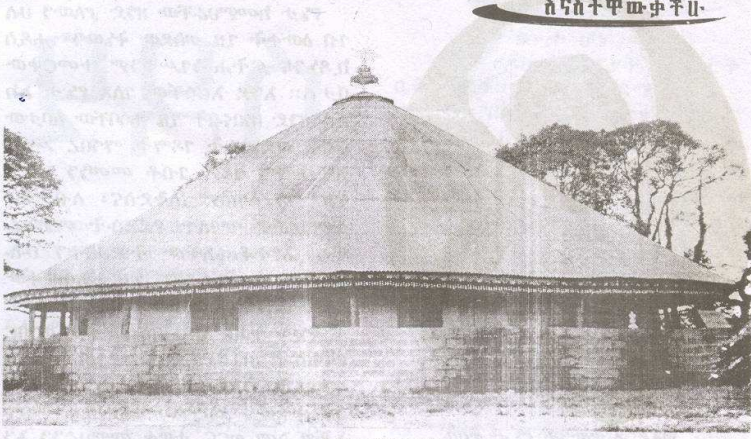
ቤተ ገብረሥላሴ

ባሕርዳር ከተማ እንደገባን የኔታ ጥበብ ይገኙበታል ወደተባለው ቤት አመራን። በፊለገ ገነት ቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን ዙሪያ የየራሳቸውን ትንንሽ መጠለያ ሠርተው የሚኖሩ የቤተ ክርስቲያን ሰዎች አሉ። የኔታ ያረፉት ገብረሥላሴ በሚባሉ አንድ ሰው ደከም ያልች ጉጂ ውስጥ ነው።

ወደ ቤታቸው እንዳገባሁ የኔታ ጥበብ የጭቃ መደብ ላይ ተኝተዋል። የቤተ ባለ ቤት ገብረ ሥላሴ ደግሞ ዳቦ ገዝተው፤ ሻይ አፍልተው የኔታን ይለምናሉ። «ይኑህ ሻይ ይጠጡና መድኃኒቱን ይውሰዱ» እያሉ። በሁኔታው በጣም እያዘንኩ እንደምንም ተረጋግቼ የኔታን ሰላም አልኩኝ። እርሳቸውም ከመኝታቸው ተነሥተው ሰላምታ ሰጡኝ። «እርሳቸውን የመሰለ አባት በአንዲት ሰሌን ላይ መደብ ላይ ተኝተው የተገኘችውን ደረቅ ዳቦ በልተው እንዴት ይድናሉ?» እያለ ውስጤ ይሞግተኛል። የኔታ ግን ይህችም የከተማ የቅንጦት ምግብ አድርገዋት «አንቤ» እያሉ ይገለገላሉ። ከብዙ ክርክር በኋላ ከዳቦው ትንሽ ጉርሰው የታዘዘላቸውን መድኃኒት ዋጡ። በሁኔታው በጣም ስለተነካሁ «የኔታ ለመሆኑ የሚያላከምዎት ማን ነው?» አልካቸው።

የየኔታ ጥበብ የቅኔ ገብረሥላሴ ቤት ከፊል ገጽታ

ደብረ ማርያም

እርሳቸውም እንደልማዳቸው ፈገግ እያሉ «ገብረ ሥላሴ» አሉ፤ የጉጂውን ባለቤትና ሻይ አፍልተው ያቀርቡትን አባት።

የኔታ ገብረ ሥላሴ በጃንሆይ ጊዜ ጎጃም ቅኔ ቤት /አዲት ውስጥ/ በነበሩበት ወቅት ታምመው ንደኞቻቸው ለሕክምና ወደ ባሕርዳር አምጥተው ፈለገ ሕይወት ሆስፒታል ካስገቧቸው በኋላ፤ በዚያው አካባቢ ላሉ ተማሪዎች አደራ ሰጥተዋቸው ሔዱ። ሆስፒታሉ ለተወሰነ ጊዜ ካከማቸው በኋላ ያስወጣቸውና መንገድ ላይ ይወድቃሉ። ከአንድ ዓመት በኋላ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ወደ ቤተ ክርስቲያን አስጠግተው ያድኗቸዋል። ተመልሰው ቅኔ ቤት እንዳይሔዱም ይከለክሏቸዋል። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በዚህ ቤተ ክርስቲያን ለራሳቸው ጉጂ አዘጋጅተው ራሳቸውን በራሳቸው እየረዱ ይኖራሉ። እሳቸው እንደገለጹልኝ እዚህ ቦታ ብቻ ለ፵፬ ዓመታት ኖረዋል። እኔም የማላከም አቅም እንዴት እንደኖራቸው ለማወቅ የኔታ ገብረ ሥላሴን «ገቢዎት ምንድን ነው?» ስል ጠየቅኳቸው። ገቢያቸውን የሚያገኙት በከተማው ጫፍ ላይ ከሚገኘው የቅዱስ ሚካኤል ገዳም ወደብ ሔደው ከዘገቡ የሚመጣ የማገደ እንጨት ከገበሬዎች ከገዙ በኋላ ይችን ከተማ አምጥተው በመሸጥ ከሚያገኛት

ትርፍ ብቻ ነው። በዚህች ገቢ ራሳቸውን ያኖራሉ፤ እነ የኔታን የመሰሉ አባቶች ይቀበላሉ፤ ሲታመሙም ያሳክማሉ፤ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ይኖራሉ፤ በቃ የርሳቸው ሕይወት ይህ ነው።

መገረሚን አላቋረጥኩም። ሁለቱንም ከዚህ በፊት ባውቃቸውም ዛሬ የማየው ደግሞ ልዩ ነው። የኔታም ከአዲስ አበባ ተጉገዬ ቦታቸው ላይ ስላጠኝቸው እያዘኑ ቁጭ ብለው ምንም እንዳልታመሙ እኔን ማስተናገድ ጀመሩ። የኔታ ገብረ ሥላሴም «ምን ላቅርብ?» ይላሉ። ከእነርሱ ማዕድ ተካፊልኩና ወደ ሔድኩባቸው ጥያቄዎች አመራሩ። ቃለ መጠይቅ ያደርገሁት በጨቃታ መልክ ቀስ በቀስ ስለነበር በዚያው መንገድ ስለየኔታ ጥበብ እጅግ በትንሹ ካስተዋወቅሁ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ታሪክ አመለሳለሁ።

የየኔታ አፍ መፍቻ

የኔታ ስለራሳቸው ትምህርት ከመንገር ይልቅ ስለ መምህራቸው መኖር ይቀናቸዋል። መምህራቸው ጎንደር /ሰሜን ጎንደር/ ውስጥ ተክለ ደበጋ ሚካኤል በሚባል ደብር ቅኔና መጻሕፍትን በማስተማር ስመ ፐር ያሰሩት የኔታ አክሊሉ ናቸው። ታዲያ የኔታ ከእርሳቸው እንደተማሩ ከገለጹ በኋላ፤ አክታትለው የሚናገሩት መምህራቸው የኔታ አክሊሉ የተማሩባቸውን አብያተ ገብኤያት ነው። እርሳቸው እንደገለጹልኝ መምህራቸው የኔታ አክሊሉ ዜማውን በወገራና በፋርጣ ከተማና በኋላ፤ ለቅኔ ጎጃም ተሻግረው ብቸና ጊዮርጊስ ከመምህር ውሸሽት እስከ ዘረፋ እና እስከማስገር ደረሱ። ከዚህ በኋላ ከመምህር ያሬድ ዘንድ እንደገና ከተማና በኋላ ለሦስተኛ ጊዜ አረፋ መድኃኔዓለም ከግጨው ገብረ ወርደው ቅኔውን ጠነቀቁ። በዚህ በኋላ ጉጃም ውስጥ አንድ ደብር ላይ ወንበር ተክለው ሲያስተምሩ ቆይተው ቅኔ ዘራፊዎችን ካደረሱ

ወላዳ ሊቃውንት የኔታ ጥበብ

በኋላ እንዲያው ዘራው ወንበራቸው ላይ ተነሱት። አንዱን ይዘው ወደ ዋድላ በመሄድ ወገደት ቁርቆስ ከመምህር ገብረ መስቀል የቅኔውን የዋድላ መንገድ /መንገድ የሚባለው የተለየ ዓይነት ወይም በእንግሊዝኛ another approach ነው/ መቀጠል ጀመሩ። ከእርሳቸው የሚያገኙትን ካሰባሰቡ በኋላም ላስታ አሸተን ማርያም /ላሊበላ አጠገብ/ ወጥተው ተማሩ። ወደ ደሴ ሐደውም መምህር ቡሩኬ ዘንድ የቀራቸውንና ሌሎችንም ዕውቀቶች ቀሰሙ። ከዚያም ያስተምሩበት ወደ ነበረው ደብር ተመልሰው ትንሽ ጊዜ ካስተማሩ በኋላ ጎንደር ማኅደረ ማርያም ገቡ። በዚያ ለያሉ ፈተና ገጠማቸው። በቦታዋ የነበሩ አገልጋዮች ከተማሪዎቻቸው ጋር ተጋዋተው ሲደባደቡ አንድ ተማሪ ሞቶ ሌሎች ቆሰሉባቸው። በዚህ ጊዜ ቦታውን ለቅቀው እንደገና ጎጃም ዲማ ጊዮርጊስ ወረዳና የሐዲስ ኪዳንና የፍትሐ ነገሥት ትርጓሜን ደብረ ሊባኖስ ተሻግረው ደግሞ ዝማሬ መዋሥዕት፣ ባሕረ ሐሳብ /አቡጊዳ/ ትርጓሜ ተማሩ። አሁንም እንደገና እዚያው ሰላሌ ስራ መድኃኔዓለም ወጥተው ከየኔታ ጥበቡ ገሜ አዲስ ዕውቀት ባገኝ ብለው ከጠያ የቀ በኋላ ወደ አዲስ አበባ ወረዳ። አዲስ አበባ ደርሰው ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ባስ ልዮስ ዘንድ እጅ ነገሥተው ቦታ ጠየቁ። እርሳቸውም በትልቅ ደስታ ተቀብለው «መምህራን የሌሉበት አካባቢ ልላክህ» ቢሏቸው መምህር አክሊሉ «ጎንደር ብቻ ይፈቅድልኝ» አለ። ወዲያው ፍትሐ ነገሥት ትርጓሜው ታችሞ ስለነበር እርሱን ጠየቁ። በወቅቱ ከነበሩት አባቶች አንዱ አቡነ ሉቃስ መጽሐፉን ገዙላቸው። ከዚያ በኋላ ወደ ጎንደር ተመለሱና ደበጋ ሚካኤል ወንበር ተከሉ። «እኔም የተማርኩት ከእርሳቸው ዘንድ ነው» ይላሉ የኔታ ጥበቡ ዘዛራ ሚካኤል።

የኔታ ከመምህራቸው ዘንድ ያለውን ሁለ ገብ ዕውቀት ጊዜ ወስደው ቅኔውን፣ ሐዲስ ኪዳንንና ፍትሐ ነገሥቱንም ተመርቀው በታል። እንደ እርሳቸው ገለጻ የኔታ አክሊሉ ዘንድ በነበሩበት ጊዜ ሐሳባቸው ለቦታው ቅርብ ወደነበሩት ገዳማት ማኅበረ ሥላሴ እና እማማ ገዳም ገብቶ መመነን ነበር። ነገር ግን ለጣዕም /ለቅድስና፣ ለብቃት፣ ለመንፈሳዊ መገለጥ/ የደረሱት መምህራቸው እየተቆጠሉቸው ትምህርቱን ሁሉ አስተምረው ሁሉንም ነገር አሳውቀው ለመምህርነት አበቋቸው።

የኔታ ጥበቡ አሁን ባለብት ቦታ ወንበር የተከለት በ፲፱፻፶፮ ዓ.ም ነው። በዚህ መሠረት ሳያቋርጡ በማስተማር ግፅፅ ዓመታቸውን ይዘዋል። በዚህ ጊዜ ውስጥ እጅግ ስመ ጥርና ታዋቂ መምህራንን እንዲሁም እጅግ ብዙ ደቀመዛሙርትን አፍርተዋል። በአሁኑ ጊዜ እንኳን /ቃለመጠይቅን ባደረግሁበት ወቅት/ ከ፪፻፶-፫፻/መጨመር መቀነስ ስለሆነ ተማሪዎች በገቢሌ ቤቱ ይገኛሉ። ከእነዚህ ውስጥ ፲፪ የቅኔ ዘራፈዎች ከዚህ ያላነሙ አስነጋሪዎች፣ አሥር የሚያህሉ ደግሞ የሐዲስ ኪዳንና የፍትሐ ነገሥት ትርጓሜ ተማሪዎች አሉ አቸው። ከየኔታ ጥበቡ ከወጡት መካከል የጎንደር መንበረ መንገሥት መድኃኔዓለም የአራቱ ገብኤያት መጻሕፍት መምህር የሆኑት ሊቀ ሊቃውንት ዕብራ ሐዲስ፣ የሰዋሰው ብርሃን ቅዱስ ጳውሎስ ከፍተኛ መንፈሳዊ ኩሊጅ የሐዲስ ኪዳን ትርጓሜ መምህር የሆኑት መጋቢ ሐዲስ ስቡሕ አዳምጤ እንዲሁም በቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኩሊጅ የዜማና የቅዳሴ መምህር የሆኑት መምህር ሐዲስ ትኩኔህን እንደ ምሳሌ ማንሣት ይቻላል። በየገጠሩ ወንበር የዘረገና በአዲስ አበባ አድባራት በተለያየ መጻግ ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉትን ቤት ይቀጠራቸው።

እንግዲህ እኚህ ታላቅ ሰው ናቸው እንጨት እየሸጡ ራሳቸውን በማረዱ መምህር ቤት መደብ ላይ ተኝተው ሲረዱ ያገኙት። የኔታን የሚያሳክም ሰው ጠፍቶ አልነበረም። ቢሰሙ በትምህርት ከወለዱቸው አንዱ እንኳ ይበቃቸው ነበር። እርሳቸው ግን ይህንንም እንደ ብዙ ርዳታ ያዩታል። ለላውንም አይመኙትም። ለዚህም የበቁት ግን እጃቸው ላይ ምንም ገን ዘብ ባለመኖሩ ብቻ ነው። የየኔታ ወርጋዊ ደመወዝ በብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ጊዜ ብፁዕ አቡነ ቄርሎስና ብፁዕ አቡነ መርቆሬዎስ ቦታቸውን አይተው ከተመለሱ በኋላ ያስወጡላቸው ስድሳ አምስት ብር ብቻ ናት። ለየኔታ ይህችውም የምትገኘው በሃስትና በአራት ወራት ውስጥ ነው። ስትመጣም ለመጽሐፍ መግዣ እንኳን አትበቃቸውም።

በቀድሞው ጊዜ የነበሯቸውን መሬቶች ደግሞ ደብሩን የሚያገለግሉ ካህናት በኑሮ ሲቸገሩ አይተው ለእነርሱና ከምእመናንም በጣም ለተቸገሩት አከፋፍለው ሰጥተዋቸዋል። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ለበረከት ትንሽ እህል የሚሰጥ ገበሬ ካለ ከዚያች ካለበለ ዚያም ተማሪዎቻቸው በልመና የሚ ያመጧትን እየተካፈሉ ይኖራሉ። ይህም ሆኖ እንግዳ መቀበል የማይታገለው ሥራቸው ነው። በተገኘው ነገር የሰተናግዱታል። ቢጠፋ ቢጠፋ እነርሱም እንደ ሠርከ ገብስት የሚያዩትን በቤተ ክርስቲያኑ ዙሪያ ያለውን የእሽ /ፍሬው የሚበላ ትልቅ ዛፍ/ ፍሬ ለቅመው አፋን ያብሱለታል። ከዚያም የተማሪዎቻቸው ኮቸሮ ይከተላል።

በአሁኑ ጊዜ ግን ገብኤ ቤታቸው ታላቅ ፈተና ተጋርጦበታል። ተማሪዎቻቸው እንደ ዱሮው በልመና መኖር አልተቻላቸውም። ስለዚህ ብዙዎቹ ወደ ፎገራ ወርደው የቀን ሥራ ሠርተው ጥሬ ሽምተው ቢማሩም የሚዘለቅ አልሆነላቸውም። ስለዚህ ብዙው ተማሪ ረሀቡ ሲያስቸግረው እየሾላከ ከገብኤ ቤት እየጠፋ ይሄዳል። የኔታም ሆኑ ለማስታመም ተከትለዋቸው የመጡት የፍትሐ ነገሥት ትርጓሜ ተማሪዎቻቸው የኔታ ነቢዩ «ትልቁ ችግራችን ምግብና መጠለያ ነው» ይላሉ። የኔታ ጥበቡ ይህም ሆኖ «ደመወዝ አነሡኝ፣ የምበላው የለኝም» አይሉም። ደመወዛቸው ስድሳ አምስት ብር እንደሆነ ከገለጹልኝ በኋላ «ይበቃዎታል?» ስላቸው «ምን አደርገዋለሁ?» ነበር መልሳቸው። ተማሪዎቻቸው የሆኑት መምህር ነቢዩ ግን አደፈራቸውን ስለሚያውቁት «የጎሰኛልስ ቢሉ ምን ያገኛሉ?» በማለት የችግራቸውን ጽናት ለሰለሰ አድርገው ይናገራሉ።

ከእነ የኔታ ጋር የሕይወት ውጣ ውረዳቸውንና የገብኤ ቤቱን ነገር ስንጨዋዎት ከቆየን በኋላ ቀስ እያልኩና ብርታታቸውን እየገመገምኩ የአካባቢውን ገዳማትና አድባራት በተመለከተ ጥያቄዎችን ማቅረብ ቀጠልሁ። የኔታ አንዱ የሚታወቁበት ጸጋቸው መጻሕፍትን በማንበብ ነው። ሰው እንዲሰጣቸው የሚጠየቁት ነገር ካለ መጽሐፍ ብቻ ነው። ገንዘብም ካገኙ ማረፊያ መጽሐፍ ነው። ስለዚህ ብዙ ታሪኮችን ያውቃሉና እኔም ከደብራቸው ዛሬ ሚካኤል ጀምሮ ስለሌሎችም ገዳማት አነጋግራያቸዋለሁ። ለመጽሐፍ ያህል ግን የዛራንና የአቡነ ሐራን እንዲሁም የወለተ ጴጥሮስን ገምን የተመለከትን ብቻ እንመለከታለን።

ጥብር ያዳስ

ገሩይ ስሜ

የሰሙ አሰያዦምና የሚገኝበት ቦታ

ጥብር ያዳስ» የሚለው ስም በፊት በዕብራይስጥ ገንቢሬጥ ለኔሬት/ ወይም የገሊላ ባሕር በመባል ለሚታወቀው በሰሜናዊ እስራኤል ለሚገኝ ሐይቅ የተሰጠ ነው። በዙገል ፴፬፣ ፲፩፣ ሉቃ ፶፭፣ ፩-፲፩፣ ማር ፩፣ ፲፯/ ይህን እጅግ ውብ የሆነ ሐይቅ «ጥብር ያዳስ» በማለት እንዲጠራ የወሰነው ሄሮድስ አንተጻ ነው። ሄሮድስ አንተጻ ከ፲፱-፳፪ እ.ኤ.አ ውስጥ ከዚህ ባሕር ዳርቻ በስተምዕራብ በኩል አዲስ ከተማ ከቆረቆረ በኋላ ለጠባሪዎች ቁሳር መታሰቢያ ትሁንልኝ ብሎ ጠባሪያ /Tiberia/ በማለት ጠራት። ስለዚህ ከከተማዎ ዳርቻ ላይ የሚገኘውንም ሐይቅ ጥብር ያዳስ በመባል እንዲጠራ ይህን ከተማ ምክንያት ሆኖታል። ይህ ሐይቅ በገሊላ አውራጃ የሚገኝ በመሆኑና ለናዝሬትም የቀረበ ስለነበር ጌታችን መድኃኒታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከልጅነቱ ጀምሮ በደንብ የሚያውቀውና ያደገበት ቦታ ላይ የሚገኝ ነበር።

በሐይቁም ዙሪያ መገደሎን፣ ቅፍርናሆም፣ ገንቢሬጥ /ምድረ ገሊላ/፣ ቤተሳይዳና ገርጌሴኖን የሚባሉ ከተሞችና መንደሮች ይገኛሉ። የጥብር ያዳስ ሐይቅ ጳጳሱ ሚትር ርዝመትና ፲፪ ኪሎ ሚትር ስፋት ያለው ሲሆን ከባሕር ጠለል ቦታች በ፪፻፲፪ ሜትር ዝቅ ይላል /ሊቀ ጠቡብት ሐረገውን ያገለገሉ ቀላስ ስንታየሁ አባተ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት(አዲስ አበባ፣ ፲፱፻፲፯) ገፊ ፻፴፯/ ከነዚህም በተጨማሪ ሌሎች ብዙ መንደሮች በጌታችን ዘመን በሐይቁ ዙሪያ ይገኙ ነበር።

የጥንት የእስራኤል ገዢዎች በሮማውያን ተሸንፈው ለሮማውያን ሎሌ የነበሩ መሪዎች ከተሰየሙበት ከመጀመሪያው ሄሮድስ ሐንዳሬር ዘመን መንግሥት ጀምሮ ከተሞች፣ ተራሮችና ባሕሮች /ሐይቆች/ ለብዙ ዘመን ይጠሩበት የነበረውን ስያሜ እየለወጡ አዲስ መስጠት እየተለመደ መጥቷል። ይህ ሄሮድስም አዲስ ከተማ ቆርቁሮ 'ቁሳርያ' በማለት ከጠራት በኋላ ለአውግስጦስ ቁሳር መታሰቢያ እንዲሆን ለት በጀመረው ልማድ የተፈጸመ ነው። /ማቴ ፲፮፣ ፲፫/።

ዛሬም ቢሆን የጥብር ያዳስ ከተማ በነበረበት ቦታ ላይ እስራኤላውያን ብዙ

ሕዝባቸውን በማስፈርና ከተማውን በዘመናዊ መንገድ በመገንባት ይኖሩበታል። ዛሬ ላይ ይህን ከተማ በዕብራይስጥ «ተቪሪያ» በመባል ትጠራለች። ይህም ከጠባሪያ ወይም ጠባሪዎች /ጥብር ያዳስ/ ጋር ተመሳሳይ ነው። ባሕሩም «ኪኔሬት» ወይም «ባሕረ ገሊላ» እየተባለ ይጠራል። ዛሬ በዚህች ከተማ ላይ ታላላቅ ሆቴሎች፣ ት/ቤቶች፣ ኢንዱስትሪዎች የእርሻ ማዕከሎች /ኪቡት/ገ/ ተደራጅተውበታል። /አማካኝ ገበየሁ፣ ቅድስት ሀገር (አዲስ አበባ፣ ፲፱፻፲፪) ገፊ ፻፴፫/

የጥብር ያዳስ አካባቢ

በጥብር ያዳስ ሐይቅ ላይ አምላካችን ያስተማረው ትምህርት

አምላካችን ጥብር ያዳስንና ከእርሱ ጋር ተያያዥ በሆኑት ነገሮች ላይ ምሳሌ እየመሰለ ብዙ ትምህርቶችን አስተምሮበታል። ይህ እንዴት ይታወቃል ቢሉ ጌታችን ባሕረ ገሊላን /ጥብር ያዳስ/ እንደ ዓለም በውስጡ የነበሩ ዓሳዎችን እንደ ሰው፣ ሐዋርያትን እንደ ዓሳ አጥማጆች፣ መረባቸውን እንደ ቃለ ወንጌል መስሎ ባስተማረው ቃል ይገልጻል። ይህንን በሉቃ ፭-፲፩ ላይ 'ሰውን አጥማጆች አደርጋችኋለሁ' ባለው አምላካዊ ቃል እናውቀለን።

ታላቅ ፀጥታ ሆነ /፬፡፴፮/

ጥብር ያዳስ የሐዋርያት ትምህርት ቤት ነበረች። ወንጌል እንደሚገልጸው ሐዋርያት በአንድ ወቅት ይህችን ባሕር ሲያቋርጡ በማዕበሉ ብርታት ተጨንቀው ለጌታችን «ስንጠፋ አይገድህምን?» ብለው ከተኛበት ቀስቅሰውታል። እርሱም «እናንተ እምነት የገደላችሁ፣ ስለምን ትፈራላችሁ» በማለት ከገሰጸቸው በኋላ ገና በዓለም ማዕበል/ፈተና/ ትፈተናላችሁ የሚለውን ነገር ገልጾ «ከቶ አትጨነቁ አንዳች ነገር ብትፈልጉ ወደ እኔ ጸልዩ» ብሎ የነገራቸውን ትምህርት በገሃድ ከፈተና ጋር አዋህዶ አስተምሮአቸዋል። /ማቴ ፮፣ ፳፯፣ ሉቃ ፲፪፣ ፲፪፣ ፳፪-፴፬/

ከዚያም ወዲያው ተነሥቶ ነፋሳቱን እና ማዕበሉን ገሰጸው እርሱም ጸጥ አለ። ይህንን ያዩ ደቀ መዛሙርትም እጅግ ፈሩ። «ንፋስና ባሕር የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው?» አለ። በእርግጥም ነፋሳትና ማዕበል

የሚታዘዙለት ከአምላክ በቀር ማን አለ! ሌሎች ነቢያት ዝናብ ቢያዘንቡ ባሕር ቢከፍሉ ስመ እግዚአብሔርን ጠርተው ነው። አምላካችን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በሥልጣኑ አዘዘው። እርሱም ቃሉን ሰምቶ ታዘዘለት። ሐዋርያትም በጥብር ያዳስ ታዘዘሩት ተምረዋል። ይህ ትምህርት ከዓለም መርጦ የጠራቸው የሰማይና የምድር አምላክ መሆኑን የሚያሰረዳ ነው።

በሌላኛውም ጊዜ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህች በጥብር ያዳስ ሐይቅ ላይ ሐዋርያት ብቻቸውን በጀልባ ሆነው እንዲያቋርጡ አዘዘው። እነርሱም ብቻቸውን በሌሊቱ ክፍል ሐይቁን እያቋረጡ ላለ ከባድ ነፋስ ከጀልባዎ ፊት ለፊት መጥቶ ማዕበል አሰነዘ። ጀልባም መሔድ አልቻለችም። ነፋሱ ሸራዋንና

መወጠሪያውን ወደ ጳላ እየገፋ ያንገላታት ነበር። ከትንሽ ጊዜ በኋላ ሙሉው አይሉ ንፋሱም ማዕበሉን ወደ ጀልባው ውስጥ ይጨምረው ነበር። ውኃውም እንደ ሣር ከምር እየተቆለለ ጀልባውን የሚገለብጣት እስኪመስል ድረስ ያነሣታል። ሐዋርያትም ከማዕበሉ የተነሣ ተጨነቁ፤ ተሰቀቁም። ከሌሊቱ በዘጠኝ ሰዓት ሲሆን አምላካችን በባሕሩ ላይ እየተራመደ መጣ። ይህንን ያዩ ደቀ መዛሙርትም ታወኩ። ነገሩ ምትሐት እንጂ እውነት አልመሰላቸውም ነበር። ይህንን ባስተዋሉ ጊዜ «እውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ሰገዱለት» ማቴ. ፲፱፡፳፯፤ ፳፫። በዚህች በባሕረ ገሊላ ወይም ጥብርያዶስ ላይ አምላክ ከተፈጥሮ ሕግ በላይ የሆነና ለተፈጥሮ ሕግና ሥርዓትን አሰጅቶ የሰጣቸው፤ የሠራተኛቸውም እርሱ እንደሆነ አሳይተዋል።

እግዚአብሔር ያደረገለህን ታላቅ ነገር ነገር /ሉቃ. ፳፡፱፻፱/

ጌታችን የጥብርያዶስን ባሕር ማዕበልና ንፋሳቱን ከገሠጸ በኋላ በንጋቱ ወደ ጌርጌሴኖን ሀገር መጣ። በዚያም ሀገር ላይ የነበሩ ሕዝቦች ከተማ ሠርተው ተቀምጠው ነበር። በመንጋም በገዢ የሚኖር እርያ ሁላቸውም እየረቡ ይህንን እርያ ለሥጋውና ለውተቱ እየሉ እጅግ ይጠብቁት ነበር። ከዚያችን ከጌርጌሴኖን ከተማ ዳርቻ ላይ ደግሞ የመቃብር ሥፍራቸው ነበር። በዚያም ሥፍራ ሁለት ጋኔን ያሳ በጻፉት ሰዎች እርቃናቸውን ሆነው ይኖሩ ነበር ጋኔኑም እጅግ ክፉ ስለደረጋቸው ሰው ሁሉ በዚያ በኩል አይሔድም።

በቀትር ጊዜ ራሳቸውን በድንጋይ ያቆ ስለና ይጭሩ ነበር። ሰውንም ባለፈ ጊዜ ድንጋይ እየወረወሩ ይመታሉ። የከተማው ሰዎች ጋኔኑ እንዲርቅላቸው ብለው በእግር ብረትና በሰንሰለት ያስገደቡት ነበር። አጋንንቱ ግን እግር ብረቱንና ሰንሰለቱን እየሰበረ ወደ መቃብሩ ቦታ ይነጻፍታል። ጌታችን ግን ከታንኳዋ በወረደ ጊዜ ወዲያው ጋኔን ያደረባቸው ሰዎች ወደ እርሱ መጡ።

«አያሱስ ሆይ፤ የእግዚአብሔር ልጅ ከአንተ ጋር ምን አለን... ጊዜው ሳይ ደርስ ልታሰቃየን ወደዚህ መጣህን?» አሉት ተሰማርተው ወደ ነበሩት እርያዎች እንዲገቡም ለመሉት። ይህንን ያሉት ግን እርያዎቹን ወደ ባሕር /ጥብርያዶስ/ ለማስጠምና በዚያ ምክንያት የከተማው ሕዝብ እንስሳቶቻችንን አጠፋሁበን ብለው እንዲጣሉት እርኩስ ዘዴ በመወጠን ነው። አምላክም ሁሉን አዋቂ ነውና «ግብ» አላቸው። በዚያን ሰዓት ወደ እርያዎቹ ገቡ። እርያዎቹም ጥቂት የደመ ነፍስ አእምሮ ነበራቸውና ያንን አጥተው ወደ ገደል ተወርውረው ወደ ባሕር ሰጥመው አለቁ። አምላካችን አያሱስ ክርስቶስም

ከባሕሩ በታች ያለች መሬት ተከፍታ አጋንንቱ ወደ ሲያል እንዲገቡ አደረጋቸው። ይህንን ማድረግ ዓላማው አድርጎ ወደ ጌርጌሴኖን የመጣው አምላክ አጋንንቱን «ወደ እርያው ግብ» ሲላቸው ጥፋታቸው እንደደረሰ የማወቅ ችሎታ አልነበራቸውም። ከአጋንንት ሥቃይ የዳነውን ሰው ግን ልብስ አለበሰው። «ሂድ ወደ ትውልድ ሀገርህ ግን ጌታ ያደረገለህንም አውራ?» አለው። ያልታደሉት የጌርጌሴኖን ሰዎች ግን ከሀገራችን ሐድልን ብለው ለመሉት።

ባሕረ ገሊላ ወይም ጥብርያዶስ አጋንንት የሰጠው-ባት/ወደ ሲያል/ በመሆን አምላክ ታላቅ የሆነ ድንኳትን ፈጽሞ ታል። ባለፉት ዘመናት ለቃሉ ተገዝታ ከማዕበልና ከነፋሳት ጸጥ እንዳለች እርኩሳን አጋንንትም ወደ ሲያል እንደወርዱ አድርጋለች። በዚህም የምጽአትን መጭ ጊዜ የትንቢት መስታወት ሆኖ ለኛ ታን ጸባርቃለች። ሰው በውኃ መልኩን እንዲያይ ጥብርያዶስም ላይ ጌታ የፈጸመው ተአምር ምጽአትን እንድናይ ያደርጋል። ይህ እንዴት ነው ቢሉ እርያዎቹ የአይ ሁድ ምሳሌዎች ናቸው። በእነርሱ ላይ አድረው አምላክን አስቅለዋልና። ከዚያም ደግሞ አሕዛብ ሮማውያን እንዲጣሉት ምክንያት ሆነዋል። በዚህም ሥራቸው እነርሱና ያደረባቸው ጋኔን/ሥራውንና አሥራውን/

በእውነትም ዛሬ ከጥብርያዶስ ዳርቻዎች የቆመ ሰው ቢኖር አምላክ ደቀ መዛሙርቱን ሲጠራ እንዲሁም ከትንሣኤ በኋላ ለሐዋርያነት ሲያጸና የቆመበት አለመሆኑን እንዴት እርግጠኛ መሆን ይችላል?

ሁለቱንም አምላካችን በምጽአት ፈርዶ በሲያል ያሰጥማቸዋልና የምጽአት ፍርድን ያሰታውሰናል። /አንድምታ ወንጌል ዘማቴዎስ ዘሉቃስ/ ይህንን አምላካችን ሲገልጽ ሥጋን የሚገድሉትን አትፍሩ ይልቁንም ከገደለ በኋላ ወደ ገሃም ለመጣል ሥልጣን ያለውን ፍሩ ብሏል። /ሉቃ. ፲፪፡፱-፳/

ጌታችን በጥብርያዶስ ምን ምን ተአምራትን አደረገ

፩. በዓሣ ሰራቲዎች ላይ ፈረደ በዚህ ሐይቅ ላይ ጌታችን መድኃኒታችን አያሱስ ክርስቶስ እጅግ ብዙ ተአምራትን አድርጓል። ጌታችን ገና ወጣት ሳለ በተአምረ አያሱስ ላይ እንደተጻፈው ግሩም የሆነ ተአምርን በዚህ ሐይቅ ዳርቻ ላይ አድርጓል። በዚህ መጽሐፍ ተአምር ሃያ ስምንት ላይ እንዲህ የሚል ተጽፎአል።

«ጌታ አያሱስ በጥብርያዶስ ባሕር ዳርቻ ቆሞ ነበር... [መርከቦች መጡና] ... አንድ ሰው [ከመርከቦቹ መሐል] እየመኸ ወደ እርሱ መጥቶ... 'በዛሬይቱ ሌሊት የአሠገርኩትን ዓሣ ሁሉ ጓደኞቼ ሰርቀውኝ እነሆ ባይ እጅን ቀርቼ ለድሀ ነት ዳረገኝ' ብሎ ተናገረ... [ዓሣውን ሰርቀኝ ያላቸውም ሰዎች መጡ]... [ጌታንም ባዩ ጊዜ 'እርሱ በመካከላችን ይፍረድ' አሉ ጌታም በተሰረቀው ሰው መርከብ ቆሞ] «የተሰረቀህ ዓሣ ሆይ ወደ አጠመደህ መርከብ ግባ ባለ ጊዜ ጊዜ ግዎቹ ከሌላኛው መርከብ እየተወረወሩ ጌታ ወደነበረበት፤ ወዳቆመው መርከብ ገቡ» በማለት ይገልጻል።

፪. ሐዋርያትን ጠራ

ጌታችን ከዚህ በኋላ ለመጀመሪያ ጊዜ ሐዋርያትንም የጠራበት ሐይቅ ይህ የጥብርያዶስ ባሕር ነው። በዚህ ባሕር አጠገብ ጌታችን ሲያልፍ ስምዖንና እንድርያስ ዓሣ ለማጥመድ መረባቸውን ሲጥሉ ተመለከተ ወዲያውም ጌታችን «ሰዎችን አጥማጆች አደርጋችኋለሁና መረባችሁን ጥላችሁ በኋላ፤ ተከተሉኝ» አላቸው እነርሱም መጡ። ከነርሱም ትንሽ ፈቀቅ ብሎ ዘብዴዎስና ሠራተኞቹ ከልጆቹ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር እንዲሁ ዓሣ ሊያጠምዱ መረባቸውን ያዘጋጁ ነበር። አምላካችንም «ተከተሉኝ» አላቸው። እነርሱም አረጋዊውን አባታቸውን፤ ከባሕር የጨመሩትን መረባቸውንና ያሠግሩበት የነበረውን ታንኳ ጥለው ተከተሉት። በዚህም ጌታችን የዓለም ሰዎች ወንጌልን ይማሩ ዘንድ መምህራን አድርጎ የመረጣቸውን ሐዋርያትን የጠራበት፤ የመጀመሪያውንም የወንጌል ሥራውን የፈጸመበት በዚህ ቅዱስ ሐይቅ ላይ ነው። /ሉቃ. ፳፡፲፩/

በገሊላ ባሕር ዳርቻ ሕዝብ ጌታችንን ከብቦ ነበርና ቦታ ሲያጣብቡት ጊዜ የስምዖን የነበረች ጀልባ ላይ እንዲወጣ

ስምዖንን ጠየቀው። ከዚያም ስምዖንን ከዳርቻው ጀልባውን ጥቂት ፈቀቅ ያደርግ ዘንድ ለመነሳት። ይህንን ካደረገ በኋላ ጌታችን በጀልባዋ ላይ ሆኖ ሕዝቡን አስተማራቸው። ሕዝቡም ትምህርቱን ሰምተው ወደየቤታቸው ከሔዱ በኋላ ስምዖንን መረብህን ወደ ባሕሩ ጣለው አለው። ስምዖን ግን «ጌታ ሆይ ሌሊቱን ሁሉ ስንለፋ አድረን አንዳች አላገኘንም ነገር ግን ይህን አድርግ ብለህ ካዘዝኻ ስለ ትዕዛዝህ/ቃልህ/ ስለ መረቡን እጥላለሁ» አለው። ይህንንም ባደረገ ጊዜ መረቡ እስኪጠስ ድረስ ዓሳ ያዘ።

ዮሐንስና ያዕቆብም ጥቂት ፈቀቅ ብለው በጀልባቸው ነበሩ እነርሱንም ጠራቸው በጀልባቸው ዓሳውን ገልብጠው ረዱአቸው። ስምዖን ግን ጌታ ያደረገው ተአምራት ገብቶት እግሩ ላይ ወድቆ «አቤቱ እኔ ኃጢአተኛ ሰው ነኝና ከእኔ ተላይ» ብሎ አዘነ። ክርስቶስ ግን «አት ማይ፣ ከዛሬ ጀምሮ ሰውን አጥማጆች አደርጋችኋለሁ» አለው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ያላቸውን ሁሉ ትተው ተከተሉት።

፪. ከሐዋርያቱ ጋር ሆኖ የሠራቸው ሌሎች ተአምራት

ከባሕረ ገሊላ ተነሥተው ከጌታችን ጋር በመላዋ ምድረ እስራኤል ለሦስት ዓመት ከሦስት ወር አብረው ዞሩ። በነዚህም ዘመናት በዚህች ባሕር ላይ አምላካችን ብዙ ተአምራትን ገልጿል። ከነዚህም መካከል የባሕሩን ማዕበልና ነፋሳቱን በመገሰጽ ጸጥ እንዲሉ አድርጓቸዋል ማቴ. ፳፥ ፳፫/ በተቀደሱት እግሮቹም በዚህ ባሕር ላይ እየተራመደ በማዕበሉና በነፋሱ ብርታት የተነሳ ተጨንቀው ወደ ነበሩት ሐዋርያት በመምጣት እንዲረጋጉ አምላክነቱንም እንዲገነዘቡ ያደረጋቸው በዚህችው በጥርዳዳ የሥራ ባሕር ላይ ነው።

፫. ከዓሣ ሆድ የነበረ ሰጣጢራን አውጥቶ ለግብር ማቅረብ

በሌላ ጊዜ አምላካችንም በቅፍርና ሆም ከተማ ላይ በደረሰ ጊዜ ለቤተ መቅደሱ እንደ መሥሪ ሕግ ግብር ይገብር ዘንድ የሚቆጣጠሩት አይሁድ ወደ ቅዱስ ጴጥሮስ ቀርበው መምህራቸው ሁለቱን ጻፍና አይገብርም? ብለው ጠየቁት። እርሱም «አዎን» አላቸው። ወደ ጌታችንም በተመለሰ ጊዜ «ወደ ገሊላ ባሕር ሒድ መረብህን ጣል መጀመሪያ የወጣው ዓሳ አፍ ውስጥ ለእኔና ለአንተ የሚበቃ «ሰጣጢራ» የሚባል ሣንቲም ታገኛለህ። ሔደህ ይህንን ስጣቸው» አለው እርሱም ጌታችን እንዳለው አደረገ ማቴ. ፲፮፥ ፳፮/። በዚህም የኦሪት ግብር የሚገባው አምላክ መሆኑን ገልጾ የሰውን ሥጋ ፍጹም እንደ ተዋሐደም ሲያጠይቅ የኦሪቱን ሕግ ፈጸመ።

፬. ትንሣኤ እግዚእ እና ጥብርያደስ

ጌታችን በትንሣኤ ከተነሣ በኋላ ከተገለጠባቸው ቦታዎች መካከል አንዱ ይህችው የገሊላ ባሕር ነበረች። ሐዋርያት ከጌታችን ስቅለትና ትንሣኤ በኋላ ሐዘን የአእምሮአቸውን ጸጥታ እንደ ማዕበል እየመታው ይኖሩ ነበር። በአንደኛው ቀን «አምላካችን ካደረሰት እያደርን፣ ከዋለበት እየዋልን፣ የእጆቹን በረከት እየበላን፣ የቃሉን ትምህርት እየሰማን ኖረን ነበር። አሁን ግን አይሁድ ሰቀሉት፣ በሦስተኛውም ቀን ተነሣ። ከዚህ በኋላ ግን እኛ ምንም ተስፋ የለንም። ስለዚህ ወደ ቀድሞ ኑሮአችን እንመለስ» ብለው ወደ ገሊላ ባሕር/ጥብርያደስ/ ሔዱ። ሌሊቱን ሁሉ ሲለፉ አደሩ፣ ምንም አላገኙም። በነጋም ጊዜ በባሕሩ ዳርቻ ጌታቆሞ ነበር። እነርሱ ግን አላወቁትም።

ወደ ሐዋርያት የጠራቸው አምላክ ሲጠራቸው ለመጀመሪያ ጊዜ በዚህችው ባሕር እንዳደረገው አሁንም በቀበጸ ተስፋ

የነበሩትን ሐዋርያት እርሱ መሆኑን ያውቁ ዘንድ በዚያው ዓይነት ሁኔታ ተገልጦ አናገራቸው። «ልጆች አንዳች የሚበላ አላችሁን» አላቸው። እነርሱም «ሌሊቱን ሁሉ ስንለፋ አደርን ግን ምንም አልያዘንምና የለንም» አሉት። «መረባችሁን በቀኝ ጣሉት ታገኛላችሁ» አላቸው። እንደ ትእዛዙም አደረገ፣ መረባቸውም በዓሳ ተዋልቶ ሰበው ማውጣት አቃታቸው።

በዚህን ጊዜ ይህንን ታሪክ ከዚህ ቀደም ኖሮ ያለፈበት ዮሐንስ ዓይነ ልቡናው በራ። ወደ ሐዋርያትም የጠራው አምላክ ወደ ሕይወቱ የመጣበት ቀን ጠርቶ ታየው። ያች ቀን ትዝ ብላው ከዛሬዋ ጋር ገጠ መኝ አስተዋለም። ቀና ብሎ ቢመለከት አምላክ ለመጀመሪያ ጊዜ ሲጠራው ያደረገውን ተአምር እየደገመና እያስተማረው እንደሆነ ተረዳ። አይቶም አወቀው። ለቅዱስ ጴጥሮስም «ጌታ እኮ ነው» ብሎ ቀስ ብሎ ነገረው። ቅዱስ ጴጥሮስም እንደ ዮሐንስ ያለፈው ሕይወቱ ሁሉ ትዝ አለው። ወደ ባሕሩም ውስጥ እርቃኑን ሊሾፍን ገባ። ልብስ ከለበሰ በኋላ ወደ አምላክ መጣ።

ሐዋርያት ከአሁን በኋላ ዳግመኛ ተስፋ የሚቆርጡ አይሆኑም። ከትንሣኤው በኋላም ደግሞ አምላክ «ኑ ተከተሉኝ ሰዎችን አጥማጆች አደርጋችኋለሁና» ያለው ቃል በልዩነቱ አስተጋብቷል። እነርሱም ባሕረ ገሊላልን ለአንደኛ ለመጨረሻ ጊዜ ተለዩአት። አምላካቸውን እስከ ዓለም ዳርቻም ተከተሉት። በውቅያኖሱና በባሕሩም ማዕበል /አላውያን ከሐዲያን ባመጡባቸው መከራ ሥጋ/ አልተሰቀቁም፣ ዓሳን /ሰዎችን/ የሞሉባቸው መረባቸውም /ቃላትን/ ትምህርታቸው/ አልተበጠሰም። ከባሕሩ ባሻገር ወደነበረችውና ጌታም ቆሞ ባት ወደነበረች ሰላማዊ ወደብ/ዳርቻ/ ግን መንግሥተ ሰማያት ለዘላለም ተሻግረው ገብተዋል።

ሐዋርያት በጥብርያደስ ዓሳ ሲያጠምዱ

ወደ ገደ ግዚ ቦራል

የሴቶች አለባበስና አጋጊያጥ በቅዱስ ዮሐንስ

አፈወርቅ ትምህርት

ጋይሊያቦስ መርጃ

ቅዱስ ጳውሎስ ግን ከሴቶች የበለጠ የሚጠበቅ የሚፈለግ ነገር አለ ይላል። ራሳቸውን የሚያስገቡበት «ሴቶች በሚገባ ልብስ፣ ከእፍረትና ራሳቸውን ከመግዛት ጋር ሰውነታቸውን የሸልሙ፣ እግዚአብሔርን እንፈራለን ለሚሉት ሴቶች እንደሚገባ መልካም በማድረግ እንጂ በሸፍባና በወርቅ በሰንቀ ወይም ዋጋው እጅግ በከበረ ልብስ አይሸለሙ።» /፩ጢሞ ፪-፲/

የሚገባ ልብስ ማለት ምን ማለት ነው? እንዲህ ዐይነቱ ልብስ የማሩ ቢያስመስላቸውም ባያስመስላቸውም የተጋነኑ ጌጣጌጦች ሳይጨመሩበት በሚገባ ይሸፍናቸዋል። ታዲያ የሚገባ ልብስ ምን ማለት ነው? ሥነ ምግባሩስ ምንድን ነው?

እግዚአብሔርን ለጸሎት ስትቀርቡት ፀጉራችሁን በመሠራትና በወርቅ ጌጣጌጦች ነውን? የመጣችሁት ጻንስ ቤት ነውን? ሰርግ ቤት ነውን? ግብረ ሰዶማዊያን በዓል ላይ ነውን? በዚያ ፀጉርን መሠራት፣ ውድ ልብሶችን መልበስ የተለመዱ ወቅታዊ ጉዳዮች ናቸው። እዚህ ግን አንዱም አይፈለግ። የመጣችሁት ለመጸለይ፣ በታላቅ ትሕትና ጋጢአታችሁ ይሠረይ ዘንድ ልመናችሁን ለማቅረብ ነው። በደላችሁን በጥልቀት ለመንገር፣ በተስፋም ለወደፊቱ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ነው።

ራሳችሁን ለምን አታስገቡም? ይህ በትሕትና ልመናውን የሚያቀርብ ሰው ዓይነት ልብስ /ቀሚስ/ አይደለም። በጥልቀትስ እንዴት ድምጻችሁን፣ ሕመሙን ማሻሻል፣ ሕዘናችሁን ማሰማት ትችላላችሁ? እንዴትስ ማልቀስ ትችላላችሁ? ልዩ በሆነ ሁኔታ ለብሳችሁ እንዴትስ በተመሰጠ መጸለይ ይቻላችኋል? ካለቀሳችሁም እንባችሁ በሌሎች ዘንድ አስቀያሚ ነው። በጸሎት ወቅት የምታለቅስ ቤት ወርቅ ማድረግ አይገባችሁም። እንዲህ የሚያደርጉ ግን አሉ። ይህ ግን ማስመሰል ነው። በምኞትና ከሚገባው በላይ ገንዘብን ማውጣት ከለመደ አባካኝ ነፍስ እንደሚወጣ እንባ አይደለምን? ከማስመሰላችሁ ጋር ወግዱ፤ እግዚአብሔር አይሸፍበትም፤ አይቀለድበትም!

ይህ በመድረክ ላይ እንደሚያሳዩ የደናሾችና የተዋንያን ልብስ ነው። እንዲህኛ ዓይነት ቤት በምንም መልኩ በማስተዋልና በማፈር ልትጌጥ እንደሚገባት ትሑት ቤት ልትሆን አትችልም።

ስለዚህ ሴተኛ አዳሪዎችን አትኮርጁ። በዚህ አለባበሳቸው ብዙ አፍቃሪዎቻቸውን ማርከዋል። በዚህ ብዙዎች ከጸጋው ተራቀቀዋል። ከጌጣጌጦቻቸው አንዳች ጠቀሚታ ከማግኘታቸው ይልቅ ብዙዎችን በዚህ ጠባያቸው አቀስለዋል። በዚያች በፍርድ ቀን የሰዎችን ሁሉ ምስጢር በሚገልጠውና በሚፈርደው ጌታ ፊት ዘማዊቷ ሴት የትሕትና ጠባይ ሊኖራት ቢችልም ከዚህ ጠባይ ዋጋም ጥቅም አታገኝም። ስለዚህ ትሑት ቤት በዘማዊ ነት አለባበሷ ከቀጠለች ያላትን ንጽሕና ታጣለች። በዚህ አስተያየት ብዙዎች ተጎድተዋል። «ሌላው

ግራ
ብ
እ
ሲ
ቱ
ላ
እ
ብ
ር
ሃ
ም

ሰው ቢጠረጥረኝ ምን ላደርግ እችላለሁ?» ትላላችሁ። እናንተ ግን ሁኔታችሁን በአለባበሳችሁ፣ በአተያየችሁና በሰውነታችሁ እንቅስቃሴ ትገልጡታላችሁ።

በዚህ ምክንያት ነው ቅዱስ ጳውሎስ ስለአለባበስ፣ ራሱን ስለመከናወነው ራሱን ስለላማራቀት በአጽንኦት የሚናገረው። የሀብት መገለጫ የሆኑትን እንደወርቅ የአንገት ጌጥና ውድ ማራኪ ጌጦችን የመሳሰሉ ቅዱስ ጳውሎስ የሚከለክል ከሆነ ምን ያህል በተጠና መልኩ ለጌጥ እንደተዳረጉ የሚያመለክቱትን/ የሚያሳብቁትን/ አንገትን እያሰገጉ መሔድን፣ አጥፊ በሆነ መልኩ በዐይን እየጠፋሱ፣ በእግራቸው እያረገዱና እያማኑ የሚሔዱትን፣ በተኮረጀ ድምፅ የሚያወሩትን፣ የሚቅለሰለሰና የመባባት ገጽታ የሚያሳዩትን፣ ዐይን የሚያቀልሙትን/ መኳከልን/ ካባንና ቦዲ ሲለበስ የሚደረገው ልዩ ጥንቃቄ፣ በልዩ ሁኔታ የሚሠራው የሐር መሳናጸፊያ ልብስና ውጥርጥር የሚያደርገው ጫማማ እንዴት መወገድ አይገባቸው ይሆን?

«በሚገባ ልብስና በእፍረት» ብሎ ሲናገር እነዚህ ህን ሁሉ በመነካካት ነው። እነዚህ ነገሮች ለሴት ክርስቲያኖች ሕይወት አሳፋሪና የማይገቡ ናቸውና።

አጥብቄ ከልብ እማልዳችኋለሁ እባካችሁ ታገቡኝ። በቀጥታ የምወቅሳችሁ እናንተን ለማቆሰል ወይም ለማሳመም አይደለም። የኔ ዓላማም አይደለምና። ጻፍ ግን ከሰንቀ የማይገቡ ነገሮችን ለማስወገድ እንጂ። እነዚህ ክልከላዎች ባልላቸው ሀብታምና ቅንጡ ሴቶች ከሆኑ፣ ድንገጥና አላቸው ተብለው ለሚታወቁ ምንኛ የበለጠ ይገባ ይሆን? ጻፍ ግን ፀጉርን የምትሠራና በወርቅ የምታጌጥ ምን ዐይነት ድንግል ናት ልትሉ ትችላላችሁ? ውድ ባልሆነ አለባበስ ጌጠኛ እንደሆኑ ሊያስቡ ይችላሉ። እነዚህ በራሳቸው ምንም ማለት ባይሆኑም።

«ለእናንተም ጠጉርን በመሸረብና ወርቅን በማንጠልጠል ወይም ልብስን በመሳናጸፍ በውጭ የሆነ ሽልማት አይሁንላችሁ። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ የዋፀና ዝግተኛ መንፈስ የለውን የማይጠፋውን ልብስ ለብሶ የተሰወረ የልብ ሰው ይሁንላችሁ»
ጆን ጴጥ፤፤

በእርግጥ በወርቅ የሰውነት ገጽታቸውን ካስገጡት ይልቅ በተራ ልብስና አለባበስ ያሉትን ልታጠና ትችላለህ። በወርቅ በጣም ጥቁር በሆነ በጎብረ ቀለማት ባሽ በረቀ ገመድ በጡታቸው መታጠቂያ አጠገብ ዙሪያ /በመድረክ ዳንሰኞች በልዩ ሁኔታ እንደሚለብሱት/ በታጠቁ ጊዜ በዚህ አለባበሳቸው ልብሱ ወይ ስፋት ያለው አልያም ተሽብሽቦ /ተጨማሪ/ በጣም አጭር አይደል፤ ግን በእነዚህ መካከል ነው። ደረት ላይ የሚለበሰው ልብስ ብዙ በታ ተጣጥፎ የሚደረግ መሆኑ ከማንኛውም የሀር መታጠቂያ የበለጠ ምስጢራዊ በሆነ መልኩ የሚሰብ ሆኖ ለመታየት አይደለምን? ከጥቁረቱ የተነሣ የሚያብረቀርቀው ጫማ ሹልና ተቀብቶ የተዋበ እንዲመስል

«የምንገጠው ስዝሙት ስደደስም» ስትሱ ትችላላችሁ። ስዎ ምናልባትም ሳይሆን ደችላላችሁ። ግን ስመደነቅ ነው። ስመደነቅ ስትሱ ደህን ማድረጋችሁ ስዎላፍራችሁምን? ስናነተ ግን ስሁንም መሰላችሁ «በእርግጥ ነው፤ ግን በቃ ሰደሱ ነው፤ በደንብ ስብሻሻሁ፤ ስዚህ ወደነቱ ስሜት ግን ስደደስም» ትላላችሁ። ስኔ ያላችሁትን እግዚአብሔርን የማያስደስቱም ጭምር ናቸው እንጂ። እነዚህ በድንግልና ራስን ጠብቆ የመኖርንም ነገር ሁሉ ለማጥፋት በቂ ናቸው።

ነው። በመሆኑም የጫማውን ሰል /መረገጫ/ ለማየት እንኳ አዳጋች ነው። ምንም እንኳን ፊታችሁን በእርግጥ ባትቀቡትም ፊታችሁን እስኪያማችሁ ድረስ በመታጠብ ጊዜ ታጠፋላችሁ። እንዲሁም ንጣቱ ከፊታችሁ ንጣት የበለጠውን ዐይነርግቡን በግንባራችሁ ላይ ታደርጋላችሁ፤ በላይ ላይም የራስ ማሰሪያውንም ትደርባላችሁ፤ ነጩ ከጥቁሩ ጋር እንዲሔድላችሁ። በዚህ ሁሉ መሀል የቀሚስ ከንቱነት የለምን? እርሱ ብቻውን ምን ጠቀመ? በማያቋርጥ ሁኔታ ዐይናችሁን እያንከባለላችሁ ስትታዩ፤ የሐር መሳናጸፊያችሁን ስትለብሱ ጥበባዊ በሆነ መልኩ እንዳንዴ ስትሽከረመሙ /ስትደበቁ/ እንዳንዴ ደግሞ የመሳናጸፊያውን ቀልፍ ስትከፍቱና ስትዘገ ያየ አንድ ሰው ምን ሊል ይችላል? ለዚህም ደግሞ የሐር መሳናጸፊያውን ልዩ ውበት ለማሳየት የራስ ልብሱን ሙሉ በሙሉ በራሳችሁ ላይ ትጠመጥሙታላችሁ። ከማንኛውም የወርቅ ጌጥ የበለጠ ስለ አካሄዳቸውና ስላሏችሁ ሌሎች የማስመሰያ ሥልቶች ልንናገር እንችላለን። የተወደዳችሁ ልጆቼ እግዚአብሔርን እንፍራው። ስለውጫዊው ጌጣቸው በጣም ስለሚጨናክቱት የሰብራውያን ሴቶች ነቢዩ የተናገረውን እንስማ- «በመታጠቂያ ፈንታ ገመድ፤ ፀጉርንም በመንቀስ ፈንታ በሃነት በመጉናጸፊያ ፈንታ ማቅ ይሆናል።» /ኢ.ሳ.ፎ-፳፬/ እነዚህ ነገሮችና ሌሎች ብዙ ጌጣጌጦች ማለትም ለመታየት ለመማረኪያ ብቻ የሚፈለሰፉ ጌጦች ከወርቅ ጌጥ የበለጠ በስውር የመታየትን ነገር አጉልተው ያሳያሉ። እነዚህ ጥቃቅን ስሕተቶች አይደሉም። እግዚአብሔርን የማያስደስቱም ጭምር ናቸው እንጂ። እነዚህ በድንግልና ራስን ጠብቆ የመኖርንም ነገር ሁሉ ለማጥፋት በቂ ናቸው። አንቺ ልጃገረድ /በድንግልና ያለሽ/ ሆይ ስለምን የሰው አፍቃሪ ለመማረክ ትፈልጊያለሽ? ሙሽራሽ ክርስቶስ አለልሽ። ያንን ብታደርገ እንደዘግባችሁ ሴት ሊፈርድብሽ ይችላል። እርሱን በሚያስደስተው ጌጥ በንጽሕና፤ በመታዘዝ በተከበረ ልብስና በማፈር በማስተዋልም ለምን አትጌጩም? ይህ ማራኪ የሚመስለው ጌጣችሁ እውነተኛ ዋጋ እና ክብር የሌለው ነው። በእንዲህ ዓይነቱ ያልተረጋጋ ሰብእና እየባሱ ከሐዱ ሴተኛ አዳሪንና ደናግላንን ከእንግዲህ መለየት አንችልም። የልጃገረድ ቀሚስ በተጠና መልኩ የሚዘጋጅና ለመታየት የሚዘጋጅ መሆን የለበትም። ልሙጥና ለማስጌጥ ብዙ ያልተደከመበት መሆን አለበት እንጂ። አሁን ግን ቀሚሶቻቸው /አለባበሳቸው/ እንዲታይላቸው ብዙ ሰው ሠራሽ ጌጦች አሏቸው። አንቺ ሴት ሆይ ይህን አስቀያሚ ሥራሽን አቀሚ። ይህን ጥንቃቄያችሁን ወደ ውሳጣዊው ውበት ወደ ነፍሳችሁ አሻግሩት። ለውጫዊው ጌጥ ብዙ ወጪ የሚያስወጣችሁ ገንዘብ የውስጣችሁን

ውበት አያመጣውም። ለውጫዊ ውበት ትኩረት የሚሰጥ ሰው ውሳጣዊ ውበትን ይንቃል። ለአፋዊ /ለውጫዊ/ ውበት ትኩረት የማይሰጥ ከሆነ የትኩረቱን አቅጣጫ ሁሉ ወደ ውስጥ ያደርጋል። «የሳዝናል! መናኛ ልብስ፤ የቆሽሽ ጫማና የማይገባ ልብስ ለብሻለሁ፤ በእነዚህ ልብሶች ላይ ምን ዐይነት ጌጦች አሉ?» አትባይ። ራስሽን አታታይ። ቀደም ብዬ እንደተናገርኩት ገጽታን በጥናት /አስበውበት/ ለመለወጥ /ለማስዋጥ/ በውድ ልብስ ካገጡት ይልቅ ያላገጡት የባሱ ናቸው። በኋላ ደግሞ ራሳችሁ ለራሳችሁ ይቅርታ ብላችሁ ወደኔ ትመጣላችሁ። ዳሩ ግን እነዚህን ነገሮች ስታደርጉ ልባችሁንና መንፈሳችሁን የሚመረምርና የሚያውቅ እግዚአብሔርን ምን ልትሉት ነው? «የምንገጠው ለዘመት አይደለም!» ልትሉትችላላችሁ። አዎ ምናልባትም ላይሆን ይችላል። ግን ለመደነቅ ነው። ለመደነቅ ስትሉ ይህን ማድረጋችሁ አያሳፍራችሁምን? እናንተ ግን አሁንም መልሳችሁ «በእርግጥ ነው፤ ግን በቃ ዐድሉ ነው፤ በደንብ ለብሻለሁ፤ ለዚህ ዐይነቱ ስሜት ግን አይደለም» ትላላችሁ። ለኔ ያላችሁትን እግዚአብሔር ያውቃል። በግልጽ መናገር የሚገባችሁ ግን ለእኔ ነው? በደርጊታችሁ ጊዜ ለነበረው ብቻ አይደለም፤ ኋላም አንድ ቀን ለሚጠይቃችሁ ሁሉም ነገር በፊቱ ግልጥ ለሚሆነው ለእግዚአብሔር። አሁን ተው እያልን አጥብቀን የምንመክራችሁ የእኛ ፈቃድ ለዚያ አስፈሪ ፍርድ ተላልፋችሁ እንድትሰጡ ስላልሆነ ነው። እግዚአብሔር በነቢዩ አድሮ ለኢየሩሳሌም ሴቶች የተናገረው የማግኘታችሁ ይደርሳችሁ ዘንድ እግዚአብሔርን እንፍራው። «አንገታቸውን እያሰገኑ፤ በዐይናቸውም እያጣቀሱ ፈንጠርን እያሉ፤ በእግራቸውም እያቃጩሉ ይሔዳሉና» /ኢ.ሳ.ፎ-፲፮/ በታላቅ ውድድር ላይ የሚፈለገው ጌጥ አይደለም። በትግሉ ሚዳ ላይ የሚጠብቃችሁ መዝናኛትና ዕረፍት አይደለም። በጨዋታው ላይ ተወዳዳሪዎቻችን ታጋዮቹን ተመልከቱ ስለአለባበሳቸውና ስለአረማመዳቸው ትኩረት ሰጥተው ይጨነቃሉን? በፍጹም። ነገር ግን እነዚህን ሁሉ ንቀውና ልብሶቻቸውን ወርውረው የሚመለከቱት አንድን ነገር ብቻ ነው። በትግሉ ሚዳ ላለመቀበል ወይም ለመቀበል። ዲያብሎስ እናንተን በማንኛውም መንገድ ለማጥፋት ጥርሱን እያፋጨ ይቆማል። እናንተ ግን ሳትገነዘቡ ትቀራላችሁ። አልያም ትኩረታችሁ ለዚህ ሰይጣናዊ ጌጥ ብቻ ይሆናል።

ይህ ግምድ በሥርዓቱ ፍጥነትና በጥቃቱ ስፋት አሳሳቢ ደረጃ ላይ የደረሰውን ኤች.አይ.ቪ/ኤድስን በመከላከልና በመቆጣጠር ረገድ ማሳበረ ቅዱሳን ከኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ልማትና ክርስቲያናዊ ተራድዎ ኮሚሽን እና ከብሔራዊ ኤች.አይ.ቪ/ኤድስ መከላከያና መቆጣጠሪያ ጽ/ቤት (HAPCO) ጋር በመተባበር የሚያከናውነው ሰፊ ሥራ አካል ነው።

ዲ/ን ማለደ ዋሲይሁን

ሐመር፡- ስለ ራስህ ብታስተውቀን።
አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- አቶ ዓለም ብርሃኔ ይባላል። ተወልጄ ያደግኩት በአ ዲ.ስ አበባ ከተማ በአሁኑ ቁርቆስ ክፍለ ከተማ ቀበሌ 08/09 በቀድሞ ወረዳ 20 ቀበሌ 29 በ-ልጋሪያ ማዘሪያ አካባቢ ሲሆን የአንደኛ ደረጃ ትምህርቴን በዕውቀት ምንጭ አንደኛ ደረጃ ት/ቤት የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቴን በከፍተኛ 20 ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት የተማርኩ ሲሆን የነበረኝ ውጤት ለከፍተኛ የትምህርት ዕድል አጥጋቢ ስላልነበር ሕይወትን በተለያዩ አቅጣጫ ለማሸነፍ መርጥ ጀመርኩ። ከልጅነት ዕድሜዬ ጀምሮ ለሥነ ጽሑፍ የነበረኝ ፍቅር እጅግ ከፍተኛ ነበር። የሥነ ጽሑፍ ፍቅሪ አድን ከሁለተኛ ደረጃ ትምህርቴ በኋላ የሙዚቃ ግጥምና ዜማዎችን ማዘጋጀት እና መስጠት ጀመርኩ መንፈሳዊ ሕይወቴን በተመለከተ የነበረኝ ክርስትና የመሔድና የመምጣት እንጃ። የሕይወት ክርስትና አልነበረም።

ሐመር፡- ቫይረሱ ደምህ ውስጥ መኖሩን እንዴት አወቅህ? ስታውቅህ ምን ዓይነት ስሜት ተሰጥህ?

«በመታመሚ ደካማነቴን፤ በመፈወሴ ሃይማኖቴን አውቄ አለሁ»

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- በሕይወትህ ውስጥ ክርስትና የሚገለጽባቸው ወቅቶች አሉ። በእምነት ስትኖር ይገለጻል። እኔ ግን እኖርበት የነበረው ዓለማዊ ሕይወቴ እጅግ ለእግዚአብሔር የማይመች ነበር። ከብዙ ሴቶች ጋር ዝመት እፈጽም ነበር። ሰይጣን በእኔ ላይ የነበረው ዓላማ ጉድጓዴን ጥልቅ፣ አሟሟቴን የሚያሳቅቅ ማድረግ ነበርና። በአንድ ጤና ጣቢያ የኤች አይ ቪ ቫይረስ በደሚ ውስጥ እንዳለ ከተነገረኝ በኋላ ራሴን ድንግል ማርያም እቅፍ ውስጥ ነው የከተትኩት። ሌላ ምን አለኝ? በኃጢአት በበደሌ ስለመጣ ብኝ ጸጸት አደረብኝ። በቻዬን ነገሬን በልቤ ይገር መብሰልል ጀመርኩ። ከነበረኝ ከብደት ላይ ወደ ዐስራ አራት ኪሎ ቀነሰ። ሰውነቴ እጅግ ተጎዳ። ስለዚህ የነበረኝና ያለኝ ተስፋ የቃና ዘገሊላ ሰዎችን ገመና የሸፈነኝ እናትን መማጸን ነበር።

ሐመር፡- ወደ እንጦጦ መጠመቂያ ሥፍራ እንዴት ልትሔድ ቻልክ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- ይኼ የሚገርመኝ ታሪክ አለው።

በወቅቱ በእጄ አንዳች ሳንተም አልነበረኝም። ወደ ማገደረ ስብሐት ቅድስት ልደታ ለማርያም ቤተ ክርስቲያን ሔጄ ድንግል እናቴን እንዲህ ብዬ ለመንኳት። ቤተሰቦቼ እንዳያውቁ ሸሽገኝ አንቺ ሁሉን አመቻችተሽ ምሪኝ ብዬ ወጥቼ ሔድኩኝ። አንድ ዳደኛዬ በሦስተኛው ቀን ደውሎ ይጠራኝና እንጦጦ ማሸንን ዐቢይ ጸም እንኳ እንወጣ ብሎኝ፤ ቀለብና ቤት ከራይ ችሎኝ ወደዚያ ወጣን።

ሐመር፡- በእንጦጦ ስለነበረህ ቆይታ ትንሽ ብታብራራልን?

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- በእንጦጦ ለአንድ ወር ያህል ቆይቼአለሁ። በዚያ የነበሩ እንቶች ጠበል እየተጠመቅን ንስሐ መግባት፣ የተሰጠንን ቀኖና መጨረስ እንዳለብን ስለተነገረ ያንን በማድረግ መጠበል ጀመርኩ። የሚገርመኝና የእግዚአብሔርን የሥራውን ድንቅነት መረዳት የጀመርኩት በመጀመሪያው ሳምንት ውስጥ ነው። ጠበል መጠመቅ እንደጀመርኩ ወዲያውኑ ከፍተኛ ጤም አጋጠመኝ። ከሆዴ ብዙ ነገር ይወጣ ነበር። በብዙም ላብ እዘፈቅ ነበር። ዳደኛዬ ምን ያመኝ እንደነበር ስለማያውቅ እየተገረመ «ቢያምህም በሽታው ግን እየወጣልህ ነው» ይለኝ ነበር።

ከሰባት ቀን በኋላ ግን ስለነበረኝ ለውጥ እስከ አሁን ሳስባው አገራማለሁ። ከፍተኛ አካላዊና ሥነ ልቦናዊ ለውጥ ተሰማኝ። ከዚያ በኋላ እውነተኛ ሰላም በውስጤ ሰፊ፣ መረጋጋቴ ለእኔም ለሌሎችም ይታወቅ ነበር። የሰው ነት አቅሜ የተሻለ እየሆነ በመምጣቴ የሌሎችን ጠበል መሻከም ሌሎችንም ሲጠመቁ መደገፍ መርዳት ጀመርኩ ደስታ በውስጤ ሰፊ፣ በእንጦጦ በሁዳዴ ውስጥ የነበረኝን ቆይታ አጠናቅቄ

«በጠበል

መዳን

ይቻላል»

ሐመር- ግንቦት/ሰኔ ፳፻፩ ዓ.ም.

ከወር በኋላ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

ሐመር- ቀድሞ የነበረህ የክርስትና ሕይወት እንዴት ይገለጻል?

አቶ ዓለም ብርሃኔ- ቀድሞ የነበረኝ ክርስትና የየዋህነት ብቻ ነበር። መንፈሳዊ ሕይወትን ጠልቆ ከማወቅ ጻር ላይ ሆኜ መሔድ እወድ ነበር። ነገር ግን የድፍረት ኃጢአት ከፋኛ ይፈታተነኛል። ሳላውቅ ያጠፋሁት አንዳች ነገር የለም። እኔ ያጠፋኝቸውን ጥፋቶች ትክክል አለ መሆናቸውን ለማወቅ በጊዜው አቅም አላጣሁም ነበር።

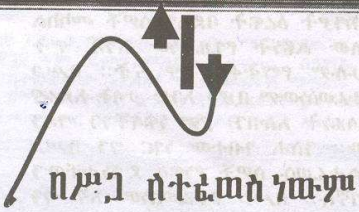
ሐመር- የሥነ ልቦናና አካላዊ ለውጥ ብታይም መፈወስህን ግን እንዴት አወቅህ? ያንንስ በተረጋጸ ጊዜ ምን ተሰማህ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ- መፈወስን ያወቅሁበትን ሁኔታ ስትጠይቀኝ እኔ እግዚአብሔርን ያወቅሁበት ቀን ብለው ይቀላኛል። ለካ እግዚአብሔር ከቶ አይተወኛም። በእውነት እግዚአብሔር ከኔ ጋር መሆኔን ያወቅሁት ያኔ ነው። በእግዚአብሔር ቸርነት በእናቱ ፍቃድ ጸድቃኔ ማርያም ሔድኩኝ። ቦታው ላይ ስደርስ አንዲት እግት አዲስ እንግዳ መሆኔን አውቃለሁ ብታው ሥርዓት ነገረችኝ ስለ ሰብላ ባላውቅም እንደ ምእመኑ መጸም፣ መስገድ እና መጸለይ ጀመርኩ። ቀን ቀን ከገዳሙ ጀርባ ዛሬች ሥር መዋልና መማጸን ማታ ወደ ማደርዳዬ መሔድ ጀመርኩ። በሦስተኛው ቀን ከሰዓት በኋላ ላይ አንድ ራእይ ተሰጠኝ። በፍርሀትና በድንጋጤ ስለዚህ ራእይ አባቶች ጠየቅሁ። በአጋጣሚ የጠየቅኳቸው አባት ከሌላ ገዳም ለሰብላ የመጡ ታላቅ አባት ነበሩ። አንዳች ሳላ ዋያቸው የተያዘኩት በዘመኑ በሽታ እንደሆነ አሁን እንደዳንኩ ሲነግሩኝ ምን የምደብቀው አለ። እውነት መሆኑን ነግረዋቸው፤ ምስጢር የገለጸላቸውን አምላክ አመሰግኜ፤ በእውነት ተመክሮ ለምርመራ ወደ አዲስ አበባ ተመለስኩ። ከበሽታው ነጻ መሆኔን በምርመራ ሳረጋግጥ ደስታዬ ወደር አልነበረውም። ከልጅነቴ ጀምሮ በልቤ ያለችው ድንግል አማለደኝኝ። እንጦ በቆየሁበት ጊዜ እንደዳንኩ ስለተነገረኝ እንጦ ማርያም ምስክርነቴን ሰጠሁ።

ሐመር- መፈወስህ ለሃይማኖትህ ጥንካሬ ምን አስተዋጽኦ አደረገልህ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ- ምን ይጠየቃል። የእግዚአብሔርን ፍቅር፣ የድንግል ማርያምን ድንቅ ቃል ኪዳን፣ አማላጅነቷን በእውነት አውቄአለሁ። እየሔድኩበት የነበረውን ሕይወት ማጻመጥ ጀመርኩ። የዘወትር ጸሎቴ መዘመር፣ ከዘፋኝነት ነጭ መውጣት ለዚያም ቀዳዳውን መፈለግ ነበር። እግዚአብሔር ቢፈቅድ ስለሃይማኖቴ እየጠየቅሁ፤ እየነበረኩና እየተማርኩ ያንን ቀንበር ጥዬ ለመዘመር ጌታን እየለመንኩ ነው። ስለዚህ በመታመሚ ደካማነቴን በመፈወሴ ሃይማኖቴን አውቄአለሁ።

ሐመር- አሁን ኑሮህን በምን ሁኔታ ላይ ነው?

**በሥጋ ስተፎወስ ነውም
ቢሆን ስንድ ታሳቅ
ስደፊና ሐሳፊ ነት
ስስብን፤ ያም ነፍሳችንን
ማዳን ነው። ንስሐ
ገብተው ነገር ግን
በሥጋ ያስተፎወሱ ሰዎች
የነፍስ ድኅነታቸውን
ያገኛሉ። በሥጋ
የተፎወስ ነው ስኛ ግን
ስግዚአብሔር ብዙ
ደፊልግብኛል። ቀፊ
ዘመን ስሳስን «ዳግም
ስንደትበድሱ» ብሎኛል።
ካጠፋንም ከቀደመው
የከፋ ነገር
ስለሚገጥሙን
ነፍሳችንን የማዳን
ሐሳፊ ነታችንን መወጣት
ደገባኛል።**

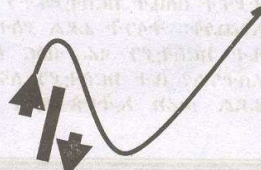
አቶ ዓለም ብርሃኔ- አሁን ሥራ ተቀጥራ እየሠራሁ ነው። አግብቼም የአንዲት ሴት ልጅ አባት ሆኜአለሁ። እግዚአብሔር ይመስለኝ።

ሐመር- በእንጦ አካባቢ ባለው የጠበል መጠመቂያ አሉ የምትላቸው ችግሮች ወይም መጠናከር አለባቸው የምትላቸው መልካም ጅምሮች ካሉ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ- እኔ እጠመቅ ከነበረበት ጊዜ አንጦቶ እስከ አሁን ድረስ የእንጦ ማርያም ጠበል ታላላቅ የፊውስና የተአምራት ቦታ ነው። በአካባቢው አሉ የሚሳሉት ችግሮች የተወሰኑ ናቸው። ምእመኑ በተለይ ኤች አይ ቪ ፖዘቲቭ ሆነው የሚመጡ ጠበልተኞች ቦታው ላይ ሲደርሱ የቦታውን ሥርዓት ጠበል ቦታ በር ላይ ሲደርሱ ይነገራቸዋል። በተነገራቸውም አግባብ ይኖራሉ። ነገር ግን ታማሚው ጥያቄ ካለው፣ መንፈሳዊ ገለት ሲገጥመው፣ ፈተና ሲበረታቡት የሚታገዱ ጸበት የማታው የሰብኩት መርሐ ግብር በቂ አይደለም። በአካባቢው በእንጦ ብቻ ሳይሆን በሌሎችም ታላላቅ የጠበል የፊውስ ቦታዎች መንፈሳዊ የምክር ማዕከላት ቢቋቋሙ ለዚህም ማንኛውም የቤተ ክርስቲያን ያን ልጅ የሆነ እገዛና ድጋፍ ቢያደርግ መልካም ነው። በተጨማሪም በስንቅ ማለቅ የፊውስቸውን ጊዜ አቋርጠው የሚሔዱ ሰዎች የሚደገፉበት ማዕከል ያለመኖር ዋና ችግር ነው። በእርግጥ በጠበል ቦታ ያሉት የንስሐ አባቶች እና የወጣቶች አገልግሎት እጅግ የሚያደስደንቅና ሊበረታታ የሚገባው ነው።

ሐመር- አሁንም ጠበል እየተጠመቀ ፊውስን ከእግዚአብሔር ተስፋ ለሚያደርጉ ምእመናን ምን ትላለህ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ- የእግዚአብሔር ቸርነት ቅርብ ናት፣ የኛ ልብ ነው ፍቅር። ይህንን ለማለት ምክንያት አለኝ። ፊውሳችን ሲፈጥንም ሲዘገይም እዳ አለብን። ልባችን ላይ ያልገረዘነው ወይም ያልተሰናበትነው ኃጢአት ካለ ድኅን ተመልሰን ወደ ጥፋት ልንገባ ወደ ትፋታችን ልንመለስ እንችላለን። ወደአለፈው ኃጢአታችን ላለመመለስ ወስነናል? ልባችን ላይ የቀረ የሰወርነው ያልተናዘነው ኃጢአትም ካለ ፊውሳችን ይርቃል። ፈጥንም ስንድን እዳ አለብን መጻፍችን የምሥራች ነው። ግን ወደ ጥፋታችን እንዳንመለስ ምን ወሰንን? ምንስ ተማርን? ከሁሉም ግን ፍጹም ንስሐ፣ ፍጹም እንባ እና ክርስቲያናዊ ትዕግሥትና ጽናት እንደ ወለስቱ ደቂቅ ሊኖረን ይገባል። ስይጣንን አንተ በኃጢአቴ ምክንያት ሞትን ብታመጣ ብኝና አምላኬ ባያድነኝ እንኳ ጻግም ወደ ኃጢአት አልመለስም እንበለው። አሁኑኑ እንወስን፣ የሚላችሁን ስሙት ያለች እናት አምላካችን የሚለንን ከሰማን አሁኑኑ ታማልደናለች። የሚወደን እርሱ ዳስ ሰን የመጣውም እኛን ለመፈለግ ነውና አይዟትሁ እመኑ እንጂ እንድናለ።

በጠበሉ ይዳሰሰናል፤ መጻገም እንችላለን።
ሐመር፡- ሌሎች በቫይረሱ ተይዘው ነገር ግን በቤታቸው ተስፋ ቆርጠው ላሉሰ ምን ትላለህ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- ስንት ጊዜ እንሞታለን ክርስቲያኖች? ሀገራችን እከ ሰማያዊ ናት። ተስፋችን በእግዚአብሔር ነው። ሰው ለአንድ ትንፋሽ እንኳን ከእግዚአብሔር እንዴት ይለያል ነፍሳችን የሱን እስትንፋስ እየኖረች ለምን? ደግሞ ስንት እስከ መቼ ከእግዚአብሔር እንርቃለን? ንስሐ የተሠራው እከ ለእኛ ነው። ወደ አባቶች እንቅረብ፤ እንናዘዝ፤ ካህናት አባቶች የፈጣሪ ዓይኖች ናቸው፤ በእነርሱ ውስጥ እኛን የየናልና። እናንተም ነፍ እንደኛ መስክሩ። አምላክ ቅዱሳን ደግሞ ይፈልጋችኋል፤ ያድናችኋልም። እንደውም በእናንተ ላይ ያለችው ዓላማ ልዩ ናት። በመመለሳችሁ ታላቅ ደስታ ይደረጋልና።

ምክንያት ዕረፍት ባደረጉ ሰዎች መካከል ያለው ልዩነት የጊዜ ነው እንጂ ሞት ለሁሉም የማትቀር ጽዋ ናት። በሥጋ ለተፈወስነውም ቢሆን እንደ ታላቅ አደራና ሐላፊነት አለብን፤ ያም ነፍሳችንን ማዳን ነው። ንስሐ ገብተው ነገር ግን በሥጋ ያልተፈወሱ ሰዎች የነፍስ ድንኳታቸውን ያገኛሉ። በሥጋ የተፈወስነው እኛ ግን እግዚአብሔር ብዙ ይፈልግብናል። ቀሪ ዘመን ስላለን «ዳግም እንዳትበድሉ» ብሎ ናል። ካጠፋንም ከቀደመው የከፋ ነገር ስለሚገጥመን ነፍሳችንን የማዳን ሐላፊነታችንን መወጣት ይገባል።

ሐመር፡- በዓለም ላይ መጻገን አይችልም የተባለው ይህ በሽታ በቅድስት ቤተ ክርስቲያናችን ጠበል መሽነፋን ስታስብ ምን ይሰማሽል?

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- በአሁኑ ወቅት የዓለም ምሁራን የዚህን በሽታ መድኃኒት

እኛስ ለቤተክርስቲያን ምን አደራግን ላት? ምንም፤ ራሳችንን እስኪ እንጠይቅ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- ቤተክርስቲያን በአስተዳደር ደረጃ ማድረግ እያለባት ያላ ደረገችው ምን ነገር አለ ብለህ ታስባለህ?

ቤተ ክርስቲያን ምእመናን በነፋቄ ትምህርትና በድህነት ምክንያት እንዳይ በታተነባት መጠበቅ አለባት። ይህ ደግሞ መንፈሳዊ ብቻ ሳይሆን ሰብአዊም ግዴታ ነው። ስለዚህ በእኔ አስተያየት ስብከተ ወንጌልን በስፋት ማዳረስ ይኖርባታል። ከዚህ ባልተናነሰ ምእመናንን ከጸሎት ጉን ለጉን ሠርቶ መብላትን ባሕል እንዲያደርገው ሠርተው ካገኙት ደግሞ ሌሎችንም እንዲደግፉ እነርሱንም መስለው ሠርተው እንዲጠቀሙ በፍቅር መተሳሰብን ማስተማር አለባት። ቤተ ክርስቲያን ባላት የአስተዳደር መዋቅርና በምእመናን ተነሣሽነት በሀገሪቱ ኢኮኖሚ ውስጥ ከፍተኛ ተሳትፎ ሊኖራቸው ይገባል። አስተዳደሩም ከምእመናን የሚሰበሰቡትን ገቢና ቤተ ክርስቲያን በራሷ ያላት ታሪክና ቅርስ የሚያስገኛለትን ገቢ ወደ ሌሎች የልማት ክፍሎችም በማህር በገቢዋ ገቢ ማግኘት አለባት። እንጂ ገቢዋን ተጠቃሚ ብቻ እየሆነች እርሷና ልጆቿ ለማን መሆን አይገባቸውም። በዚህ ጊዜ ሀገራችንም ትጠቀማለች።ፄ

እግዚአብሔር ይስጥልኝ

ሰደጣንን ስንተ በኃጢአት ምክንያት ሞትን ብታመጣብኝና ስምሳኬ ባደድነኝ ስንኳ ደግሞ ወደ ኃጢአት ስለመሰለም ስንበሰው።

ሐመር፡- በበሽታው በሥጋ ላይፈውሰ ስለሚያልፉ ሰዎች ምን ትላለህ?

አቶ ዓለም ብርሃኔ፡- ሰዎች በንስሐ ወደ አምላካቸው ቀርበው ወደ ጠበል ሲመጡ ሁለት ዓይነት ድንኳትን ያገኛሉ። ያም የሥጋና የነፍስ ድንኳት ነው። ሰዎች በሥጋ ባይደኑ እንኳን በነፍስ ዘላለማዊ ቋን ቤት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ። ትልቁ ሞት እከ ያ ዘላለማዊው ሞት ነው። የዘላለም እሳት ከሱ በንስሐ ታጥቦን ድንኳት መትረፍ በራሱ ለኛ ትልቅ ሽልማት ነው። ለኛ ትልቅ አክሲል ነው። ስለዚህ በሥጋ ባይፈወሱ እንኳን በንስሐ ከተመለሱ በቃ ትልቅ ድላቸውና ሽልማታቸው ነነት መንግሥተ ሰማያት ናት እላለሁ።

እኔ በዚህ በሽታ ሞትን እንዳልቀቀ በል ፈቃዱ በመሆኑ ድኛለሁ እንጂ ሞቴ አትቀርም። በሥጋ በተፈወሱትና በበሽታው

ለማግኘት ብዙ ቢጥሩም አልሆነላቸውም። እግዚአብሔር አምላክ እኛን ማዳንን በዚህ ሆኖ ቤተ ክርስቲያን መግለጹ እንዲታይ ቀዳማዊት፣ በደሙ የመሠረታት እውነተኛ ደብዳቤ እምነት አርቶደክስ ተዋሕዶ መሆኗን ያሳያል። ለዚህም አምነው የሚጠመቁ ሁሉ የሚደኑላት እውነተኛ መንገድ መሆኗን ላስብ ልቤ በደስታ ይዘላል። እግዚአብሔር ይመስገን።

የተደመኝውን መንገድ እናስብ። በፍጹም እምነት በንስሐ ተመልሶ በዚህ ሆኖ ቤተ ክርስቲያን የማይደኑ ማንም የለም። እግዚአብሔር ሁላችንንም ለመቀበል እጆቹ እንደተዘረጉ ናቸው። ሁላችሁንም ክርስቲያኖች ስለቤተ ክርስቲያናችን አብዛተን እንጨነቅ። ትላንት ፊደል ያስተማረችን ቤተ ክርስቲያን ነፃ ብዕር ስንጨብጥ ረስተናል? ቤተ ክርስቲያን ለኛ እምነት ፊደል ታሪክ ኢትዮጵያዊነት ሰጠችን፤

ስሱብ የዳናውን

ዓለም ስትገደሰ ስመጣሰ ስትሞክር
የሰዎችን ግንኙነት ለማን ለማን ለማን
ክብሩ ገደብ ስኛ መገመን ከጠኑ

ፍቅር ሲቀዘቅዝ ትሰብት ሲገነፋ
ክስት ክስት ነጥር የመጣውን
ስፍብርት ሳይበሰት ባህር የተፈውን
ሰድፎትን ሳይሰገድ ሞት ያሰገደሰውን
ዳዊ ስምዖንቀው ያመሰገነውን
ስሰት ስሰፎትን ስንደ ክብር ቆጥር
ሰደፍን በስገታ ያጠቀ ዳፍር
ዘመትን ሲገበዝ ያሰብ ጌታውን
የቀሰቀሰ በመስቀሰ የተሰቀሰውን
ስንተም ስንደተዳና ስሰብ የዳናውን

ከደ/ን መሳገብ ዳርሱ
ከሐዋሳ ጤና ሳይንስ ገቢ ጉባኤ

የሐመር መጽሐፍት ገገጅት ክፍል የግለሰብ ቋንቋ ያለውን የማይተካ ዘርፈ ብዙ ሚና በግጥና የአገባብያን ፍላጎት መሠረት በግድረግ ይህን «ለሰጊያ - የገለገ ቋንቋ ትምህርት» የተሰኘ ዓመድ ከ፲፱፻፺፬ ዓ.ም. ጀምሮ መከፈቱ ይታወቃል። በዓምዱ የሚቀርበው ትምህርት በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ መምህራንና ተማሪዎች በሚያገለግል ወር ፲፱፻፺፮ ዓ.ም በተቋቋመው «የላላን ገለገ ወዳጆች ግንባር» የሚዘጋጅ ነው። አቅራቢውም በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ መምህር እና የግለሰብ ተናጋሪ ቤተሰብ መሥሪች ናቸው። ማገባሉ ለገለገ ቋንቋ ፍላጎት ያላቸውን ሁሉ በቋንቋው ማገባብ መጻፍና መናገር የግስቻል፣ በቋንቋው የተጻፉትን ዕድሜ ጠገብ መጻጸፍት በመመርመር ያካበቱትን ልዩ ልዩ ሀብት ለትውልድ የማቆየት ዓላማና ግብ አንገብ የተነሳ ነው።

መ/ር ደሴ ቀለብ

ግለሰብ ከእስያ ልሳናት ጋር ሲነጻጸር

በዓለም የሥነ ልቦና ጥናት መሠረት የአካል /የሥነ- አካላዊ/ ቋንቋ ጥንታዊ ግንኙነት የተረጋገጠው በአንጻሩ የሥነ ጽሑፍት ቅሬት ሲሆን ይህ ቋንቋ በሥነ ልቦና ተማሪዎች ዘንድ የምሥራቅ ሲማዊ ልሳን ተብሎ በቅርብ ጊዜ ከተገኘው ከአብላጭ ቋንቋ ጋር የሚመደብ ነው። አካል እና አሦር በመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል በአገር ስፍራ ስፍራ የተገለጹ እና ከኖን ዘመን በኋላ የታወቁ መካከተ ሥልጣኔ ናቸው። በሥነ ጽሑፍ መረጃ የአካል ልሳን ጽግኖ ቅ.ሐ.ክ. እንደነበረ ይነገራል። በኋላ በአራምያ የአራማውያን የተባለው ቋንቋም ራሱን የገለጸበት ጊዜ ነበር። ይሁን እንጂ በሥነ ቅሬተ ምድርም ሆነ በሥነ ልቦና ተመራማሪዎች ዘንድ አካል የአካላዊ ጥናት የአስተዳደር፣ የታሪክና የሥነ ጽሑፍ መረጃዎች እንደነበረው የተረዳ ነው።

የክምም ልጆች ኩባኔ ምክርቤ ራይም፣ ፋጥ፣ ከነጻን ናቸው። የኩባኔ ልጆች ሳባ፣ አውላጥ፣ ሰብታ፣ ፊጊም /ራይም/ ሰበቅታ ናቸው። የፊጊም ልጆችም ሳባ፣ ዮድዳን ናቸው። ኩባኔም ናምሩድን ወለደ፣ እርሱም በምድር ላይ ነገረ ማህን ጀመረ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ነገረ ላዳን ነበረ፤ ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት ነገረ ላዳን እንደናምሩድ ተባለ። የግዛቱም መጀመሪያ በስናላር አገር በባቢሎን ለራከን አርካድ /አካድ/ ካሌድን /ካሌድ/ ናቸው። አሦርም ከዚያች አገር ወጣ። ነገዳን የረሀቦች የተባሉትን ከተማ ካህን በነጻዎና በካህ መካከልም ዳስን ፊሲን ሠራ። እርሱም ታላቁ ከተማ ናት ምድራይምም ለ-ዳምን አኒሚትምን /ዐናሚምን/ ላህበምን ንፍታሊምን ጳጥሮሲምን /ፊትሩሲምን/ ከእርሱ የፍልጠኦም ስምች የወጡባቸውን ከሰሎሚምንና ቀፍተሪምንም ወለደ። /ዘፍ.፲፮.፲፱/

አፍሪካውያንም በየዘመናቱ የሥልጣኔ ግለሰብን በመገንባት ጠግሮስ እና አፍሪካ ጳር እንደ መሠረቱ፣ አካላዊያን ፈለገ ግዳንን የራሱን ለአፍሪካውያን ሕዝቦች የሥልጣኔ መሠረት አድርጎ መቆየት የሚታወቀው ታሪክ ነው። አፍሪካውያን በራሳቸው ፊደል ቢጠቀሙም በተለያዩ የዓለም ዑቀና ተጽዕኖዎች ሥር በመውደቃቸው መሠረታዊውን ፊደል ጽሕፈታቸውንና ቋንቋቸውን ሲያጠቅሙ ስለሆኑ ስለሆኑ። ይህንን ፊደል ጠብቃ የተገኘው አቅዮአዊ ናት። የአትሮጵዳ ፊደልና ቋንቋም በሥነ ጽሑፍ መረጃነት ለዓለም ከቀረቡት ልሳናት የሚታወቁባቸው ባሕርያት ሲኖሩት ከጠፋው ከአካል ቋንቋ ይበልጥ በሥነ ጽሑፍ መረጃነት ራሱን ያሳደገ ሆኖ እናገኘዋል። ይህንም በቋንቋው ጠባቂነት ከአካል ጋር ቢመሳሰል በራሱ ደግሞ ከአፍሪካ ለሰያ ከቋንቋ መለየት ይህ ሲማዊ ካማዊ ብሎ ለመጠቅለል የሚያስችግር ቢሆንም በቋንቋ ጥናት ዋና የመለያ ፍጥረት በማጥናት መመደብ የሚቻል ይሆናል። ከዚህ አንጻር ግለሰብ ሲማዊ፣ ደቡብ ሲማዊ፣ ሰሜን ሲማዊ /በአትሮጵያ/ አድርገው የሚከፋፍሉበት።

ልዩ ልዩ አስግታ መካካት መመሳሰል ምሳሌ - ሳባ፣ የቋንቋዎች የራሳቸው መመሳሰል፣ የሥነ ቅር ጽ- መመሳሰል ወይም ሲሆን ግለሰብ ከነዚህ ቋንቋዎች መደብ የሚለዩት ጠባቂነት አልነበሩትም ወይም ደግሞ በእነዚህ ቋንቋዎች የተካኑ ጽሑፎች በግለሰብ ግን አልነበሩም ማለት አይቻልም። ለአብነትም የህል «ተባባሪ» የሚለው የጥንት ሥርወ ምን ይመሳሰላል የሚለው ሲጠና ከአረማይክ ይልቅ የግለሰ «ታሰቦ» የሚለው ቃል ቀዳሚነት ጥንታዊነት ይኖረዋል። በዚህም ምክንያት አረማይክ የጣውን ግለሰ በመጠቀም እንደት አረማይክ ለግለሰ በመጠቀም የጣውን ቃል ሲያቀብለው ቻለ የሚል ጥያቄ አስነሥቷል። ይህ ብቻ ሳይሆን ግለሰ በድምፅ ንብረት የሌሎች የአፍሪካ ልሳናት እና የፍት ምሥራቅ ልሳናት የሚታወቁበትን የድጠ ምስት ንብት በመያዝ ከአፍሪካ ልሳናት ጋር ሊያመሳሰሉ ይችላሉ።

በተጨማሪም በግለሰ ቋንቋ በቀዳሚ ደረጃ ገርዘር ጊዜ የአገናዛቢ ቅጥዎችን የምንጨምር ሲሆን አካድያን ግን የሚጠቅሙት ባሕርይን የሚያሳይ ነው።

Table with 2 columns: ግለሰ - አካድያን and አካድያን - ግለሰ - አካድያን. Lists cognates between the two languages.

ጥንታዊ ቃላትን እየወሰዱ ቋንቋን በአንድ መመደብ የሚቻል ነው። ጥንታዊ አናባቢ /ኸ/ ከአካድያን ይልቅ በግለሰ መጠቀም ግለሰን ልዩ ያደርገዋል። አካድያን እና ግለሰ በካልሌይ የመጠቀሙ ድምፅ ሲኖራቸው ጥንታዊ የደቡብ ዐረብ ልሳን ግን የሌለው በመሆኑ ግለሰን እንደት ከካልሌይ ቋንቋ ከሳባ መጣ እንላለን? በተጨማሪ የግለሰን ከሌሎች ከሚመሳሰሉት ከግዕዝዊው ምሥራቅ ሀገራት ቋንቋዎች ስናገኘው የጥንታዊ የቋንቋ ባሕርይ ቅርጽና ድምፅ መያዙን የምናገኛቸውን ቃላት እንጠቀማለን።

ግለሰ ከሌሎች ቋንቋዎች ጋር

Table with 4 columns: ፊብራይስጥ, አረማይክ, ግለሰ, አግርኛ. Lists cognates between these languages.

ጥብርያዶስ... ከገጽ ፵፫ የገረ

ጥብርያዶስ በዛሬው ዘመን ላይ

ጥብርያዶስ ወይም የገሊላ ባሕር ቅዱስ ሐይቅ ነው። ጌታችን በዘመኑ በሂደተ እግሩ የቀደሰውና፣ በአፋ ቃል የገሠጸው ባሕር ነውና። ዛሬም ቢሆን በዚህ ውብና አምላካዊ ተአምር የተገለጸበት ባሕር ላይ የሚጓዝ አማኝ ክርስቶስን በዓይን ልቡናው ማዕበሉን ሲገሥጽ፣ ሞገዱንም ሰላማዊ ሲያደርግ ማየት ይቻላል። እጅግ ውብ የሆነው ይህ ባሕር እንደሰማይ የጠራ ሰማያዊ ቀለም ተላብሶ በእርጋታና በጸጥታ ከአጽናፍ አጽናፍ ተንጣቦ ይታያል። ነፋሱ የማይቆም ቢሆንም ሰውን የሚያቀዘቅዝ ዝና የሚያረጋጋ እንጂ የሚያውክ አይደለም። እነ ቅዱስ ጳጥሮስ ይቀጠቷቸው የነበሩትን ጀልባዎችን የሚመስሉ ጀልባዎች ዛሬም ለአምላክ ትእዛዝ ታዛዥ ሆነው መረብን ይሞሉ የነበሩትን የዓሣ ዝርያዎች ያሠግራሉ። ነገር ግን ከጥጠራ ጦርነትና የኢየሱሳም ጥፋት በኋላ ብዙ መንደሮችና ሀገሮች ከዳርቻው አሸዋ ውስጥ እንደተቀበሩ ቀርተዋል። ዛሬ ከዚህ ሐይቅ ዳርቻ ላይ የሚገኙት ከተሞች መገደሎንና ጠባርያ ብቻ ናቸው። መገደሎን ጌታችን ሰባት አጋንንትን ያወጣላት የማርያም ሀገር ናት። /ሌቃ.፳፫.፲፫/ ዛሬም ድረስ ከጥንት ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን በጥብርያዶስ ዳርቻ የምትገኘው ይህች ታናሽ መንደር ብቻ ናት። በእርጋ ውስጥ ግን ጌታችን ታላቅ የሆነውን የማዳንን ሥራ ሠርተባታል። በሰው የተናቀትንና ታናሽ የተባሉትን የሚያከብር አምላክ ስሙ ይመስገን!

ጥብርያዶስ ግን ዛሬም ከጸጌ ዓመ ታት በኋላ በአርቡ ላይ የተፈጸመውን ድንቅና አምላካዊ ታሪኮች በውስጡ እንዳቀፈ አለ። ማንም መንፈሳዊ ሰው ወደ ዚያ ሐይ ከሰታው በረከትን ሳያገኝ፣ በአ እምሮውም የአምላካችን ፍቅር ሳይቀረጽ፣ መንፈሱም በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ታሪክ ሳይመሰገጥ አይመለስም። በእውነትም ዛሬ ከጥብርያዶስ ዳርቻዎች የቆመ ሰው ቢኖር አምላክ ደቀ መዛሙርቱን ሲጠራ እንዲሁም ከትንሣኤ በኋላ ለሐዋርያነት ሲያጸና የቆመበት አለመሆኑን እንደት እር ግጠኛ መሆን ይችላል? «ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እዚህ ዳርቻ ላይ ቆሞ ነበር፤ በዚህ አልነበረም» ለማለት ምስጢሩንና ታሪኩን አምላክ በሚገልጸው መጠን ማወቅ ያስፈልጋል። ያን ምስጢር ደግሞ ሊያክ ፍል የሚችለው ቅዱሱ ሐይቅ ብቻ ነው። የጌታችንና የአምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስሙ ለዘላለም ይመሰገን አሚን።ፈ

ገለዝ ቋንቋ እና ዕብራይስጥ በየዘመናቱ ባላቸው ዕረጎች ግንኙነት ይታወቃሉ። ቃላቱም የበለጸጉ የሥነ ጽሑፍ ሀብት በግስቀመጣቸው ታሪካዊ እና ሃይማኖታዊ ግንኙነትን ያጠነኩ ሆነው እናገኛቸዋለን። ይሁን እንጂ የጥንቱን መልክ እንዳንደ ግዙብ እንዳንደ ዕብራይስጡ ሲጠብቁ እናገኛለን። ለአብነትም፡-

ዕብራይስጥ	ገለዝ	ትርጉም
ሽ ሮይም	ሠኑይ	ሁለተኛ
ሻሎሽ	ሠሎሳ	ሦስተኛ
ሸጥን	ሠሙን	ሥምንት
ሐረሽ	ሐረሠ	አረሠ
ጠሻን	ጠብን	አረዳ
ሳፋር	ሰፈረ	ቆጠረ
ካታሻ	ከተበ	ጻፈ/ከተበ
ሮእሽ	ሮእስ	ራስ

ግስታወጅ፡ የዕብራይስጡ ሠ እንደ ሽ ይነበባል ስንል የአማርኛውን ሽ ግን አይደለም። ግዙብ ደግሞ ከአማርኛው ሽ ይልቅ ወይም እንደ ዕብራይስጡ «ሽ?» /ሠ/ ከመነበቡ ይልቅ «ሠ?»ን በጤ አመላሰሉ የነበረዋል። ምሳሌ የዕብራይስጥ ሻሎም በግዙብ ሠላም ነው። ዕብራይስጡ በጥንቱ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ይዘቱ የነበሩትን ብ>ና ድ>ት እና ከ>ሕ በመለወጥ ጠባዩ ይታወቃል። ይህ በሌላውም ልሳን ለምሳሌ በግዙብ ደለ ጠባይም ነው።

በግዙብ እንኳጋር

ገቢ መንግሥት /የመንግሥት ሠራተኛ/ እር ጎደርክ? ምንት ሀለወክ? ምን አለህ? እም አም በል ቅብፆ በል ቅባው ተማሪህ አንተ? ተማሪ ነህ? አሰናገድ? ስንት? አስከፍህ! አስከሁን አሰናገድ አሁን? ዕድሜህ ስንት ነው? ለምንት ጉንደይክ? ለምን ዘገየህ? አሰናገድ ብርር ይትረከብ? ስንት ብር ይገኛል? ምስለ ሙኑ ትኅብር? ከማን ጋር ትኖራለህ? እም አይቲ መጻእክ? ክየት መጣህ? ቤተ ክርስቲያን ተሐውር? ቤተ ክርስቲያን ትሐጻለህ? በጽባሕ ወሚመ ስምሰየት? በጻጊት ነው ወይስ በምሽት?	ሊስትር /አብራቴ አሣሪ/ እግዚአብሔር ይሰባሕ ተለምኑ ወማመ ተለም ነው ወይስ?... ከዊ ወ-እቲ አልብዩ ካልእ ከዊ ነው ሊላ የለኝም እህ እሽ እም እም ሣልሳይ ሦስተኛ እር እንደት? ሶሥሩ ወሰዱሱ ሶሥሩ ስድስት እምጸራልዩ ወ-እቲ ዘመጻእኩ ከገጠር ነው የመጣሁ በበዕለቱ፤ ስሥሩ ይከውን በተየኑ ጅ ይሆናል ምስለ ቢዕዩ ከጓደኛዬ ጋር እም ወልቁጤ ከወልቁጤ እም አሐውር ነበ እግዚአብሔር እም ወደ እመቤታችን እሑዳህ በጽባሕ ወ-እቲ ለኪዳን ለኪዳን በጻጊት ነው።

የሴቶች አለባበስና...

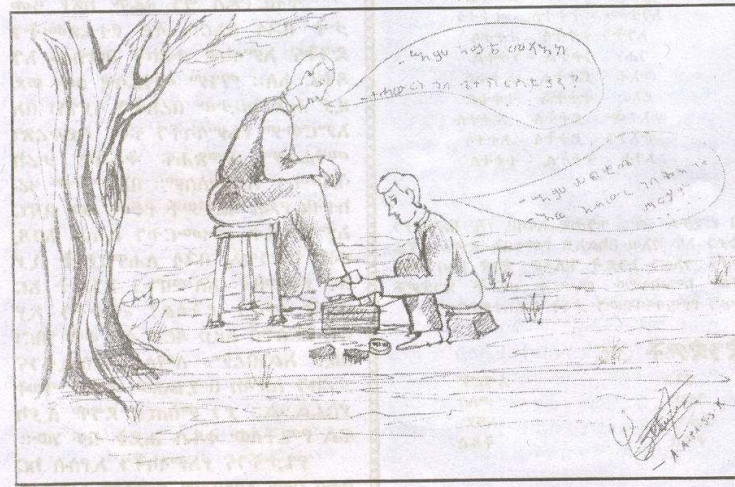
ከገጽ ፴፭ የገረ

ስለ ድምፅ /አነጋገር/ ምንም ነገር አላ ልኩም። ምንም እንኳ በጣም የማስመ ስል ነገር በዚህም ቢታይባችሁ። ስለሽቶም ሆነ ስለ ሌሎች ጉዳዮች ምንም አላል ኩም። በዓለም ሴቶች የምንጠላው /የሚ ቀየሙን/ በእነዚህ ጉዳዮች ነው። ለድንግ ልና የሚሰጠው ክብር ጠፍቷል። መከበር እንደሚገባት ማንም ሰው አያከብራትም። ጊዜ የሚሰጡት ለራሳቸው ክብር ባልሆነ ጉዳይ ላይ ነው። በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሴቶች ከመንግሥተ ሰማይ እንደሚመጡ መስለው መታየት አይገ ባቸውምን? አሁን ግን ተንቀጥለው። ምንም እንኳ ከእናንተ መካከል ጠንቃቄች ብት ኖሩም እነዚህ ግን ሊናቁ ይገባቸዋል።

ዳሩ ግን ቤቷን የምትመራ ባልና ልጆች ያሏት ሴት ለዓለም መት መሆን ሲገባት ስለራሷ ከማሰብ ይልቅ ለዓለም ራሷን መሥዋዕት ታደርጋለች። ይህቺ ሴት ታዲያ ልትንቅህና ልታሞኘህ አት ችልምን? ምንኛ ጥንቃቄ እንደምታደ ርግ ተመልከት! እንዴት የሚያም ነገር ነው! በትሕትና አለባበሳችሁ ውድ ጌጣ ጌጦችን ለመታደ ከለበሱት ሴቶች እና ንተ በልጣችሁ ተገኙ። በወርቅ ተንቆጥ ቁጠው /አሸብርቀው/ በልዩ ሁኔታ ከሚ ለብሱትም እንዲሁ። በትሕትና አለባበሳ ችሁ ተሸላችሁ ተገኙ። በመልካም ሥራ ምች ተጠምዳችሁ ስትገኙ ራሳችሁን በገጣጠ ለመሸፈን አትፈልጉም /አትሹትም/።

በእነዚህ ምክንያቶች ግን ደናግላን ከዚህ ዓለም ሴቶች ባነሰ ሁኔታ ይከበራሉ። በድንግልና ሕይወት የሚጠበቅባቸውን ሥራ ምች አይሠሩምና። ይህ ለሁሉም የሚነ ገር አይደለም። የሚገባ ልብስን በመል በስ /ትሕትናን/ ይማሩ ዘንድ በስሕተት ላሉት እንጂ። ትሕትናን ሊያስተምሩ የሚችሉ ከወቀሳ የጸዱት የሚገባውን ለሌ ሎች ሊያስተምሩ ይችላሉ። ነገር ግን ይህ ግሣዬ በምግባር /በተግባር/ መገለጥ እን ዳአለበት እወቁ። እነዚህን ነገሮች የምን ላችሁ /የምንነግራችሁ በእጅጉ እንድና ዝንባችሁ አይደለም። እናንተን እንድና ርማችሁ፤ በእናንተ እንድንደሰት እንጂ። ሁላችንም እነዚያን እግዚአብሔር የሚቀ በላቸውን ነገሮች ሠርተን ከጌታችን አ የሱስ ክርስቶስ በተገባልን ቃል ኪዳን መሠረት በረከቱን እናገኝ ዘንድና በክብሩ እንድንኖር ነው።

St. Chrysostom, Nicene & Post Nicene Fathers Vol. 13. Homilies on Timothy (432-35)

ከእንባብያን ስእንባብያን

የፋሲካ ሲቢት

ትሰገሥት ታፈሪ

ሰዓም ሰቡሳቸው ደቡን!

እንዴት በጃቸውሰኛ? የፋሲካ ሆይ እንዴት ነው? በፋሲካ ሰዓም ሆይ ግላግራሪመርምበት መቸም አይኖርም። ሰዓምሳ ስምሰት ቀናት ክቅባት ጋር የተረሳሳ ሆይ የእንኳን ደህና መጣህ ደቡን፣ ደም ከከረመ ሆይ ጋር ያስመግባባት ደቡን መንጫጫቱ የተሰመደ ነው። እንግዲህ እዚህ ሳይ ነው ብሰጥ መሆን «በመጠን ነገ» የሚሰ ጥቅስ እንዳለ አትርሱ።

ኔ ምሰው የትንሣኤ ሲቢት የት ነበራቸው? በቤተ ክርስቲያን፣ በኖራፊ ቤት፣ በእንቅጫ፣ በሰካር፣ በዝሙት...

እንገተ ከመናገራቸው በፊት እኔ የራሴን ሳውራ። መቸም ሺ ጊዜ ተግኝቶ ብሆን ... ሰዎች ክርታታ ብሰው ስም ቢያወጡሰኛ ስምሰት አስታማም የጌታዬን የመድኃኒቱን የሲዮሱስ ክርስቶስን የትንሣኤ በዓል ያከበርኩት በቤተ ክርስቲያን አጠቃላይ ነው።

ክርስቶስ ተንሥሎ አውታን ... በዓቢይ ኃይል ወሥሰሰሰሰ
አሰር ሰሰዳሳ ... አጋስዞ ሰሰዳሳ

ስም እዚህ ... ከነ ... ፍስሐ ወሰሰሰሰ ... እያሰኩ።

እናሳቸው የሲቢቱ ቅዱስ አወቅ ወደ ቤቴ ስመሰስ እኔን የመሰሰ ነውሳ ሰባቸኝን በስጥፍ የሚበሰሰሱ ሴቶች ከፊል ግራቅት በሆነ አሰባሰባቸው፣ ወንዶች ቅጥ በጠፋው ይገራቸው በእነሱ ሰባ አምራው፣ በእኛ ሰባ ሰትዝብተ ተዳርገው መንገዱን አስንቀውታል።

መንገዳቸው

ወደት እንደ ሚያቀና መቸም ሳትጠረጥሩ ስት ቀረም። እኔ እንደሆነኩ ገና ድር አውቅባቸው ሰቡ። በሕመማት ሰዓምን ጃርዬ በዘፈን ማስታወቂያዎች ሲደነ ቀር ምንም አሰ ቀረውም ነበር። መቸም እገፈ አርፎ አይቀመጥ የመንገድ ሳይ ገድገዳዎች የመ ብራት፣ የሰሰክ እንጠቶች ሆሱ የፋሲካን በዓል ድገስ ደሰፋሱ።

ሰዚያውም ስሰቡት «ፍቅሩን ረገጥሽው፣ ክህደትህ ስንጃ ቴን ቅረጠው፣ አይኖቸሽ፣ ጥርሶቸሽ ...» የሚሰ ሐሳቦች ሳሳቸው ዘፈኖች በሲቢት መኳተን ምን ደባሳሰ?

«እነገሩ ስለ ሀገርም ሰዚፈን ደቸሳሰ?» የሚሰ ደኖራ። ሀገርን ማን ፈጠራት? ቃሱ ብቻውን ዓለምን የፈጠረ እንዘሰብሐር ነው።

የፋሲካን በዓል ስለመሰከተው ወንድም ሴቴም መንገድ ሳይ «ጩቅ ሆነሞሰ»። የፋሲካ ባሰቢት «አትስከር» ስለ? ወደስ «ሰከር?»

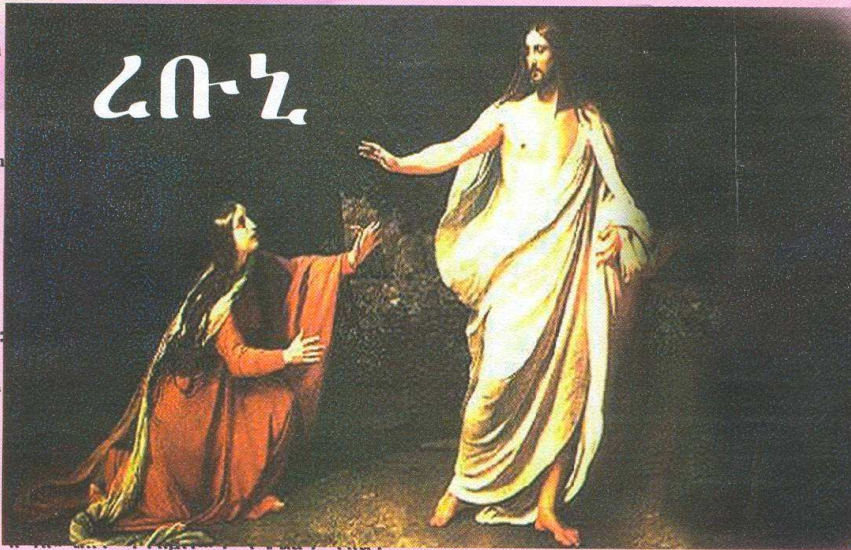
ፋሲካ እኮ የባለ ዓይኖሚ ገድሰ አይደለም። ፋሲካ እኮ የከሃዲ ፍቅረኛ መታሰቢያ ቀን አይደለም? ፋሲካ እኮ የአንድ ታዋቂ ዘፋኝ ድሰ አይደለም። ግፋሲካችን ክርስቶስ ሲዮሱስ ነው።?

ስሱ እየወደድነው ስሰከዳንም፣ እየጠሳነው ወደደን እንጃ። ስሱ ፍቅራችን አሰረገጠም። ጠሳት ዲያብሱስን ግገጠሰን እንጃ ...

እዚህ ሳይ መገዳሳዊት ማርያምን ማስታወስ ግድ ደሰ ኛ። ሕይወቷን ሆሱ በዝሙት የኖረች ጌታ ሲዮሱስ ክርስቶስ ወደ ስሱ በመጣች ጊዜ እክብር በፍቅር የተቀ በሳት፣ ሰባት አጋንንት ያስወጣሳት፣ ኃጢአት እንደ እግር ስሳት የፈጃት ምስኪን ሴት በትንሣኤ ሲቢት የት ነበረች?

«ስደ ስሷ እኪ ከተደረገሳት ስንዳር...» ብሎ የሚያሰብ ደኖር ደሆን? ያሰተደረገሰት በራሱ የቅመ ስሱ ማን ነው? በምህረት ያሰታየ ማን ነው?

መገዳሳዊት ማርያም ግን ባሰውሰታዋን ስሰረሳቸው። ስንቅሰፍ ስሳሽነፋትም።

የተወቸው የዓለም ዳንኪራ ስሳሚ ስሳትም። ስለ ፍቅሩ ብሳት በመ ስቀሰሳዬ በስቃይ ሲቃትት ያዩቸውን ... ጩቸ በሲቢት ወደ ቀራ ኒዮ። እሾሁ፣ ቅንጥረ፣ እንቅፋቱ፣ የሴ ሲቴ ግርማ ስሳ ስፈራትም። ተነ ሥቶ አዩቸው፣ ስባቷን። ተነ ሥቶ አዩቸው፣ በፍቅር ብቻ የሚረካትን ስምሳክ። ከስሷ በፊት ማንም በት ንሣኤ አሳዩውም። ውሰታን ግላይዘ ነጋየበሰጠ ደውሰ ሳታሰና።

የሆነሱ ሆነና «ወግ ቢያበዙት በሰህያ አይጫንም» ደባ ሳሰ። ፋሲካም ስሰፎ አይቀርም። በዓመቱ ደመጣሰ። ያድ ሮሰንና ስሆን ብን ቀመጠርሰ? የፋሲካ ሲቢት የት ነን? ቀ

ከትሰገሥት ታፈሪ
አዲስ አበባ

አዲስ የሕጻናት መስተማርና መጽሐፍ ለልጆችዎ በማኅበረ ቅዱሳን ማክራይሆ ሱቆች ያገኙታል

የመጽሐፍ ቅዱስና የሥነ-ምግባር መስተማር

አዘጋጅ፡ ቀሲስ ሰሎሞን መሱቤታ

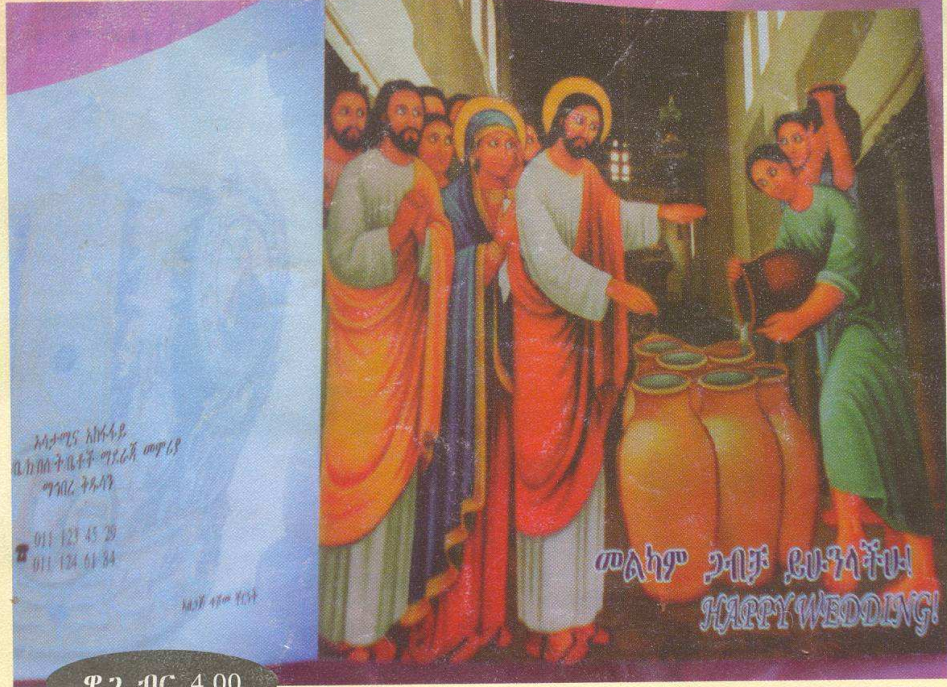

የጥምረት ስጅምሳና ሰገል ተጠቃሚዎች

በኦሮምኛ ቋንቋ የተዘጋጁ የመዝሙርና የስብከት ካሴቶች በሥርጭት ላይ

ለጅምላ አከፋፋዮች የተለየ ቅናሽ አድርገናል ስልክ 011 124 61 81/82/84 ፖ.ሳ.ቁ 80078

አዲስ የጋብቻ ፖስት ካርድ በገበያ ላይ

አገልግሎት ለሰጪዎች ለሰጪዎች ማረጋገጫ መስጫ ማኅበር ትራስት

011 124 43 29
011 124 61 34

ዋጋ ብር 4.00

በጅምላ ለማክፋፈል ለምትፈልጉ ልዩ ቅናሽ አድርገናል። ስልክ 0111 246181/82/84 ይደውሉልን በፖ.ሳ.ቁ.80078 ይጻፉልን።

ግብር መተማመን ጋ.የተ.የግ.ማ.

©

& ' () * !"# \$%
\$++